Nr 7. ÅRG 44 10 APRIL 1939 PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

"Han är icke här, ty Han är uppstånden."

Matt. 28: 6.

"JAG LEVER, I SKOLEN OCK LEVA."

"Jag var död, men se, jag lever i evigheternas evighet!' Det var det budskap Frälsaren sände från sin härlighet med sin tjänare till sin lärjungaskara i världen, den som skulle vara Hans vittnen i den yttersta tiden. De skulle alltid få i sina hjärtan äga förvissningen därom, att Han i sin kärlek offrat sitt liv för dem. Kristi kors och Hans död till försoning för deras synder skulle alltid vara den bergfasta grunden för deras tro.

Att behålla bilden av Guds Lamm, däri ligger den bärande kraften i Guds barns liv härnere under pilgrimsfärden, och den bilden är det som skall stämma till fulltonig lovsång i härligheten. Ända fram till tidernas ände, då kampen mot synd och värld och ondskans andemakter blir som hetast och frestelserna till modlöshet och misströstan vill inställa sig, är det slaktade Lammet inför tronen nog som salighetsgrund och salighetshopp för oss.

Detta vill Herren låta vara påskens budskap till oss. Han vill ställa oss inför vår Frälsare, inför Honom, som genom sin död har gjort dödens makt om intet, som borttagit synd och död och fördömelse och som fört liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangelium. Detta evangelium lyder nu till oss: "Jag lever, I skolen ock leva." Hans liv är borgen för vårt liv, men Hans liv skall också vara kraften i vårt liv. "Av Guds kraft skola vi leva med Honom". 2. Kor. 13:4. Vi ha fått tillgång till den rika kraftkällan, som är Jesus, och till dess rika flöden. Fara vi verkligen då, såsom aposteln, efter att känna Hans uppståndelses kraft, den kraft som fullkomnas i svaghet. Hur vår väg gestaltar sig, få vi se på Jesus och säga till vårt hjärta: Han lever, jag får ock leva. Ty Jesu löfte och försäkran lydde ju så: "Jag lever, I skolen ock leva." Vi slippa räkna med våra känslor, vi få, såsom Abraham, räkna med löftet, givet åt tron. Detta är vägen att nå fram till ett segrande liv, som är uppståndelseliv. Över ett sådant liv har döden ingen makt. Herren give oss nåd att leva det livet med Jesus.

Men uppståndelselivet är också ett liv för Jesus. 2. Kor. 5:14,16. Att leva för Jesus är en kallelse som tillhör denna tiden. Därför har Gud sänt oss i denna syndens och dödens värld, att vi skola vara livskanaler för Jesus. Vi äro omgivna av människor, som sucka under dödens herravälde. De vänta på att någon skall föra dem till Jesus. Många äro försänkta i sorg och smärta, i ensamhet, i nöd. Skiner någon stråle av liv från oss till dem? Känna människorna omkring oss, att vi leva ett annat liv än det som är världens liv och som kan hos dem väcka längtan efter detta liv? Leva vi för Jesus här skola vi få leva för Honom där i Hans Faders rike.

Därför beder Han i Joh. 17:24: "Fader, jag vill, att där jag är, där skola och de som du har givit mig vara med mig, så att de få se min härlighet, som du har givit mig; ty du har älskat mig före världens begynnelse." Då blir

det ordet fullbordat: "Jag lever, I skolen ock leva."

Erik Folke

Våra utresande Missionärer. Johannes och Ingrid Aspberg samt Runa Hägg anlände till Shanghai den 24 febr. Resan hade varit god, om man undantager lite storm samt den förkylning som de ådrogo sig på Medelhavet, där det var ganska svalt. Johannes Aspberg skriver: "Efter Portsaid var vädret underbart vackert. Indiska oceanen alldeles lugn och värmen lagom, så där 25 à 28 gr. På Röda havet hade vi den hittills högsta temperaturen + 30 gr." Vid framkomsten till Shanghai voro de alla friska och krya. Genom Kina Inlandsmissionens stora tillmötesgående få våra syskon bo på deras hem i Shanghai, tills det blir dem möjligt att resa upp till vårt fält. Adressen under deras vistelse i Shanghai är: *China Inland Mission, 1531 Sinza Road, Shanghai* W. 2. *China.* I Shanghai gives rika tillfällen till missionsverksamhet bland de stora flyktingsskarorna.

Från Missionärerna på fältet har kommit meddelanden, skrivna så sent som den 7 mars. Det senaste var från *Hugo Linder.* I detta brev skriver han om hur verksamheten i Pucheng- och Talidistrikten fortgått utan hinder. De äro så tacksamma till Gud över det stora antal predikoplatser, där regelbundna, välbesökta möten ha hållits, samt för de 76 personer som 1938 genom dopet införlivades med församlingarna. Från Shansi skrev *Carl Blom* så sent som den 3 mars. Så långt han då visste, hade Gud bevarat de våra i den provinsen. Även från Honan ha vi fått liknande underrättelser. Gud har hjälpt alla våra syskon underbart, som också framgår av breven i detta nummer. Vi tacka Gud för den nåd vi alltfort få åtnjuta i vårt missionsarbete, men allt manar oss dock, att bedja och att akta på apostelns maning: "Bedjen utan återvändo"!

S. M. K:s årshögtid Kristi himmelsfärdsdag anbefalla vi redan nu i våra vänners hågkomst och förbön. Vi hoppas, att då få besök av en kristen kines, herr Hsi, som en tid varit lärare vid vår missions evangelistseminarium i Yuncheng. Herr Hsi medverkar f. n. vid möten i Finland, varifrån han då lätt kan komma över till Sverige.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Vi påminna åter om våra Bibel- och Ungdomsveckor under den kommande sommaren.

Den första på *Ungdomshemmet Åh,* omkring 7 mil från Göteborg, nära Ljungskile, *den 4—10 juli;* den andra på *Mauritzberg* i Östergötland, *den 25—31 juli* och den tredje i *Piteå* under senare hälften av augusti. Närmare meddelanden om dessa "veckor" införas senare.

Bedjen Gud, att han uttager deltagare, och bedjen för alla förberedelser för dessa våra "veckor".

Länkmöte ordnas på vår Missionsexp. *torsdagen den 20 april* kl. 7 e. m. Hjärtligt välkomna!

Inackordering på Missionshemmet Duvbo.

På Svenska Missionens i Kina missionshem i Duvbo mottages inackorderingar för längre eller kortare tid. Hemmet är beläget i närheten av såväl Sundbyberg som Råsunda. Goda kommunikationer till huvudstaden.

För vidare upplysningar torde reflekterande vända sig till fru Augusta Berg, Missionshemmet, Duvbo, *Sundbyberg.* Tel. *Stockholm 28 20 13.*

Från hemarbetet.

Under de månader, som förflutit sedan årsskiftet, har många av våra syskon varit i verksamhet på skilda orter i landet.

August Berg har rest på flera platser i Småland, i Östergötland och i Dalarna. Han deltog också i Svenska Alliansmissionens årshögtid i Jönköping. Vi tacka Gud för all den nåd och kraft Han giver denne sin tjänare. Nästa år är det 50 år sedan han första gången reste till Kina. Då August Berg är hemma i Stockholm deltager han livligt i verksamheten, icke minst på vår Missions syföreningar och bönemöten.

Henrik och *Hilma Tjäder,* bosatta i Malmö, ha där tillfälle att tjäna med sina vittnesbörd. I år är det 50 år sedan den unge Henrik Tjäder första gången reste till Kina. *Anna Hahne* som bor i Karlskrona, har där glädjen att samla inte så få vänner i en bönering för Kina. Våra kära syskon, som bo på Missionshemmet, få ofta tillfälle att vittna om Herrens verk i Kina. *Gustaf Österberg* är f. n. på en resa, som började i Nerike och fortsätter i Västergötland och ända ner till Halland.

Hanna Wang har rest i Norrland m. m. *Maja Lundmark* och *Elna Lenell* ha f. n. den stora förmånen att få resa för L. M. F:s räkning till många platser i landet. Maja Lundmark har förut under året besökt många av våra vänkretsar i Norrland. *Ebba Vidén* har förutom möten i hembygden, i Nerike och Hälsingland haft en resetur till en del av Östra Härads i Småland Ungdomsförbunds föreningar. *Martin Bergling* har fått besöka övriga föreningar i samma förbund och dessutom gjort resor till ett stort antal platser i vårt land. Martin och Birgit Bergling, som äro bosatta i Göteborg, få där rika tillfällen att vara i arbete för missionen. *Morris Bergling* har, så långt hans tid och kraft medgivit, rest på kallelse till olika möten för missionen. *Wille Bergling* har i Uppsala, där han vistas för studier, varit verksam i missionens intresse både bland yngre och äldre vänner och vid offentliga möten.

Även vi, som ha vår uppgift i expeditionsarbetet, få den glädjen att alltemellanåt besöka våra vänner i landet. I januari var Länksammandragning anordnad i Norrköping under medverkan av *Erik Folke* och *Lisa Blom.* Missionskretsen i Eksjö hade till sin offerdag inbjudit *Martin Lindén* och *Lisa Blom.* Den senare fick därifrån resa till några andra platser i Småland och senare även vara närvarande vid fru Amanda Hjärtbergs begravning.

Vid tanken på all den kärlek, alla uppoffringar och all omtanke varmed I, våra vänner, ordnat för oss i hem och för möten, känna vi likt aposteln, att "vi äro pliktiga att alltid tacka Gud för eder".

Men det är ej allenast då vi personligen komma, som denna kärlekens omsorg kommer till synes. Dagligen bär våra vänner missionen och dess arbetare med de stora olika behoven på sitt hjärta, och de låta oss på mångfaldigt sätt varenda dag få tydliga bevis därpå. Utan denna trofasta delaktighet i vår gemensamma kallelse, huru skulle vi kunna uthärda i den dagliga kampen!

Herren säger: "Jag skall giva dem deras lön i trofasthet".

Led oss Jesu, lär oss lida,
Lär oss verka såsom du
Och ett evigt liv förbida
Efter detta korta nu.
Som du ett med Fadern var,
Fadern i dig uppenbar,
Så vi ett med dig må vara,
Dig i allt vårt verk förklara.

Sv. Psalmb. 39.

Guds nådesgärningar.

Ax

plockade ur brev från missionärerna på fältet under krigsåren.

"För Kinas land och folk såväl som för Japans behöva vi åkalla Herren. Särskilt vilja vi anbefalla dem, som bekänna sig vara kristna och stå som politiska ledare, åt missionsvännernas förböner." 10/9 1937

*

"Varför, Herre, står du så långt ifrån och fördöljer dig i nödens tider? Till Herren har jag tagit min tillflykt! Den 10:de och 11:te psalmen böra vi kineser bedja i denna tid." 14/9 1937

*

"Men det svåraste är lidandet för alla dessa, som nu lida så oerhört i detta land. Vi bedja Herren uppfylla sitt ord: 'Han kan förvandla svarta mörkret till morgon'." 18/9 1937

*

"Vi vänta stora ting av Gud och räkna med Honom. Han har sagt: 'Se, jag vill göra något nytt'!" 29/9 1937

*

"Återigen ha vi varit i jorden för att gömma oss för flygplan. Ännu en dag med Guds beskydd!" 25/10 1937

*

"Nöden driver dem till Gud. Ja, det är nöd, men inte bara mörker." 16/11 1937

*

"Även om vi, eller somliga av oss, få släppa till livet, är jag viss att våra efterträdare skulle finna öppna dörrar, där det skulle ha varit stängt, om vi lämnat fältet." 17/11 1937

*

"Frid på jorden! Är det icke så, när ångesten kommer över folken och de stå rådlösa, att änglarnas saliga budskap om 'Frid på jorden' aldrig ljuder mer trösterikt än just då." Nov. 1937

*

"Det skall bli underbart att se, hur Herren ordnar upp det som nu håller på att hända." 18/11 1937

*

"Det är gott veta, att vi äro i Herrens hand. Icke ett hår skall falla av vårt huvud, Hans vilja förutan." 19/11 1937

*

"Framtiden är för oss okänd, men Gud har oss i sin vård." 19/11 1937

*

"Gripande har det varit att höra, huru de liksom gå in under sitt lands synd och taga den på sig." 5/12 1937.

*

"Vårt kvarblivande synes mycket uppskattat av alla, och både vi och de kinesiska troende ha de rikaste tillfällen att vittna om vår tro och visa dess tröst och bärkraft i nödens tid." 13/12 1937

*

"Överallt råder en atmosfär av nöd och hjärteoro. Landet har sorg! Kriget rasar med stor hemskhet." 16/12 1937

*

"Herre Kristus, säg dem alla, som oroas för vår räkning, att vi äro tryggare här i Guds vilja, än om vi voro hemma i Sverige och utanför Guds vilja." 16/12 1937

*

"Gud har underbart hört våra böner. Hela julen med de många mötena fingo vi fira i lugn och ro. Vilken stor nåd av Gud." 29/12 1937

*

"Krigsmolnen förtätas. Vi äro tacksamma så länge vi få leva här i lugn." 7/1 1938

*

"Den hemlösa, vanlottade och vanmäktiga skaran, krigets avskrap, samlas omkring oss två evangelie förkunnare för att åtminstone fördriva några av detta livets hopplösa minuter."
9/1 1938

*

"Vi ha det lugnt och gott, med rika tillfällen till arbete." 12/1 1938

*

"Vi få nu bereda oss på att hjälpa flyktingar, väntande mödrar och hemlösa barn. Vi ha dock fått nytt mod och gå till verket med fröjd och sinnesro." 14/1 1938

*

"Hela dagen var i sanning en dag i Guds gårdar, utan missljud, utan något störande. Inte ens flygplan fingo komma den dagen och störa vår högtid."
27/1 1938

*

"Vid flodövergången träffade vi en grupp soldater. Så fort de fingo syn på mig, kommo de och ville köpa bibeldelar samt traktater. Öppna dörrar, öppna hjärtan överallt." 7/2 1938

*

"Många, som förr icke velat ha något med evangelium att skaffa, ha börjat tvivla på avgudarnas tillvaro. Bed mycket för Kina under denna nödens tid." 19/2 1938

*

"Vi fingo just i går e. m. ett besök av tre flygplan. De gjorde lyckligtvis ingen skada." 2/3 1938

*

"Trots oron omkring oss äro vi glada över att vi kunna vara här på vår station. Herren är vår fasta borg!"
6/3 1938

*

"Det är storartade tillfällen att förkunna evangelium och tröst för flyktingarna hos oss, och våra frivilliga såväl som anställda medhjälpare använda sig flitigt av tillfällena." 10/3 1938

*

"Ja, hur många ligga där nu i plågor, lemlästade av bomber. Hur många änkor och föräldralösa? O, Gud, förbarma dig över alla!" 14/3 1938

*

"Vi äro alla friska och vid gott mod, men sörja med dem som sörja."
17/3 1938

*

"En del kristna officerare och soldater har jag haft besök av. Vi ha både läst Guds ord och bedit tillsammans."
18/3 1938

*

"Överallt på gatorna, då vi möta soldater, ta de med tacksamhet mot traktater och ofta vilja de höra något om Gud." 30/3 1938

*

"Tänk, vilken seger över världens furste denna mäniskoskara representerar, där den med samlat sinne lyssnar till Guds ords predikan under det fiendens kanonåskor rulla fram över kapellet." Mars 1938

*

"Kära missionsvänner, förtröttas ej, förfäras ej! Gud finner denna tid nya vägar till Kinas folk." Påsktiden 1938

*

"Vi höra ihop med vårt folk, och vi dela deras glädje och sorg, deras framgång och nöd." 27/4 1938

*

"Och besöken på sjukhuset ha ej blivit utan välsignelse för det egna hjärtat, som stämts till lov och tack till Gud för daglig och stundlig bevarande nåd." 3/5 1938

*

"Vi tacka Gud för de erfarenheter vi haft. De ha gjort oss andligen rika,

ty Herren har så uppenbart visat sin makt att hjälpa sina svaga barn."
25/5 1938

*

"Ingenting kan uppvägas emot glädjen att tillhöra Kristus och att vara hans sändebud i hednaland." 6/6 1938

*

"Så länge molnstoden inte höjer sig, stå vi stilla." 9/6 1938

*

"Det har varit en härlig såningstid. Inte så få ha lämnat sig åt Honom, för att vandra Hans vägar." 13/6 1938

*

"Om någon skulle undra hur vi må, så vill jag svara: Allt hitintills har Herren hulpit!" 14/6 1938

*

"Men då vi stodo där fångades våra blickar av en liten tavla, som hängde på en av de få väggar som stod kvar. På den stod det: Eder Fader vet!"
2/7 1938

*

"Det var vemodigt att se all denna förödelse, men svårast var det dock att höra all jämmer från de sårade och klagogråten från dem som förlorat de sina." 8/7 1938

*

"Tanken på alla dessa lidande, kvidande människosjälar tynger hårt. Och dock, Guds nåd är oss nog."
13/8 1938

*

"Det har varit rysliga dagar, men Herren har uppehållit. Bed för oss!"
31/8 1938

*

"Då man hörde planen sväva över staden, föll den stora skaran på knä och började åkalla Herrens namn. De troende gjorde det först, och hedningarna följde deras exempel." 5/9 1938

*

"Hur underbart att just i år vi haft mindre sjukligt än vanligt under sommaren. Man kunde ha väntat tvärtom med tanke på de stora flyktingskarorna. Men Gud är icke bunden av sina naturlagar." 17/9 1938

*

"Herrens verk går framåt på varje plats och säkert blir krigets gissel ett välsignat redskap i Herrens hand."
18/10 1938

*

"Gud give eder en välsignad högtid! Give Han eder nåd att lämna omsorgen om oss alla i Hans starka Fadershänder. Han förmår bevara!" 4/11 1938

*

"Måtte vännerna hålla ut i förbönen. Herren skall vinna seger även under denna oroliga tid." 4/11 1938

*

"Molnet lyfter väl i Herrens tid."
15/11 1938

*

"Gud hjälpe er att hålla ut i trogen förbön för Kinas blödande folk. De lida mer än man kan med ord beskriva."
6/11 1938

*

"Vad voro vi utan edra trogna förböner? Må Herren i sin oändliga kärlek förkorta lidandestiden." 2/1 1939

H. B.

Gud hjälper!

Utdrag ur ett privatbrev från *Fru Hanna Eriksson,* Ishih, av den 13/2.

Någon gång då och då få vi brev från Tientsin genom japanerna. Men det är inte ofta. Ibland få vi dock brev genom kinesisk förmedling, särskilt sista tiden har en hel del tidningar och

brev hittat hit, ja, t. o. m. paket ha vi fått. Visserligen är det tämligen gamla nyheter från i fjol och förfjol — men ändå! Jag fick tidningar i förra veckan från januari och februari 1938. Det har det goda med sig att läsa gamla nyheter, att man inte behöver ängslas så mycket för allt elände och alla farligheter, som spalterna äro fulla av. Det är ju redan förbi alltsammans och det nya eländet ha vi ej fått höra om än. — Nu läsa vi ock om hur Konungen hade det på sin 80-årsdag, och det är väldigt intressant.

Vi ha det bra här. Det går mycket lättare med matfrågan nu än i början. Då var det ibland omöjligt att få någon omväxling. Jag vet inte hur länge vi höll på i somras att äta ris och ägg. Det gick åt mindre och mindre med mat — till slut blev man mätt bara av att titta på ris och ägg. Men så småningom gick det att få litet av varje ute i byarna. Nu kan vi också få köpa en del inne i staden.

Det är en del flyktingar kvar ännu. En del äro långväga ifrån, men de flesta är ute från landsbygden. Förhållandena inne i staden är nu mycket bättre, fastän det nog finnes mycken nöd också här. Alltsomoftast, då det kommer trupper till staden, ha vi missionsstationen proppfull med kvinnor och barn. Gud hjälper — det ha vi fått erfara otaliga gånger, inte minst i somras. Folk rusade hit utan att få med sig varken mat eller annat. Men mat måste de ju ha, men vi hade ingen fond att ta av och inte möjlighet att själva underhålla många hundra personer, så var det ingen annan råd än att gå till hemmen och försöka få tag på något ätbart. Antingen Lisa Gustafsson eller jag fick gå med dem. Och tänk, inte en enda gång behövde vi gå tomhänta tillbaka.

Underbart är det också, hur öppet och mottagligt det är för evangelium nu. Förut, när allt var gott och väl, då hade man intet behov av Gud och ingen tid över för att tänka på sin själs frälsning. Men nöden har fått driva människorna till Gud. Det ena hårda slaget föll efter det andra, såren svedo och blödde, var fanns frid och läkedom att finna? — Det var en kvinna i höstas. Hon var från ett förmöget och fint hem. Aldrig hade hon vetat vad svårigheter och lidande var. Men så kom kriget, och med det nöden. Hemmet fick de lämna. Till slut hamnade de i en liten by här i vårt distrikt, utblottade på allt hade de oftast ej ens mat för dagen. Men värre än allt annat var den djupa tomheten och ofriden där inne i hjärtat. Var fanns frid att finna? Ett par av våra evangelister och bibelkvinnor voro ute och predikade i en by. Ryktet om dem och den fridens lära de förkunnade spred sig till byarna runt omkring och nådde också till denna unga kvinna. "Säger du, att de tala om frid, o, då måste jag gå dit och höra om det verkligen är sant, att det finnes frid att få." Tidigt nästa morgon gick hon. Det var flera mil till den by, där bibelkvinnorna voro, men hon hastade i väg. Så kom hon då fram och fick sitta ned och höra om syndares och eländas vän, om Honom, som är kärleken och friden. Hon satt stilla med knäppta händer och lyssnade med hela sin varelse, och ögonen strålade trots att tårarna strömmade. "Är det sant, är det också för mig, får jag tro på Honom och bedja till Honom?" "Ja, det får du, det är för dig." —

Nästa dag måste hon återvända hem, hem till de gamla svårigheterna och lidandena, men nu bar hon *Friden* i sitt hjärta och blicken var ljus och gången lätt.

Vi må bra alla här. Lisa har fullt upp att göra med sina många elever. Om någon vecka börjar bibelkurs här och sedan ha vi kurs för kvinnor. Innerliga hälsningar till alla vänner.

Gud ger kraft och glädje.

Utdrag ur ett privatbrev från *Estrid Sjöström,* skrivet i Chiehhsien den 15/2.

I dag är det brevskrivningsdag, ty postmannen kommer i morgon för att

taga brev till utlandet, och då vill jag passa på att sända några rader. Det ledsamma är ju, att man aldrig vet, om breven verkligen kunna kryssa sig fram. Dock — *Gud* förmår ju att låta detta komma fram. Nu mer än någonsin lär man sig att göra allt till ämnen för bön, så väl smått som stort. Och det är ett välsignat skolämne. Må vi lära oss dessa läxor för all framtid.

Här ha vi det lugnt och gott på alla sätt f. n. Arbetet pågår som vanligt bland de av flyktingarna, som ännu bo kvar inom missionens områden, ungefär ett 50-tal, barnen inräknade. Här hos oss bo ännu fjorton personer utom vi själva och tjänarne. Det är ju riktigt ljuvligt och stilla emot vad det var, när vi hade över trettio. Det var ett under, att det gick bra, så begränsat som om-

Chiehhsiens missionsstation.

Jag har Dagny Nordgren ute på landsvägen mellan Yuncheng och Chiehhsien just nu. Hon cyklade in i går i ett ärende och skulle komma igen i dag. Men det är gråkallt och litet blåsigt i dag, så det är nog ej så trevligt att vara ute. När jag reste in för ett par, tre veckor sedan, var det ljuvligt vårväder, så det var en härlig rekreationsresa. Det är så roligt, att det nu är så lugnt, att vi kunna resa emellan även på landsvägen, jag menar den vanliga kärrvägen. Det var det ej under en lång tid.

rådet här uppe är. Det är underbart, hur Gud ger kraft och glädje, i vad Han ger av möda och besvär.

Arbetet ibland alla dessa har varit den stora ljuspunkten hela tiden och är det ännu. Vi ha egentligen endast, eller åtminstone mest, riktigt unga kvinnor kvar. Det är hoppfullt att se, hur de taga in ordet om frälsning och liv i Kristus Jesus. Och våra husbesök äro en fröjd nu. Bibelkvinnan, Yang ta sao, sade härom dagen, när vi voro ute tillsammans: "Tänk, fröken, dessa portar, som förr ha varit så hårt tillstängda

för oss, så att vi ej ha fått komma in; nu komma ju kvinnorna utspringande på gatan för att enträget bjuda oss att komma in till dem och sitta ned hos dem." I lördags hade vi de härligaste tillfällen, som jag någonsin haft, sedan jag kom hit, att tala med människor om Herren Jesus i hemmen. Och mycket folk komma på gudstjänsterna på söndagarna både sådana, som ha bott hos oss och andra, som dessa i sin tur ha tagit med. Och det bästa är, att de synas fortsätta att komma, och att de flesta synas verkligen vilja bli kristna. Här se vi nödens välsignelse. Den långa tiden av såningsarbete skall väl kanske nu äntligen även inom staden bära skördar för evigheten. Även församlingsledarna tycks vakna upp till mera ansvarskänsla, även detta en följd av att Gud har fått välsigna deras egna själar under denna tid. Jag skymtar gryningen till en ny dag för Chiehhsiens stad! Bedjen, att Gud måtte få fullborda verket, och att ljuset ifrån ovan snart måtte bryta fram i all sin glans! Det vore sorgligt, om det skulle stanna vid ett uppvaknande, som sedan leda tillbaka till sömnaktighet igen. Gud förbjude det! "Genom Eder förbön och Den Helige Andes hjälp —".

Ute på landsbygden har det ju även förut varit så mottagligt, och vi ha fått glädjas över en hel skara från olika byar, som ha kommit till tro på Herren under de sista åren. Men även där går Gud fram också nu i nåd och kärlek och frälsar själar. Ja, vi ha så många ämnen till tack och lov och pris, så inte behöva vi bara hålla på att bedja, när vi komma inför vår käre himmelske Fader. Gud vare pris!

Men nu måste jag också tala om en mycket materiel sak, för er, som ju känna till förhållandena i Kina och därför kan förundra er i kapp med oss själva. Jo, för ungefär en vecka sedan kom en man och bjöd ut fisk. Den såg så stor och fin ut, så att vi köpte den. När den sedan gjordes iordning, fingo vi se, att det var en finfin laxöring, som vi fått för en dollar! Den var ej liten heller, så att den har räckt för oss många mål och räcker nog minst för två mål till. Den har bevarats frusen, så den var röd och fin och god och färsk. När jag tog första biten, utropade jag: "O, Dagny, det smakar Skellefteå!" "Nej", svarade hon, "det smakar Holmsund!" Här sitta vi alltså i krigszonen och äta läckerheter, som inte finns att få för pengar i detta land, och finns det i de stora kuststäderna, så är det i alla fall inte för missionärer. Men vi äro ju "barn till en Kung", som har all rikedom uti sin hand, och då har Han råd, att när Han så vill, ge sina barn det allra bästa även i timligt avseende.

De allra innerligaste hälsningar!

Herren sviker ej.

Fröken *Astrid Håkansson,* Juicheng, skriver den 27 febr.

"Och varen frimodiga och arbeten, alla I som hören till folket i landet, säger Herren, ty jag är med eder, säger Herren Sebaot." Hagg. 2: 5.

Innerligt tack för alla förböner, som vi veta dagligen omsluter oss. Ja, Herren själv har lovat vara en eldsmur kring oss och det ha vi i ett års tid fått uppleva. Ofta beder jag, att Gud också skall vara ett *eldstak* över oss, ty luftens fasor äro skräckinjagande. Härligt är det att se Herrens underbara ingripande i varje svår situation. Svårigheterna äro så mångskiftande och ofta kan man ingen utväg se, men alltid, alltid visar Jesus sig vara underbar i råd och väldig Gud. Jesus räddar sina barn ute i byarna på ett så påtagligt sätt, så man kan inte undgå att se Hans härlighet. Hedningarna få se att det är stor skillnad på dem som tjäna Gud och dem som tjäna avgudar. Domen drabbar mycket ofta inte alls de troende här i trakten, utan de få behålla allt. Även här ha de kristna flaggor i sina hem med ett rött kors på och orden: "Jesus har utgivit sig för mig", samt Juichengs församlingsstämpel.

Innerliga hälsningar med önskan om Guds rika välsignelse för var dag!

Fru *Gerda Carlén* skriver samma dag från Juicheng.

"I allt detta vinna vi en härlig seger genom honom som har älskat oss."

Rom. 8: 37.

Underbart hur Gud bevarat de kristna och deras hem. Vi bo i den 91 psalmen, och Herren sviker ej sina löften. Ej så få ha burit fram sina tackoffer till Herren för bevarande nåd. Herren kallar många i denna tid, kallar genom nöd och lidande och många säga sig tro på levande Gud.

Vi hade ett kort men kärt besök av Åke Haglund för 14 dagar sedan. Vi hade då ej sett en svensk på ett halvt år.

Innerliga hälsningar.

En tillflyktsort är Han.

Fröken *Ingeborg Ackzell* skriver i ett privatbrev av den 6 mars från Tali.

Sedan staden bombarderades ha vi gått ut till landet dagligen en månads tid, men då det var besvärligt för den kristna familj, som vi fingo vara hos, lyckades vi hyra en liten gård 3/4 tim. väg från missionsstationen. Här bo vi nu. Omkring 10 kineser ligga på halm och lärarinnan på en slags säng och jag på en turistsäng bakom ett skynke (för att bo privat). Allt i ett rum! Bredvid är ett rum där två mammor med 3 barn bo, av vilka två äro småbarn. Därinne ha vi också en gammal blind tiggargumma, som blev virrig, då hon var med om bombnedslag. Hon pratar eller beder i ett, dag och natt — med endast några tysta timmar under dygnet! Gumman har ingen som frågar efter sig, och vi behöva i praktiken visa, att det gäller att ta hand om de värnlösa.

Vi ha också ett rum — delvis utan vägg — där vi samlas till möten. Ty i staden kan vi ej ha möten varken på söndags f. m. eller under veckan. Risken är för stor. I söndags var det mycket folk härute. Denna veckan ha vi börjat bibelkurs för kvinnor från staden och byarna häromkring. Här kan vi arbeta i lugn och ro, även om vi höra varningar och flygplan över oss. I staden hände det att flygplan kom över staden 5 gånger på en dag, och då kan man ej arbeta, utan bara sitta i spänning nere i bombgrottan. Där är mörkt och fuktigt, och det är svårt gå upp och ned flera gånger om dagen!

Thyra Lindgren och jag voro till Tihu i går på möte. En hel del av de troende där ha gått till en avlägsen och otillgänglig bergstrakt, där de hoppas få slippa kriget.

Vår goss- och flickskola har denna termin flyttat till landet. Där kunna de arbeta i lugn, Att hålla lektioner och ständigt avbrytas av flygplan och "besök" i bombgrottan, det går ej, det märkte vi i höstas. Bibelskolan kan ej börja förrän det blir bättre förhållanden.

Thyra är hemma i staden. Därifrån har hon gått ut i byarna under evangelisationsveckan. Vi ha gått härifrån byn.

Varma hälsningar.

INBJUDAN

till

Nordiskt Missionsmöte för Kvinnor

den 11—15 augusti

på Sörlandets kristliga ungdomsskola i Birkeland.

Vi ha i år glädjen att inbjuda Nordiskt Missionsmöte för Kvinnor till Norge den 11—15 augusti. Det blir ett internatmöte på Sörlandets kristliga ungdomsskola i Birkeland vid Lillesand.

Det är Nordiska Missionsrådet, som genom en arbetskommitté inbjuder till detta möte, som önskar samla kvinnliga missionärer och missionsvänner, som

äro representerade i de Nordiska Missionsråden.

Detta blir det tredje Nordiska Missionsmötet för kvinnor. Det första hölls i Sverige 1927. Det andra sex år senare på Nyborg Strand i Danmark. I år är det Norges tur att inbjuda till ett sådant möte, då vi få samlas omkring kvinnornas arbete för missionen.

I programmet ingår bibelstudium och föredrag om missionsarbetet ute på fälten och i hemlandet. Målet är att uppmuntra och stärka varandra i den gemensamma kärleken till missionen. Tillfälle gives också till samvaro och gemensam bön.

Vi samlas till detta möte i en vansklig tid för allt missionsarbete. Vi ha satt som motto för mötet

"Inför Herrens ansikte."

Måtte vi alla mötas under bön till Gud om att komma djupare in i förbönens tjänst och i Herrens innerliga gemenskap samt mera dugliggöras att vara "sändebud i Kristi ställe", "Guds medarbetare" i missionens stora gärning.

Må nådens och bönens ande vara över oss, må helig stillhet fylla oss, må Herrens ansikte lysa över oss.

Med dessa ord inbjuda vi till det tredje Nordiska Missionsmötet för Kvinnor. Anmälan om deltagande torde ske till fröken Henny Dons, Pilestredet 83, Oslo, före den 1 juli. Inskrivningsavgiften är kr. 4:—, som torde sändas med anmälan. Priset för uppehållet är kr. 4:— pr dag, för hela uppehållet kr. 16:—.

Henny Dons. Elisabeth Hallen. Thea Hüberth.

Elvine Olsen. Anna Vaagen.

För Sveriges vidkommande göres anmälan till K. M. A., Birgerjarlsgatan 67, Stockholm.

DAGGRYNINGEN

anordnar

försäljning till förmån för *Svenska Missionens i Kina* flick- och kvinnoskolor *lördagen den 15 april å K. F. U. M., Birger Jarlsgatan 35,* Stockholm.

Kl. 12 andaktsstund av missionär *Martin Bergling.*

Kl. 19,30 aftonunderhållning. Medverkande: *familjerna Bergling* och fru *Ester Berggren.*

Ur programmet.

Sång på kinesiska. Familjerna Bergling.

Föredrag av fru *Birgit Bergling* och missionär *Martin Bergling.*

Sång av fru *Ester Berggren.*

Föredrag av missionär *Morris Bergling.*

Bön av fru *Dagny Bergling.*

Stöd Daggryningen genom att besöka denna försäljning!

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under mars 1939.

Allmänna missionsmedel.

362. "Missionsvän, B—d" 14:75
363. Koll. vid Ebba Vidéns resor: Slättåkra Ungdf. 8:50, Övlandehult d:o 21:—, Lindesberg d:o 5:30, Husnäs d:o 16:89, Holsby d:o 30:06, Mamrelunds d:o 60:—, Ekekulls Mfg 40:—, D:o Ungd.-fören. 20:—, Skede d:o 17:29, Rösa d:o 16:43, Korsberga d:o 50:—, S. Solberga d:o 13:33, Resebidrag 1:50, Nye Missionshus 18:25, Ödshults Ungd. fören. 4:14, E. C., 10:—, ... 332:69
364. Vetlanda Daggryning, resebidrag ..... 5:—
365. "Herrens" ..... 20:—
370. E. A., Borås, "14 mars" ..... 20:—
371. Kyrkl. Mfg i Fjällsjö ..... 50:—
372. M. S., Mora ..... 27:—
373. E. J., Lund ..... 10:—
374. Insaml. vid H. Wangs möte i

Glanshammar 22/2 ..... 15:75
375. G. S., Färnabruk ..... 10:—
376. A. N., Bjärnum, "Tackoffer åt Herren" ..... 50:—
377. M. B., Södertälje ..... 135:—
378. Koll vid Martin Berglings resa: I Boda 17/2 9:40, Mörteryd 18/2 10:—, Björköby 19/2 22:50, Naglarp 19/2 26:29, Hjältaryd 22/2 6:04, Landsbro 23/2 26:30, Myresjö östra 24/2 10:—, Eckereda 25/2 6:—, Bäckseda kretsmöte 26/2 90:—, Fifflekull 27/2 40:68, Ulriksdal 28/2 22:25, Sparb. medel o. koll. i Karstorp 20/2 92:—, Näsby 21/2 104:25 ..... 465:71
379. Ynglingaförен., Libanon, Gbg 100:—
380. B. N., Östersund ..... 25:—
381. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh. ..... 100:—
386. S. S., Sthlm ..... 200:—
387. I. E., Nkpg. till I. Ackzells underh. ..... 100:—
388. G—r ..... 15:—
389. A. D., Kristdala 18:50
390. Koll. i Medle vid Maja Lundmarks möte ..... 130:—
391. C. N., "Tackoffer", gm A. B., Skellefteå ..... 10:—
392. "Min söndagsbössa" ..... 25:—
393. A. L. ..... 25:—
394. Stina Bauers sterbhus, testamentarisk gåva ..... 500:—
395. Okänd givare 7:60
396. A. A. ..... 25:—
397. Koll. i K. F. U. M., Arvika .. 60:—
398. K. K., Björköby, "14 marsoffer" ..... 20:—
399. E. o. N. E., Vedum, i st. för blommor på prostinnan Ella Karlssons, Grebo, bår ..... 10:—
400. E. G., Holmsund ..... 15:—
401. Luleåkretsen 30:50
402. M. B., Hejde ..... 100:—
403. Skolbarnens sparb. pengar, gm d:o ..... 15:—
405. A. o. A. K., "14 mars offer" .. 100:—
406. A. o. K. L. ..... 30:—
410. N. H., Värnamo ..... 15:—
411. F. J., Kinnemalma ..... 20:—
412. Missionsafton i Skärvsta, gm F. B., Sollefteå ..... 105:—
413. Ett tackoffer till S. M. K. från Böneringen, Karlskrona, i st. för blommor vid vår kära Hedvig Andréns bår ..... 20:—
414. "Gunnar' ' ..... 20:—
415. "Ur en kokssparbössa" 41:75
418. A. o. P. J., Vänfors ..... 15:—
419. S. P. W., Hägerstad ..... 10:—
420. A. E., Nkpg ..... 20:—
421. Från H. Wangs besök i Sabbatsberg 45:10
422. D:o i Axbergshammar ..... 43:—
426. K. F. U. M., Karlstad, koll. vid missionsstund 6/3 ..... 21:—
427. Koll. vid d:o 7/3 i Domkyrkans församl. hus, Karlstad .. 44:32
428. M. Ö., Stocksund ..... 100:—
429. A. S., Jkpg, "Herrens del" ... 5:—
430. En länk, Malmö ..... 10:—
431. "En länk" ..... 5:—
432. L. U., Sthlm, en liten skärv till utresorna ..... 50:—
435. E. A., Gbg ..... 30:—
436. Linneryds Mfg ..... 25:—
439. "S" ..... 100:—
441. En "Herrens tjänarinna", till Thyra Lindgrens underh. .... 25:—
442. O. J., gm H. B., Hova ..... 5:—
443. "Onämnd, 14 mars", gm d:o . 30:—
444. Fören. Anspråkslös, Tranås .. 50:—
445. T. K., Storbrännan ..... 30:—
446. S. M. K:s Syfören., Malmö, offerstund ..... 205:—
447. O. B., Skellefteå ..... 70:—
448. Kinesernas Vänner, Värnamo 300:—
449. B. o. N. Sn., "14 mars" ..... 25:—
450. A. A., Södertälje ..... 10:—
451. Onämnd ..... 50:—
452. A. o. M. L., Sthlm, i st. för blommor vid fru Amanda Hjärtberg, Eksjö, bår ..... 5:—
453. Miss. syfören., Källunge ..... 25:—
454. M. S., Dals Rostock, till missionärernas utresa ..... 10:—
455. K. W., Hemse ..... 5:—
456. "Onämnd" ..... 1000:—
457. B. P., Undersåker ..... 5:—
458. Kinakretesn i Eksjö, offerdag 5/3 till Arvid Hjärtbergs underh. ..... 900:—
459. "En länk", till Elsie o. Carl Johan Bergquists d:o ..... 100:—
460. Koll. i Mörteryds missionshus 7/3 ..... 34:56
461. Ulriksdals Mfg ..... 25:—
462. 14 marsoffer fr. Ulriksdal ... 80:25
463. J., Björköby ..... 45:—
464. Koll. i Björkö missionshus 9/3 32:11
465. H. S., Vetlanda ..... 10:—
466. Koll. i Nye 10/3 ..... 27:65
467. 14 marsoffer i Österkorsberga 112:33
468. "Tackoffer" ..... 200:—
469. "14 marsoffer" i Naglarp 12/3 200:—
470. Ö. H. K. U—d Mörteryds Ungd. fören., "Judith Hultqvists minne", till Ebba Vidéns underh. 200:—, Lemnhults Ungd. fören., koll. vid kretsmöte 33:—, Boda-Stensjön Ungd. fören., Martin Lindéns underh. 80:—, Björkö Ungd. fören., till Judith Hultqvists gravvård, 10:—, Vetlanda Ungd. fören., "14 mars offer"

568:81 ..... 891:81
471. A. N., Hedeviken, till hjälp i de stora behoven ..... 10:—
472. A. O., Mölnbo, "14 mars" ... 5:—
473. K. F. U. M:s kamratkrets, Kristinehamn, koll. 9/3 ..... 6:35
474. Koll. vid offentligt missionsmöte, gm. K. F. U. M., Karlskoga 30:60
475. D:o vid söndagsgudstjänsten i E. F. S., Örebro 12/3 ..... 47:60
476. D:o K. F. U. M., Örebro 12/3 36:72
477. B. o. M. B., Gbg, i st för blommor vid fru Charlott Nystedt, Gbg, bår ..... 5:—
478. E. L., Malmö, "14 mars" .... 1000:—
479. Onämnd, i st. f. blommor vid fru Amanda Hjärtbergs Eksjö, bår ..... 5:—
486. En länk 14 mars ..... 5:—
487. Tabergs Mfg., koll. vid Aug. Bergs möte 8/3, gm. C. H. Smål. Taberg 26:73
488. Missionsvänner i Sjötorp, gm A. S. ..... 10:—
489. F—a P., Björklinge ..... 10:—
490. Koll. i Baptistförsaml. Latorpsbruk ..... 20:—
491. D:o i Bäckalunds Missionshus, d:o ..... 68:—
492. Resebidrag ..... 10:—
493. K. G., Uppsala ..... 20:—
494. Kinespojkarnas vänner i Storbrännan, sparb. medel, gm. Th. K. 15:55
496. Nyköpings K. F. U. M., missionsbön i S:t Nikolaikyrkan 14/3, koll. till M. Ringbergs underh. 30:39
497. G. J., i st. för blommor på tant Hjärtbergs bår ..... 5:—
502. A. E., Alingsås ..... 50:—
503. Syskonen H., blommor till tant Amanda Hjärtbergs minne 10:—
504. "Herren förser", gm I. H., Skellefteå ..... 30:—
505. Onämnd ..... 50:—
506. Offer vid 14 mars mötet på K. F. U. M., Sthlm 762:17
507. E. E., Mörön, på minnesdagen 14 mars ..... 5:—
508. B. H., Skellefteå, "tackoffer på min 85-årsdag" gm A. B. . 30:—
509. S. H., d:o, "tack på Mors 85-årsdag", gm d:o ..... 10:—
510. L. H., Kiruna d:o gm d:o .. 10:—
512. E. A., o. E. J., Vetlanda, i st. för blommor vid fru A. Hjärtbergs bår ..... 25:—
513. O. o. N. S., Sthlm, d:o ..... 10:—
514. S. W., Nkpg ..... 10:—
515. G. E., Sthlm. "en länk" ..... 50:—
516. E. A., Söderköping på offerdagen 5:—, ur sparb. 2:— ... 7:—
517. S. o. S. J., Örebro, "5 mars" .. 100:—
518. Onämnd, 14 mars ..... 10:—
519. Tillägg till koll. på K. F. U. M. 10:—
523. H. L., Sthlm ..... 5000:—
524. A. L., d:o ..... 1000:—
525. "Saligare är att giva än att taga" ..... 10:—
526. Tre vänner, gm H. L., Lidingö 5:—
527. M. H., Magra, blommor på tant A. Hjärtbergs grav ..... 10:—
530. R. E., Granliden, till Thyra Lindgrens underh. ..... 30:—
531. L. G., Kåge ..... 15:—
532. Onämnd, "tackoffer 14 mars" 2:75
533. S. R., R. o. A. H., Eksjö, i st. för blommor vid tant Amanda Hjärtbergs bår ..... 10:—
534. A. A., Ödebo, d:o ..... 5:—
535. Albert o. Helga, en blomma på älskade Mors bår ..... 100:—
536. Stina, Ola o. Per, en blomma på älskade Farmors bår ..... 30:—
537. E. S., Adelöv, en blomma vid fru Amanda Hjärtbergs bår . 5:—
538. Onämnd, för d:o ..... 5:—
539. E. o. J. R., Eksjö, en blomma vid tant Hjärtbergs bår ..... 10:—
540. Kinakretsen, Eksjö, en blomma vid fru Hjärtbergs bår ... 21:70
541. Kinamissionens Vänner, Vetlanda, sparb. medel ..... 100:—
542. D:o, del av försäljningen 18/3 400:—
546. Koll. i Huskvarna 112:47
547. E. O., d:o ..... 10:—
548. Koll. i Ödeshög ..... 20:—
549. D:o i Immanuelskyrkan, Nkgp 100:—
550. E. Hj. S. ..... 25:—
551. Koll. i Dagsbergs kyrka 9:33
552. Koll. i Ulrika ..... 21:—
553. D:o i Källsvedens skola 6:64
554. Resebidrag ..... 5:—
555. Vännerna på Missionshemmet, Duvbo, till Amanda Hjärtbergs minne ..... 28:—
556. I. o. N. A., Brunflo ..... 25:—
557. Malmöländkarnas offerhögtid 18/3 ..... 205:—
558. E. o. E. J., Tenhult ..... 25:—
564. V. P., Norrköping ..... 100:—
565. A. J., Kinnemalma ..... 100:—
566. K. O., Mariestad, födelsedagsblommor ..... 20:—
567. S. R., Malåträsk 16:50
568. "En vägbrytare drager ut framför dem; de bryta sig igenom och tåga fram." Mika 2: 13 ..... 1000:—
569. Brattåkers skola ..... 5:—
570. E. G., Ankarsrum ..... 10:—
572. A. T., Hbg. ..... 25:—
573. A. T., Mörön, till Selfrid Erikssons underh., gm E. E. . 5:—
574. Koll. fr. Bönestunden i Mörön,

till d:o gm d:o ..... 6:—
575. E. Å., Flen, i st. för blommor vid Amanda Hjärtbergs Eksjö, bår ..... 5:—
576. K. J., Ekelid, d:o ..... 5:—
577. E. C., Sthlm, 14 mars ..... 50:—
580. Kvinnornas Bönedags kommitté, Gbg 36:76
581. L. M. F. kretsmöte, Östersund, gm H. W. ..... 40:—
582. Möte på Hemmet, Frösödal, 14 mars ..... 12:—
583. Koll. i Hallen, offerdel 3:28
584. D:o i Kaxås, d:o ..... 23:—
585. D:o i Tångenåsen, d:o 15:48
586. D:o i Finnsäter 6:37
587. B. H. ..... 20:—
589. Koll. Luth. Missionshuset, Njurånger 16:75
590. D:o i Baptistförsaml., Iggesund 13:70
591. K. F., Njutånger ..... 15:—
592. H. F., d:o ..... 10:—
593. H. F., d:o ..... 20:—
594. Boda Missionsförsaml., koll. o. sparb. medel 90:47
595. A. D., Skattungbyn ..... 10:—
596. B. K., Vänersborg, till Elna Lenells nuderh. ..... 30:—
597. D:o, "14 mars" 7:
600. "Ps. 100: 5" ..... 500:—
601. K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh. ..... 450:—
602. Koll. vid Mellansvenska K. F. U. M:s möte i Mariefred 26/3, vid M. Berglings besök 28:25
603. A. B., Strängnäs ..... 5:—
604. Strängnäsvänner 1:50
606. M. L., Södertälje ..... 5:—
607. Onämnd, tackoffer 14 mars, gm A. H., Skövde ..... 25:—
608. Onämnd, Vrigstad ..... 10:—
609. F. K., Tibro, till G. Carléns underh. ..... 25:—
610. S. S., Sthlm ..... 25:—
611. K. J., Ekenässjön ..... 30:—
612. "—th", till Elna Lenells underh. ..... 25:—
615. "Missionsvän", gm F. W., Vimmerby ..... 20:—
616. Daggryningen o. dess ledarinnor till tant Hjärtbergs minne 23:—
617. "Från en varm vän till S. M. K.", gm T. L., Alingsås 85:50
618. "Ur en missionsbössa av en varm vän till S. M. K.", gm d:o ..... 6:—

Kronor 20.950:94

Särskilda ändamål.

358. S. T., Nockeby, till bibelkv. underh. i Yungtsi ..... 50:—
359. J. Ns, Ursviken, i st. för blommor 28/2, till flyktinghjälpen i Kina ..... 5:—
360. "Manad av Gud", till I. Ackzell, att anv. efter gottf., gm J. B., Rentjärn ..... 10:—
361. A. H., Karlskrona, till Lisa Gustafsson för Snöflingans gosse i Ishih skola ..... 25:—
366. A. K., Hbg, till Ida Söderberg, att anv. efter gottf. ..... 20:—
367. E. K., Gbg, till Ho Hsiang mei i Ishih underh. ..... 200:—
368. Anonym, till lindrande av nöden, gm M. L., Simrishamn 5:—
369. Lilltomta, till Maria Pettersons barnh. ..... 5:—
382. G. Ö. o. A. L., Sävast, till hungr. barn på J. Aspbergs station, gm E. J., Boden .... 5:—
383. L. K., Klintemåla, till Maria Pettersson, att anv. efter gottf. 50:—
384. M. N., Uppsala, till d:o barnh. 30:—
385. S. S., Sthlm, till M. Ringberg, att anv. efter gottf. ..... 50:—
404. A. L., Malmö, till G. Carlén o. A. Håkansson, d:o ..... 10:—
407. F., till Hugo Linder, att anv. enl. överensk. ..... 50:—
408. L. H., till de nödl. ..... 5:—
409. C. D., Södertälje, till de nödl. 100:—
416. En liten ljusglimt till Maria Petterssons barnh. ..... 25:—
417. E. K., till de nödl. ..... 7:—
423. Kinesernas Vänner, Jkpg. Åt minnet av Ester Bergström till d:o ..... 100:—
424. Kinakretsen, Lund till de nödl. "I Herren Jesu välsignade namn" 43:75
425. E. L., Uppsala, till Lisa Gustafssons verks. i Ishih ..... 25:—
433. L. U., Sthlm, till Maria Petterssons sjuklingar ..... 25:—
434. Umeå Husmodersfören., till biblar ..... 15:—
437. I. A. M., till deras 3 evang. underh. ..... 300:—
438. Allianslänken, till 3 skolgossars d:o ..... 200:—
440. En "Herrens tjänarinna" till Thyra Lindgren för Ing chao Jang ..... 10:—
480. Kaffepengar vid 14 mars mötet i Naglarp, till Carl Blom för de nödl. ..... 70:—
481. Till Judith Hultqvists minne, till Gerda Carlén o. Astrid Håkansson, att anv. efter gottf. gm A. H. ..... 20:—
482. D:o till Arne Bendtz för d:o . 10:—
483. I. A., Alsen, till I. Ackzell för d:o ..... 100:—
484. D:o, till M. o. I. Ringberg för d:o ..... 10:—
485. L. M. F., till de nödl. 519:33, biblar till flyktingar 63:— .. 582:33
495. D. P., Tingsryd, på offerda-

gen, till I. Ackzell för arb. bland de lidande i Tali ..... 10:—
498. M. S., Sthlm, till I. Aspberg för kvinnoarb. ..... 10:—
499. Till Judith Hultqvists minne för arbetet i Juicheng ..... 20:—
500. Vänner till Dagny Nordgren, för särskilt ändamål gm S. H., Sävar ..... 255:—
501. A. E., Alingsås, t. hungr. barn 50:—
511. Daggryningen, Skellefteå, till Estrid Sjöström på födelsedagen ..... 50:—
520. Lotterimedel från Kinakretsen, Uppsala för underh. av evang. ..... 150:—
521. Kinakretsen, Uppsala, till d:o ..... 500:—
522. H. L., Sthlm, till barnh. i Sinan ..... 500:—
528. Barnmissionsfören. Hbg, till Sin Mei underh. ..... 150:—
529. Holmsunds Missionsförsaml. Ungdomsf., till Dagny Nordgren, att anv. efter gottf. .... 10:—
543. Till Maria Petterssons barnh., gm M. N., Uppsala ..... 5:—
544. A. o. A. B., Duvbo, till I. Ackzells verks. ..... 10:—
545. Till I. Ackzells sjukhem, gm A. B., Duvbo ..... 13:—
559. "6/3" ett tack till Herren till de nödl. på Aspbergs fält, gm E. J., Boden ..... 100:—
560. S. F., Herrljunga, till Barnh. i Sinan 22:05
561. Till Erik Malm, till hungr. barn, som genom kriget förlorat sina hem 12:25
562. D:o, bibeldelar att spridas flyktingarna ..... 25:—
563. Maja, till Gerda Gustavssons kvinnoarb. ..... 20:—
571. A. T., Hbg, till "Ljustrålens" underh. hos Lisa Gustafsson, Ishih ..... 25:—
578. K. N., Steninge, till Dagny Nordgren, att anv. efter gottf. 25:—
579. J. B., Rentjärn, till Elna Lenell 3/4, att anv. efter gottf. 5:—
588. J. A. S., till arb. i Loyang 50:—, d:o i Sinan 50:— ..... 100:—
598. A—a W—s, Jkpg åt minnet av Ester Bergström, till de nödl. gm K. R. ..... 5:—
599. A—a o. H—a A—a, d:o, gm d:o ..... 5:—
605. E. B., Sthlm, till Lisa Gustafsson för en flickas underh., enl. överensk. ..... 65:—
613. G. J., Umeå, till Thyra Lindgren för de nödl. 10:—, till Arne Bendtz för d:o 10:—, till Hanna Wang, att anv. efter gottf. 10:— ..... 30:—
614. E. E., Hässelby vstad, till de nödl. 5:50

Kronor 4,250:88

Allmänna missionsmedel 20,950: 94
Särskilda ändamål 4,250: 88
S:a under mars mån. 1939 Kr. 25,201: 82

Med varmt tack till varje givare!

"Stora äro Herrens verk, de begrundas av alla som hava sin lust i dem." Ps. 111: 2.

Redovisning för influtna gåvor till Missionshemmet i Duvbo. Jan.—Mars 1939.

I kontanter:

J. och I. A., Duvbo, 20:—; C. O., Tureberg, 10:—; Hemmets bössa, 18:25; A. L., Duvbo, 10:—; Hemmets bössa, 31:50; A. H., Kortebo, 100:—; Hemmets bössa, 17:75; M. och B. B., Göteborg, 7:50; En vän, Adelsö, 10:—; Hemmets bössa, 33:42; A. J., Duvbo, på 80-årsdagen, 50:—; "Eder Fader vet." L. K., Stockholm, 5:—.

In natura:

A. D:son B., Svenska Dagbladet, Sanningsvittnets redaktion, Göteborg Veckotidnings redaktion, deras respektive tidningar.

Med varmt tack till varje givare!

"Såsom tjänaden I Herren och icke människor." Ef. 6: 7.

August och *Augusta Berg.*

INNEHÅLL:

Jag lever, I skolen ock leva». — Från Red. o. Exp. — Fråa hemarbetet. — »Led oss Jesus» Guds nådesgärningar. — Från missionärerna. — Inbjudan till Nordiskt missionsmöte för kvinnor. — Daggryningen. — Redovisningar.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1939. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 8. ÅRG. 44 25 APRIL 1939 PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

GUDS ORD BÄR ICKE BOJOR.

Under den nyligen tilländalupna påskhögtiden har ordet om att Guds ord icke bär bojor på ett särskilt sätt blivit levande för mig. Påsken visar ju att Herren Jesus icke kunde beläggas med förblivande bojor. Döden lade sin tunga hand över honom, stenar tillslöt graven och förseglades, vakt ställdes ut för att hindra att Herren Jesus fördes bort därifrån. Och ändå kunde graven och döden ej behålla sitt byte. Livets Furste kunde ej kvarhållas. Det såg hotande ut för människoögon, men Herren Jesus uppstod och gick ut ur graven. Han är sannerligen uppstånden. Livets Furste bär icke bojor.

Ja, så var det med Honom, Ordet som vart kött. Och så är det med Guds ord. Guds ord bär icke bojor.

Ordets tjänare kunna komma i det läget att de måste bära bojor. Så var det för Paulus, då han skrev detta ord. Och även då de ej behöva bära bojor i bokstavlig mening, kan det vara mycket som binder eller hindrar deras rörelsefrihet. Det kan vara krig och oro såsom ute i Kina just nu. Det kan också vara kroppslig svaghet och lidanden av olika slag, som hindrar Guds budbärare från att fritt röra sig. Men Guds ord bär icke bojor. Denna sanning gjorde att Paulus kunde ståndaktigt uthärda allting. Må den också förhjälpa oss därtill!

*

Guds ord kan också lösas från bojor, liksom Herren Jesus själv bröt sönder bördors ok och skuldrors gissel. Ordet om "Honom som älskar oss, och som har löst oss från våra synder med sitt blod" kan lösa från syndens bojor, och Guds sändebud få därför gå ut med förlåtelsen budskap, försoningens ord.

Kraftlöshetens bojor lösas ock genom ett ord från Gud. Detta fick mannen men den förvissnade handen i Mark. 3 erfara. Ordet: "Räck ut din hand" gjorde handen frisk. Och många ha fått göra liknande erfarenheter. Ett ord från Gud, mottaget i trons lydnad, har brutit sönder kraftlöshetens boja. Försagdhetens, rädslans, bekymrens och liknöjdhetens kalla bojor lösas ock av det eviga livets ord. "Voro icke våra hjärtan brinnande i oss, när han talade med oss på vägen och uttydde skrifterna för oss?" Så frågade Emmauslärjungarna. De hade blivit brinnande, frimodiga och hänförda av att lyssna till ordet, som icke bär bojor.

Må detta ord och dess uppståndelsekraft komma till oss! Må vi därav få kraft att uthärda, bliva frigjorda och få möjlighet att sprida detta underbara Guds ord!

M. L.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Missionärerna på fältet. De senaste dagarna ha vi erhållit underrättelser från flera av våra Syskon. Från Yuncheng skriver *Carl Blom* den 20—21 mars: "I dag ha vi också haft glädjen att få brev från Maria Pettersson, Ingeborg Ackzell, Ida Söderberg och Carl-Gustaf Nordberg. Allt stod väl till hos dem, och de kunde arbeta fritt. Meddelanden ha också ingått från Estrid Sjöström, Åke Haglund och Gösta Goës. På lördag vänta vi Estrid och Dagny hit."

Selfrid Eriksson skriver från Ishih den 20 mars. "Våra två evangelistlag ha nu varit ute i var sin by några veckors tid. Trots oron på landsbygden kände vi alla, att Gud ville ha oss att predika evangelium också denna vår för dem som ännu inte fått höra det."

Såningsmännen få alltfort utså himmelrikets säd, och Herren skall giva växten." Skörden är mycken men arbetarne äro få. Bedjen för den skull!" Missionär *Johannes Aspberg* underhandlar med vederbörande att få besöka vårt fält. För Runa Hägg har man lyckats anskaffa en kineslärare. Under väntetiden arbeta missionär och fru Aspberg bland flyktingarna i Shanghai.

S. M. K:s årshögtid. Som vi redan förut meddelat få vi besök av den i förra numret omnämnde pastor Hsi, vilken kommer att predika alla dagarna under årsmötet. Dessutom komma en del av de äldre utresande missionärerna att tala. Vid ungdomsmötet fredag kväll få vi höra de tre unga missionärerna, fröknarna Ella Nilsson och Margit Andersson samt herr Eugen Alm.

I år kunna vi åter få ha en gemensam middag Kristi himmelfärdsdag på K. F. U. M. Priset är kr. 3:— och anmälan till deltagande emottages å vår Exp. tel. 10 54 73 — 10 44 59.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Den första "veckan" hålles på *Ungdomshemmet Åh, Ljungskile,* den 4—10 juli. Bibelstudierna ledas av missionsföreståndare *Erik Folke.* Ämne: "Abrahams, Isaks och Jakobs Gud". Missionsföredragen hava till gemensamt ämne: Kampen för Guds rike i Kina: 1) Under förföljelsetider. 2) I tider av hungersnöd. 3) Under krigstider. 4) Kampens resultat.

Den andra "veckan" hålles på *Mauritzberg,* nära Norrköping, den 25—31 juli. Bibelstudierna ledas där av doktor *Karl Fries.* Missionsföredragen ha till ämne: Nöd och nåd i missionsarbetet. 1) Från missionsledningens synpunkt. 2) Från en hemarbetares synpunkt. 3) Från en hemmavarande missionärs syn-

punkt. 4) Från en missionärs på fältet synpunkt.

Den tredje "veckan" hålles i Piteå senare häflten av augusti. Bibelstudierna komma att ledas av missionssekreterare *Martin Lindén*. Bestämd tid och ämnen meddelas senare.

Priset är detsamma som föregående år, 20:— kr. för hela "veckan". Sänglinne, kudde och minst två filtar torde medtagas. Anmälan om deltagande torde i god tid sändas till "Svenska Missionen i Kina", Drottninggatan 55, Stockholm.

Vi anbefalla dessa våra "veckor" alldeles särskilt i våra vänners hågkomst och förbön.

Kinalänkarna samlas på vår Missionsexpedition *torsdagen den 4 maj* kl. 7 e. m. Hjärtligt välkomna!

Inackordering på Missionshemmet Duvbo.

På Svenska Missionens i Kina missionshem i Duvbo mottages inackorderingar för längre eller kortare tid. Hemmet är beläget i närheten av såväl Sundbyberg som Råsunda. Goda kommunikationer till huvudstaden.

För vidare upplysningar torde reflekterande vända sig till fru Augusta Berg, Missionshemmet, Duvbo, *Sundbyberg*. Tel. *Stockholm 28 20 13*.

Pastor Hsi till S. M K :årsmöte.

Det är mig en stor glädje att för missionens vänner få presentera den kinesiske pastor Hsi Shih-te (Petrus Hsi), som lovat komma såsom talare till S. M. K:s årsmöte i nästa månad. Det är första gången i Missionens historia en kines, som varit direkt anställd i S. M. K:s tjänst, besöker oss i Sverige.

Det var våren 1934 pastor Hsi tjänstgjorde såsom lärare vid Evangelist-

Pastor Hsi.

seminariet i Yuncheng. Vår egen pastor Kao hade insjuknat och vi beslöto att kalla någon från Augustana-missionen till vår hjälp för skolan.

Jag glömmer ej lätt den imponerande gestalt, som mötte mig i pastor Hsi. Rent kroppsligt var han olik sina landsmän, storväxt och ståtlig. Och andligen gav han mer än de flesta.

Vi hade just en avgående klass av predikantelever inne. Pastor Hsi skulle bl. a. undervisa i Galaterbrevet. Men han var alltid mera av evangelist än lärare. Och han nitälskade för de unga studenternas frälsning. Många och långa samtal förde han både enskilt och i klassrummet med de blivande predikanterna. Flera av dem räkna från denna tid sin verkligt avgörande omvändelse. Dessa ha också sedan i livet visat, att vad de fått genom pastor Hsi var det ädlaste guld.

Redan innan pastor Hsi kom i Missionens tjänst hade han varit brukad av Gud till rikaste välsignelse för sitt folk. Sedan Gud fört honom till avgörelse och frälsning gick han i missionsgymnasiet i Hsüchang, Honan. Därefter följde studier i ett ryktbart bibelinstitut i Hunan, och slutligen genomgick han det luterska prästseminariet i Shekow utanför Hankow. Det var, när jag var lånad såsom lärare dit 1935—1937, som jag åter upprepade gånger sammanträffade med vännen Hsi. Han hade då ytterligare fördjupats i sin ande.

Under studietiden i Shekow, blev unge Hsi så starkt gripen av Gud, att han brann för sin och kamraternas helhjärtade överlåtelse åt Gud. I januari kom den stora väckelsen vid prästseminariet. Hsi fick vara medel till att föra många djupare in i det andliga livets hemligheter. Men strax efter dessa händelser blev han kallad att tillsamman med en kamrat och två missionärer fara ut på en predikoresa. Denna resa blev en enda stor väckelsekampanj. Man besökte bl. a. den norska och finska kyrkans missionsfält. Norska Missionssällskapets ledare, pastor Smebye, skrev om besöket bl. a. följande i missionstidningen:

"Tillåt mig att säga, att detta var den mest underbara erfarenhet, jag haft i Kina. Jag räknar det såsom oförtjänt nåd att ha fått se, höra och deltaga i de välsignelser, som utgått av de två talarnes möten under dessa dagar. Jag fick bevittna Herrens verk och den Helige Andes kraft på ett sätt som aldrig förr här ute. — Åhörarna skola aldrig förgäta den insikt, som de fingo mottaga i sann kunskap om synden, om sann kristendom och om Kristi kraft och fullhet. — Tillåt mig säga, att i trots av allt det underbara, vi fingo uppleva, såg jag intet osunt. Det var en väckelse efter Hauges mönster, så långt jag kunde se. Där var djup syndakännedom och sorg över synden, tills man kommit igenom till korset och mottagit försäkran, visshet om förlåtelse."

En läkare, dr. R. Wislöff-Nilsen, skriver om de möten, han fick bevittna: "Predikanterna från Honan är andefyllda fläktar från Gud. Deras budskap är enkelt men fundamentalt. Kristi kors, vårt enda hopp, var det centrala temat i deras utläggningar. Först talade de ej om nåd men om död, synd och dom . . . Om de funno, att någon kom till dem utan att vara ärlig inför Gud, sände de dem bort med ett Guds ord, som de hoppades skulle väcka upp dem. — Hur mycket ha vi ej att tacka Gud för! Bara tänk på det, kära missionsvänner, att få se en hel församling i en lutersk kyrka, flera gånger på dagen på knä inför Gud, ropande över sin synd, och många bliva hjälpta fram till liv i Gud. Det är Herrens verk, och det är underbart i våra ögon!"

Jag kunde citera många, många vittnesbörd. Men detta må vara nog. Nu kommer denne vår kinesiska broder till oss. Han kan ej tala så fritt som han kan i sitt hemland, ty han måste tolkas. Men må vi ändå bedja Gud, att Han genom sin tjänare Hsi må få bli Missionens vänner till den rikaste välsignelse under årsmötesdagarna 1939.

Morris Bergling.

FRÅN MISSIONÄRERNA

Glädje i arbetet.

Utdrag ur brev från fröken *Lisa Gustafsson,* Ishih, av den 14/3.

Det är den 14 mars i dag, och mina tankar gå alldeles särskilt hem. Redan tidigt i morse bad jag särskilt för Farbror Erik om rik välsignelse och att Gud ännu många år måtte låta oss få behålla Farbror Erik ibland oss.

Ni må tro det varit en fröjd, då vi nu för två veckor sedan fingo posten som lagrats i Tientsin. Man blev riktigt huvudyr och inte gick det att smälta allt på en gång, utan breven ha lästs

om och om igen. Hur det nu skall gå att komma ur den svåra brevskuld som jag är i, det förstår jag ej. Det får väl bli så småningom.

Liksom förra terminen ha vi fullt hus i flickskolan. Vi hörde under julferien att flera av de hednaflickor, som vi i höstas togo emot, i sina hem fått utstå mycken förföljelse för att de nu ville tro på Jesus och ej tillbedja avgudarna. För den skull undrade vi så, om de skulle få komma tillbaka till vår skola. Under ferierna voro dess flickor vårt beständiga böneämne. Vår glädje var stor, då vid terminens början alla utom två kommo åter. En kunde ej för sjukdoms skull och en hade under ferien gift sig. Att en första klassens skolelev går och gifter sig sker nog ej gärna i Sverige. Hon var 16 år, och här om dagen kom hon i sin fina brudstass och hälsade på i skolan. Hon sa', att hon beder i sitt hem och vill tillhöra Jesus. Så var kanske ej en termins skolgång förgäves.

Vi hade en sådan besökelsetid från Gud under höstterminen bland skolflickorna, och vi ha det hoppet att många då fingo sina namn inskrivna i Livets bok. Gud använde flickskolans lärare då, liksom Han ock denna termin använder honom till att hjälpa flickorna framåt på vägen. Vi ha det gott i samarbetet här inom vår skolvärld. Visst söker fienden så sin sådd för att orsaka oenighet, men Gud vare tack som giver oss segern genom Jesus.

Ganska trångbodda äro vi, då vi äro över 70 personer inom vårt lilla område. Hittintills ha vi alla fått vara friska och fatt i lugn och ro utföra vårt skolarbete, trots det vi leva mitt i krig och oro. Gud välsigne alla som bär oss i trogna förböner. Vi erfara så ofta förbönens kraft.

Varje vecka samlas vi, skolans medarbetare, till gemensam bön, och i kväll vid bönestunden berättade jag, med anledning av att det är 14 mars, om alla dem som i Sverige i dag samlas till bön och offer för oss. Jag berättade även om Farbror Eriks kallelse till Kina, och om huru de i Sverige på den tiden ej hade någon tro för Kinas evangelisering, huru Farbror Erik då gick ut i tro, och huru Gud öppnade och banade väg. Många och varma böner bådos för Er kära därhemma och tack höjdes till Gud för att evangelium också kommit till dem och att de kunde lova Gud för barnarätt hos Gud. Vi ha haft en så dyrbar stund i kväll.

Det är en sådan nåd få stå med här i arbetet och jag är så lycklig och glad i min gärning. Ni skulle bara se alla mina kära, stora och små. Kindergarten med sina 17 elever äro ej de minst kära. De äro så behändiga och söta, fulla av liv och verksamhetslust. Alla hälsa de så varmt till Sverige och vännerna där.

Ja, så hälsar jag själv så varmt och hjärtligt till Er alla.

Underbart att se Guds omsorg om oss.

Utdrag ur ett privatbrev från fröken *Ingeborg Ackzell* skrivet i Tali den 6 mars.

Innerligt tack för kära brev, av vilka det äldsta kom sist fram. Det var en lång tid utan brev, så gott som hela hösten, och vid jultiden hade vi ej fått ett enda julbrev eller julhälsning hemifrån. Men i slutet av januari började posten komma fram, och nu har det hänt, att vi fått brev från okt., nov. och dec. med samma post! Även januari brev ha kommit igenom — enstaka — och ett februari flygbrev. Det har verkligen varit en sådan glädje att få post igen efter en sån tids "fasta".

Gud har berett för oss en liten gård för oss själva här i byn. Det är så underbart att se Hans omsorg om oss i varje detalj. Jag har ju mina skyddslingar med mig här. Somliga kunna ej komma hem för krigets skull, andra ha ej hem att komma till. Och så äro vi samman! Till och med i samma rum! Men vi behöva ej gå upp två gånger om natten och öppna fönstren, som det stod

om ett barnhem, där många sovo i samma rum. Vi ha tillräckligt med luft genom alla öppna springor och stora pappersfönster — en hel vägg är nästan pappersfönster! — så nog få vi luft tillräckligt! Det är som att ligga ute. Men jag har tillräckligt sängkläder och mössa och schal om huvudet, när jag sover! Likaså mössa hela dagen inne!

Här lagas välling till frukost och "mien" till middag. Jag går hem varje e. m. en stund för att se till det därhemma, och oftast är det någon som vill tala med mig. Mycket behöver ordnas med denna tid — ifall kriget kommer över! Vi ha köpt in förråd av olika slag, ökat på våra murar åt alla håll, och på olika sätt försökt "vara redo". Ack om vi bara sluppe kriget!

Stockholm–Shanghai.

"Gån in i hans portar med tacksägelse." Ps. 100: 4.

På kvällen den 21 januari öppnades från Stockholm portarna ut till stora världen för ett sällskap på tre stora och fyra små. Adjö, adjö! Hälsa till den och den. Hälsa till Kina. Så stämdes avskedssången upp: "En tillflyktsort är urtidens Gud". Tåget sattes i rörelse, och avståndet blev allt större mellan oss resenärer och de kära vännerna, som viftade faryäl åt oss. Banden måste slitas, men detta *måste* vara ett kärlekens måste från vår Herre, som går med oss var och en. Skola vi mötas mera i tiden? Om inte förr så ha vi utsikt att mötas i vårt eviga hem bortom tiden.

I Malmö hade vi den stora glädjen att än en gång träffa några Kinalänkar, som kommit ned till tåget. Om en stund hade vi skilts också från dem, och sedan hade vi bara en kort bit kvar av vårt långa fosterland. Snart voro vi ombord på färjan, som förde oss över till Tyskland. Snart försvann den sista skymten av svenska kusten, och vi sågo bara himmel och vatten.

På kvällen den 22 jan. voro vi i Bremen, där vi stannade till den 24, då vi reste ned till Bremerhaven och stego ombord på "Scharnhorst", som skulle föra oss till fjärran Östern. Samtidigt med oss stego en mängd judiska flyktingar ombord. Bland passagerarna var också en norsk kinamissionär, fröken Tysland.

Den första hamnen vi anlöpte var Rotterdam, och här stannade båten en hel dag, så barnen hunno mycket väl ut och titta på de holländska träskorna. Tidigt på morgonen den 28 stannade vi utanför Southampton på Englands sydkust. Havet låg spegelblankt, och det engelska landskapet hade något av vår över sig. Om någon timme lättades ankaret igen, och så voro vi ute på Atlanten. På kvällen läste vi Ps. 93, som var föreslagen i Dagens Lösen och passade alldeles utmärkt, ty då voro vi på Biscaya, och "havet började upphäva sin röst". Flera av passagerarna voro sjösjuka, men i vårt sällskap var det endast barnen, som mådde litet illa. Vi kommo lyckligt och väl över, och komiska inslag fattades inte heller.

På f. m. den 30 började havet andas lugnare igen, och Spaniens och Portugals kust fingo vi se i sol. Av Portugal sågo vi berg och kullar, som voro odlade högt upp. En del ängar hade frisk grön färg. Här och där syntes klungor av vita hus och bortom alltsammans blånande höjder. Det verkade nog så fridfullt, men vi visste, att ej långt därifrån rasade kriget. Snart började vi också se krigsbåtar, och dessa blevo flera ju närmare vi kommo Gibraltar. Vid tolvtiden sågo vi Nordafrikas mäktiga, höglänta kust, och vid tvåtiden voro vi inne i Gibraltarsundet och kunde från båtens ena sida se Europas kust och från den andras Afrikas, på den sistnämnda också staden Ceuta högt uppe på ett berg. Utanför Spaniens kust sågo vi den ståtliga Gibraltarklippan, genom kikare kunde vi se kanoner och befästningsverk. Nu började luften kännas ljum och skön, och vi kunde lätta på våra ytterkläder och däckstolarna sattes fram. Himlen var blå och vattnet var blått.

Den 1 februari voro vi i Genua. Solen sken, men det var kallt. Staden är byggd i terasser på bergshöjder, vilket ger ett imponerande intryck. Vi togo först en promenad ut i staden och kommo in på smala slingrande, intressanta gränder och fingo tillfälle att se en hel del av folklivet och lyssna till det klingande språket. Denna dag var facsismens årsdag, och därför var det italienska flaggor och vimplar överallt i staden. På e. m. bilade vi ut till den berömda begravningsplatsen Camposanto. Här finns tre olika gravplatser, en romersk katolsk, en protestantisk och en judisk. Vi fingo bara tillfälle att bese den katolska med dess sköna konstverk i marmor. På återfärden förde vår "guide" oss in i en konsthandel där vi fingo se enastående prov på italiensk konst. På kvällen lade vi ut från Genua i klart månsken. Då var det några personer på kajen, som sjöngo en kristen sång på tyska. Vi förstodo, att det betydde, att några trossyskon kommit ombord. Senare upptäckte vi dem. Det var en tysk kyrkoherde från Liebenzellermissionen, som reste ut för att inspektera fältet i Japan och på Söderhavsöarna. Vidare var det ett par blivande missionärsbrudar, som reste till Söderhavsöarna, en kvinnlig läkare, som reste till Indien, och en manlig missionär, som reste till Chrischonamissionens fält i Kina. Vidare var det två läkare från Finland, som gjorde oss sällskap ända hit till C. I. M. i Shanghai. Vi fingo många trevliga stunder tillsammans med dessa missionärer. Varje morgon samlades vi till morgonbön, till vilken vi även inbjudit andra passagerare. Vi hade flera gånger den glädjen att ha judar med oss på dessa stunder. Om aftnarna strax före solnedgången brukade vi ha en liten sångstund i någon lugn vrå av däcket.

En grupp missionärer. Foto: J. Aspberg.

På kvällen den 2 febr. passerade vi den vulkaniska ön Stromboli. Ett tjockt rökmoln vilade över dess hjässa, och ibland syntes ett matt eldsken. Den har ett mindre utbrott var 7:e minut, påstås det. På ön finns ett fängelse för livstidsfångar! Något senare samma kväll reste vi genom Messinasundet. Det skulle nog ha varit vackert se den-

na trakt i dagsljus, men det var också oerhört stiligt att se den i månljus och med alla de strålande ljusen från boningarna på bergshöjderna på ömse sidor av sundet. På ena sidan hade vi Messina och på den andra Reggio. Här färdades nu en liten trupp av Pauli efterträdare fram i samma farvatten, som han hade rest, men hur lätt gick det inte nu att komma fram mot på hans tid. Men färdledaren är densamme för honom som för oss, Jesus Kristus, och i samma tecken som Paulus skola vi segra: I korsets tecken. En av kamraterna gjorde mig uppmärksam på, att från ett visst ställe på däck avtecknade sig Scharnhorsts mast som ett väldigt kors!

Snart hade vi även Europas kust utom synhåll. Port Said kommo vi till efter mörkrets inbrott. Då vi närmade oss staden, kommo en massa araber emot oss i sina båtar, och när vår båt hade stannat, ilade de snabbt upp på däck, så att det blev en väldig trängsel. Där kommo penningeväxlare, frimärksförsäljare och många andra affärsmän. Jag tror, varje fiber i deras varelser var intresserad av affärer. Emedan vårt fartyg hade ankrat ett gott stycke från staden, fingo de, som önskade gå i land, färdas dit i små båtar, som fördes av araber. På båten, som förde oss i land, uppträdde en slags trollkonstnär, som "förvände synen" på folk till allmän munterhet. När vi kommo i land, voro vi strax omsvärmade av ivriga försäljare, som följde med oss långa stycken och talade för sina varor och prutade och prutade ned priserna, i hopp att få sälja något. I ett stort varuhus köpte vi solhjälmar. Innanför diskarna stodo mer eller mindre europeiska typer och utanför långa, ståtliga araber. Sedan gingo vi, en liten internationell grupp, anförd av Johannes Aspberg, ut på en promenad bortåt arabstaden. Vi fingo flera anbud att bli skjutsade runt staden av araber, som åkte i små vagnar dragna av små nätta hästar, försedda med silverklingande klockor. På grund av den sena timmen avböjde vi alla anbud. En av besättningsmännen på Scharnhorst upplyste mig om, att Port Said är världens smutsigaste stad. Det kan mycket väl hända. Jag antager, att den såg renare ut i mörker än i dagsljus, pittoresk var den i alla fall.

Nästa dag var söndag, och när jag vaknade voro vi ute i Suezkanalen. Det var strålande solsken, och fram på dagen blev det riktigt varmt. På e. m. hölls tysk evangelisk gudstjänst, som leddes av den tyske kyrkoherden. Resan genom Suezkanalen var mycket intressant, och som vår båt måste gå sakta fram, hunno vi se desto mera. Väldiga öknar utbredde sig på bägge sidor, här och där ett beduinläger, kameler, får och hundar. Några få oaser sågo vi, som gjorde ett uppfriskande intryck. Det blev en mäktig predikan för mig att se denna öken, där Herren en gång fört sitt egendomsfolk. I dessa dagar drager åter en stor skara av detta folk genom dessa trakter på flykt mot öster. Tusentals judar ha på sista tiden anlänt till Shanghai via Suez.

Runa Hägg.

Forts

INNEHÅLL:

Guds ord bär icke bojor. — Från Red. o. Exp. — Pastor Hsi till S. M. K:s årsmöte. — Från missionärerna.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1939. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 9. ÅRG. 44 10 MAJ 1939 PREN.-PRIS 2: 25

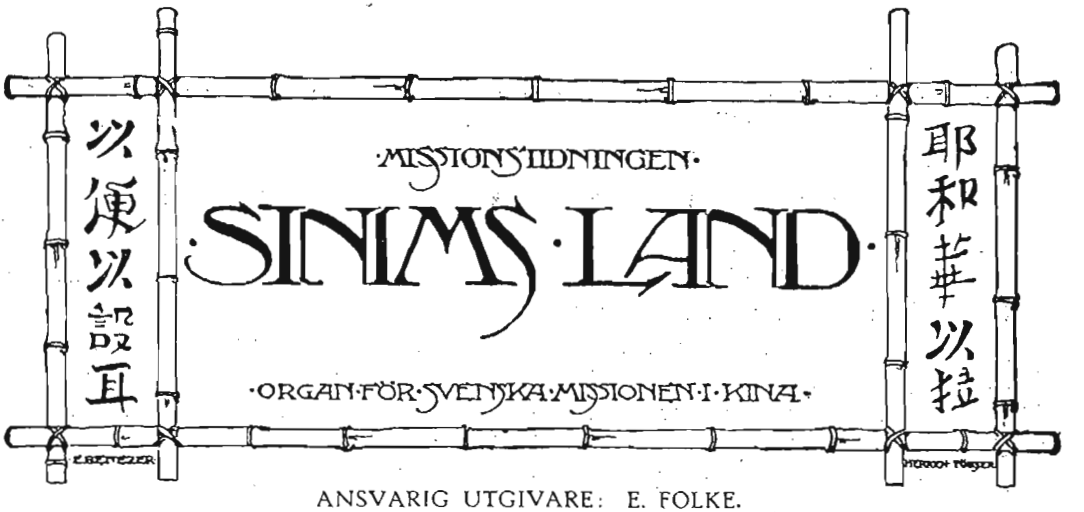

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

ÅRSBERÄTTELSENUMMER.

Svenska Missionens i Kina 52:a verksamhetsår.

Jämförande svenska avstånd: Karlstad Eskilstuna Stockholm

Tvivel och tro beträffande Guds rikes utbredande i världen.

Då vi blicka ut över världen, kunna vi lätt frestas till tvivel beträffande Guds rikes utbredande. Länder som göra anspråk på att intaga en ledande ställning såsom bärare av samtidens kultur och som för ett eller annat årtionde sedan ansågos såsom i särskild mening kristna, göra nu till principer för sin behandling ej blott av andra svagare nationer, utan även av stora folkgrupper inom sina egna gränser, våld och väld, lögn och löftesbrott, hänsynslös maktlystnad och nationell självviskhet. Vi bevittna oerhörda förluster av sådana värden som vi trott vara säkerställda frukter av Guds rikes utbredande i världen och av den fostran i kristlig ande som folken ha fått åtnjuta i många generationer.

Och det som väcker bekymmer hos oss är icke blott dessa förluster av andliga och moraliska värden, förluster som från att gälla förhållandet mellan staterna säkerligen komma att göra sig kända i förhållandet mellan individerna, utan det är även det planmässiga avlägsnandet av kristet inflytande på det uppväxande släktets fostran, som redan genomförts mest konsekvent i Ryssland och som allt mer effektivt håller på att genomföras i Tyskland. Vi må icke i fariseisk självgodhet förfasa oss häröver, utan ödmjukt erkänna att även i vårt eget land icke allt är som det borde vara. Nöjeslystnad och självviskhet på alla områden sprida sitt gift bland unga och gamla och bana väg för direkt gudlöshet. Ofta förlama de den andliga handlingskraften hos dem som se faran och vilja bekämpa den. Det är många som inför dessa företeelser frestas till tvivel, ja förtvivlan beträffande Guds rikes utbredande i världen.

En sådan sinnesstämning är emellertid icke utmärkande endast för våra dagar. Den möter oss flerstädes på bibelns blad. Redan en Mose, som ju fick betyg på att han var "mycket saktmodig, mer än någon annan människa på jorden", var ju nära att förtvivla inför folkets omedgörlighet och bad att Gud ville dräpa honom. Och Elia, den väldige försvararen av sann gudsdyrkan i Israel, satt en gång under ginstbusken och önskade sig döden. På liknande sätt tedde sig läget för sådana profeter som Mika och Jeremia, och genom Jesaja klagar hela Israel: "Förgäves har jag mödat mig. Fruktlöst och fåfängt har jag förtärt min kraft". Exemplen skulle kunna mångfaldigas. Ja, vi höra vår Frälsare själv klaga: "I viljen icke komma till mig för att få liv", och mot slutet av sin offentliga verksamhet: "Jerusalem, Jerusalem, huru ofta har jag icke velat församla dina barn liksom hönan församlar sina kycklingar under sina vingar. Men I haven icke velat."

Tydligt är att Paulus mer än en gång varit nära att misströsta och fälla modet, men för varje gång höra vi, hur han tränger igenom från misströs-

tan till förtröstan. Fråga vi vad det var som verkade denna förvandling, ges oss svaret i ord sådana som detta: "Vi veta att han, som uppväckte Herren Jesus, han skall ock uppväcka oss med Jesus och ställa oss inför sig tillsammans med eder. — Därför fälla vi icke modet." Påskens segerbudskap var det som gav honom denna segrande tro på Guds rikes slutliga seger. Denna seger tedde sig redan för det gamla förbundets profeter, såsom framgår av ord sådana som dessa av Jesaja: "Se, över min tjänare som jag uppehåller, min utkorade, till vilken min själ har behag, över honom har jag låtit min ande komma. Han skall utbreda rätten bland folken — — —. Hans kraft skall icke förtyna eller brytas intill dess att han har grundat rätten på jorden, havsländerna vänta efter hans lag", — ett ord som uttryckligen av evangelisten Matteus tillämpas på Herrens Kristus. Och själv tillämpar han på sig ett närbesläktat uttalande av Jesaja. Ett ord som förekommer både hos Mika och Jesaja må också nämnas: "Från Sion skall lag utgå och Herrens ord från Jerusalem. Och han skall döma mellan hednafolken och skifta rätt åt många folk. Då skola de smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Folken skola ej mer lyfta svärd mot varandra och icke mer lära sig att strida."

När och hur skall detta ske? Ja, det må man väl fråga, då man befinner sig i en världssituation sådan som i början antyddes. Hur skall den orätt, som nu råder i världen, övervinnas och ersättas av rätt och rättvisa? Hur skall den krigshets, som nu gripit alla folk, ersättas med fred och ömsesidigt förtroende?

Då vi söka svaret på bibelns blad, vill det synas som ginge det i den riktningen att ondskan i världen skulle få utveckla sig intill den punkt där "Laglöshetens människa, fördärvets man trätt fram — men honom skall Herren Jesus döda med sin muns ande och tillintetgöra genom sin tillkommelse". Men "nya himlar och en ny jord, där rättfärdighet bor, förbida vi enligt Guds löfte". Av sådana ord kunde man draga den slutsatsen att det enda vi ha att göra är att förbida. Så hade församlingen i Tessalonika uppfattat saken och tillämpat förbidandet så att de förblevo overksamma. Det var just för att rätta dessa misstag som Paulus skrev sitt andra brev till dem, vari han ju manar dem att icke förtröttas att göra vad gott är och uttalar den önskan att vår Herre Jesus Kristus själv och Gud, vår Fader, måtte styrka dem till allt vad gott är både i gärning och i ord. Och så ha vi ju vår Frälsares ofrånkomliga missionsbefallning: "Gån ut i hela världen och gören alla folk till lärjungar."

Någon framhöll en gång, att även om det slutliga avgörandet kommer genom en överraskande katastrof, är det nödvändigt att den nya jord, vari rättfärdighet bor, förberedes så som sker bl. a. genom missionen. Oss tillkommer att ådagalägga trohet i det uppdrag som Herren givit oss. Vi minnas hans ord: "Om den dagen och den stunden vet ingen något, icke ens änglarna i himmelen — ingen utom Fadern allena. — Vaken för den skull —. Finnes nu någon trogen och förståndig tjänare, som av sin herre blivit satt

över hans husfolk för att giva dem mat i rätt tid, salig är den tjänaren, om hans herre, när han kommer, finner honom göra så."

Till detta, att giva människorna mat i rätt tid, hör också att bära ut evangelium till alla folk i rätt tid d. v. s. i denna tid. Därtill give oss Gud sin nåd!

Karl Fries.

ÅKALLAN.

"Så åkallar jag nu dig, ty du, Gud, skall svara mig, böj ditt öra till mig, hör mitt tal. Bevisa din underbara nåd, du som frälsar undan motståndarna dem som taga sin tillflykt till din högra hand. Bevara mig såsom en ögonsten, beskärma mig under dina vingars skugga." Ps. 17: 6—8.

Behovet av förbön för våra sändebud på missionsfältet och för verksamheten därute behöver väl knappast påpekas. Nödens hemska verklighet ha vi haft så rika tillfällen att lära känna att det göres oss inga flera vittnesbörd behov, men vad vi väl behöva är maningen att ej slappna eller tröttna i bönekampen, ty bönens väg är den vi ha fått oss anvisad av Herren. Skall seger vinnas måste vi där vara trogna. Därför är det ock som David inför de ogudaktigas och dödsfiendernas hot, inför denna världens människor, som kämpa för sin del här nere och som likt det rytande lejonet längta efter att gripa sitt rov, åkallar sin Gud, tager sin tillflykt till Hans underbara nåd och Hans frälsning och det beskärm Hans vingars skugga giver. Detta är den väg vi ha att gå.

Vi befinna oss nu i den stora ofredens tredje år, och ännu kunna vi ej skönja någon förändring i läget. Se vi ej däri en tydlig vink av Herren att besinna oss, att vi må tydligt se, var vi stå ifråga om den kallelse vi undfått som en nådegåva av vår Frälsare. Då vi läsa om Guds folks strider i gamla tider och om villkoret för och vägen till seger för dem, då vi tillika bevittnat huru underbart Herren hjälpt och därmed förhärligat sitt namn, då förstå vi vilka medel som stå till vårt förfogande i den närvarande nöden.

Med bävande undran ha vi tänkt på våra kära Syskon, då vi, genom underrättelser som nått oss, få i någon mån känna vidden och djupet av de lidanden de fått bevittna och genomgå och de försakelser av alla slag som drabbat dem. Men trots de hotande farorna från alla sidor, trots de stora ansträngningar läget medfört, trots ensamhet och isolering ha de alla stannat på sin post. Och Herren har verkligen varit en eldsmur omkring dem. Han har skyddat deras liv mitt ibland fiender, han har förskonat dem från pest och olyckor och Han har givit dem nåd att få ägna sig åt en utgivande kärlekstjänst. De ha fått bliva en prydnad för Guds vår Frälsares lära, både bland hedningarna och de hedningkristna. För denna trohet, uthållighet och mod hos Herrens vittnen höves oss att tacka Gud, ty den har länt, och skall lända till förhärligande av Guds vår Frälsares namn.

De våra ha fått göra bekantskap med

krigets alla fasor. Mänskligt sett ha de stått värnlösa mitt i stridslinjen, men de ha blivit bevarade. Herren har låtit dem få erfara, att Han varit deras beskärm. Det ordet har uppfyllts: "Jag skall slå upp mitt läger till ett värn för mitt hus mot härar som komma och gå." Sak. 9: 8.

I all sin egen värnlöshet ha missionärerna ej endast själva blivit bevarade, de ha underbart nog fått bereda skydd åt skaror av hjälplösa kineser, och deras räddaregärning har blivit respekterad. Det är Herrens kraft, som lyst igenom deras svaghet. Och allt detta har i hög grad fått bidraga till att Jesu frälsande kärlek och evangelii underbara gåva blivit uppenbar såsom aldrig förr. Nödens tid har blivit en nådens tid, rikare än någonsin under alla de år vi fått vara med i Herrens missionsgärning.

Herrens kallelse till oss vid denna vår Missions årshögtid har därför en särskilt rik innebörd. En kallelse till mera trosfrisk bön, till mera rik tacksägelse och till mera helhjärtad överlåtelse åt Herren så, att Hans uppsåt må i hela dess vidd bli förverkligad.

Skola vi ej då på nytt sluta ett förbund med varandra att frimodigt gå fram till nådens tron, att vi må undfå barmhärtighet och finna nåd till hj ä l p i rätt tid. Vi kunna ej nog mana varandra därtill, vi kunna ej nog uppmuntra varandra därtill, vi veta, att däri ligger vår trygga säkerhet, vår rika frid och vår vissa seger.

Erik Folke.

Två högtidsdagar.

Fru *Elin Holmgren*, 75 år den 9 maj.

Fru *Anna Hahne*, 75 år den 17 maj.

Med varmt tack till Gud för vad dessa två trogna och uppoffrande medarbetare varit för Svenska Missionen i Kina tillönska vi dem Guds rika välsignelse.

Svenska Missionens i Kina Årsberättelse för dess 52:a verksamhetsår.

"Varen icke försagda i edra hjärtan, och frukten icke för de olyckstillbud som höres i landet, — — om än våld råder på jorden och härskare står mot härskare."

Jer. 51: 46.

Ovanstående bibelord har med tanke på denna vår årsberättelse blivit levande för mitt hjärta och sinne. Årsberättelsen skulle ju i någon mån återspegla det gångna året och dess händelser i den mån detta berör vår mission. Och i samband med redogörelsen för det gångna året går också tanken framåt till kommande dagar och år. Bävande fråga vi då ofta oss själva: Vad skall framtiden bära i sitt sköte? Hur skall det gå för oss under det kommande året?

Både beträffande det förflutna året och beträffande den framtid, som nu ligger närmast framför oss, synes det vara något i hög grad betecknande, att våld rader på jorden. Så har det varit under den senaste tiden, så är det nu, och det nuvarande tillståndet kan väl ej helt hastigt upphöra, om ej tiden är inne för Fridsfursten att gripa in och upprätta sitt rike på jorden. Olycksbuden, som höras, äro många, men det citerade bibelordet lär oss, att vi ej därför behöva förlora frimodigheten och bliva försagda. Vi skola se sanningen i ögonen, vi skola se läget sådant det är, men vi skola ej på grund av läget förlora frimodigheten. Detta är ju också den maning, som Herren Jesus uttalar till sina lärjungar. Då tidsläget blir sasom allra svårast, då bådar det en ny vårtid, då är det tid för Jesu lärjungar och vänner att upplyfta sina huvuden och frimodigt vänta sin förlossning.

Årsberättelsen visar, att det senast förflutna året trots det allvarliga farofyllda läget ej saknat erfarenheter, vilka giva anledning till tacksägelse. Gud har i sanning infriat sitt löfte och trots våldet som råder på jorden skyddat och bevarat de sina såväl som sitt verk inom S. M. K:s arbetsområde. Detta ger anledning till tacksamhet och frimodighet. Vi ha fått erfara att Herren lever och uppfyller sitt löftesord. Och då vi veta detta, behöva vi icke frukta för olyckstillbuden, ej heller för våldet, som råder, men vi behöva utbedja oss nåd och kraft till att frimodigt och oförfärat gå framåt och, trots allt som är ägnat att göra oss försagda, i Guds kraft fullgöra den uppgift, som just nu är oss given. Må årsberättelsen för oss bliva en maning härtill!

* * *

Årsberättelse för Svenska Missionens i Kina verksamhet på fältet under år 1938.

I Hebreerbrevets sammandrag av berättelsen om Abrahams trosvandring står det, att han drog ut, fastän han icke visste, varthän han skulle komma. Dessa ord återge vår erfarenhet under 1938, och vi ha, även i det avseendet, fått följa i hans spår. Den dagliga uppgiften och vår egen vandring med Gud är också fortfarande allt, vad vi kunna se, men löftet står kvar för all tid, och hoppet sträcker sig innanför förlåten. För den gångna tiden kunna vi blott tacka för Herrens skydd och trofasta vård. Han har lett oss alla på den rätta vägen, även om vi ej ännu kunna se allt i sitt rätta sammanhang. "Allt har han väl beställt." När en gång allt, som är fördolt, skall bliva uppenbart, skola vi också få se, vad varje särskild erfarenhet fått tjäna till. Det är så mycket som pågår omkring

oss, som vi ej få veta något om. Mycket av det vi veta kan ej omtalas, men Gud som vet allt, i vars hand vågskålen sitter, han skall en dag uppenbara syftet med allt lidande, alla grusade förhoppningar, alla krossade hjärtan och alla rykande vekar. I tron få vi fortsätta vandringen, fastän vi intet veta.

Beträffande det gångna årets arbete är det också så mycket okänt, att det är synnerligen svårt att få eller ge något helhetsintryck. Under de ungefär 10 månader, varunder Shansi-fältet mestadels och mesta tiden varit under japansk kontroll ha vi här i stort sett varit avskurna från förbindelse med de våra på andra sidan Gula floden, varför det ej är möjligt att ge annat än mycket allmänna uppgifter om arbetet där. Icke ens för stationerna på denna sidan har pålitlig statistik kunnat samlas, så att årsberättelsen i det avseendet blir mycket ofullständig. Jag kan blott hoppas, att Missionens vänner i hemlandet också äro villiga att gå framåt utan att se.

Före fältets delning.

Under årets två första månader pågick vårt arbete överallt normalt med skolor, tältpredikan, bibelkurser o. d. Kommunikationerna användes då i mycket stor utsträckning av sådana, som ville fly undan krigsfaran. Alla som kunde lämnade provinsen eller sökte gömma sig undan i mera avsides belägna byar, så att nästan uteslutande den fattigare delen av befolkningen lämnades kvar. Utvandringen beredde tvivelsutan en tacksam jordmån för evangelii förkunnelse, varhelst flyktingeströmmen drog fram. Så ha de våra på andra sidan floden och andra missioner längre bort fått tillfälle att förkunna budskapet om löfteslandet för många landsflyktiga "gäster och främlingar". Så ha även vi här, både före och efter intagandet, haft rika tillfällen att hjälpa och trösta skaror av hemlösa och värnlösa, bokstavligen utan hopp och utan Gud i världen, föräldrar, som tappat bort sina barn, och barn, som förlorat kontakten med sina föräldrar och andra anhöriga, andra, som sett sina kära sönderslitna under luftkriget, och själva sårade kommit hit för att få dö i ro, gamla, som kvarlämnades, emedan de unga männen ej kunde föra dem med längre och själva ej vågade invänta förföljarna, flickor och unga kvinnor, som hoppades hos oss under neutral flagga finna skydd mot våld och nesa, de små barnen, vars mödrar ej kunde bära dem längre, hedningar, muhammedaner, katoliker, religionslösa, alla kommo de och alla togos emot, så långt utrymmet medgav och reglerna för flyktingehjälpen tillläto.

Innan vi blevo avskurna från den yttre världen, hade vi glädjen att i Yuncheng samla ombuden från de fyra Presbyterierna till Synodsammanträde tillsammans med Missionskommittén. Under denna session fattades viktiga beslut angående den praktiska tillämpningen av församlingarnes stadgeenliga självstyrelse och främjandet av dessas självunderhåll. Särskilda planer uppgjordes för att konstitutionen skulle kunna fungera, även om vissa delar av den inhemska kyrkan ej kunde stå i kontakt med varandra, och även för den händelse, att missionärerna skulle nödgas lämna fältet, vilken senare farhåga dock, Gud vare lov, ej förverkligats. I vissa avseenden ha dessa beslut på grund av krigstillståndet ej kunnat verkställas, men deras önskvärdhet har genom detta nödläge blivit ännu mer ådagalagd, och församlingsväsendets utveckling snarare stimulerats än hindrats. Allt samverkar till det bästa.

Det ointagna området.

Vi hade ej ens hunnit få Synodens protokoll tryckt, när krigsstormens första våg bröt in över oss. Sedan har ingen gemensam åtgärd vidtagits för hela fältet, men i den ointagna delen

ha, enligt den uppgjorda planen, provisoriska anordningar gjorts, och jag har anledning hoppas, att församlingarnas liv och utveckling fortgått i åsyftad riktning. Ett tillfälligt Arbetsutskott har burit ansvaret för missionsärenden inom samma del av fältet. Att Guds plan ingalunda har blivit omintetgjord, har man kunnat framläsa ur de nog så knapphändiga meddelanden, som kommit oss till handa om livlig verksamhet såväl av församling som mission inom det fria området. Tältpredikan och andra former av evangelisationsarbete på landsbygden ha bedrivits till och med mera obehindrat än vanligt, emedan rövare och andra oroselement antingen upptagits i armén eller på annat sätt försvunnit. I detta avseende variera dock uppgifterna betydligt från olika platser och vid olika tidpunkter. Skolarbetet har pågått tämligen normalt, utom där luftkriget gjort det mindre rådligt att samla folk i städerna utan tillräckliga skyddsåtgärder. I enstaka fall ha försök gjorts att införa politisk propaganda i skolorna, men man har hittills lyckats avvärja sådant ingripande. Kvinnoskolor och kortare bibelskolor ha av säkerhetsskäl begränsats till närboende deltagare eller förlagts till utstationer, men i alla fall har deltagandet varit synnerligen gott. De olika församlingarnas "stormöten" ha präglats av en mycket god anda och varit väl besökta, fastän inga framstående talare kunnat inbjudas. Allvar inför det förestående provet, en allmän känsla av innerlig samhörighet mellan församlingen och Missionen samt uppskattande av missionärernas vägran att försätta sig i säkerhet undan krigsfaran ha kännetecknat mötena. De infödda pastorerna ha gjort en mycket värdefull insats i det hela, både i deras egna församlingar och i angränsande distrikt.

En arbetsgren har vuxit betydligt, nämligen Barnhemmet i Sinan. Över ett hundratal hemlösa barn från det översvämmade området ha av Röda Korsets hjälpkommitté sänts dit för vård och vissa penningesummor ställts till förfogande för deras underhåll. Detta har nödvändiggjort ökat utrymme samt medfört mer arbete och ansvar men också nya tillfällen att tjäna och vittna. Nödiga medarbetare ha sänts oss av Gud, som anförtrott oss uppdraget, och Maria Pettersson, fastän alltfort ensam missionär på platsen, är lyckligare ju flera små hon har omkring sig.

Trots alla dessa uppmuntrande tecken ha vi ej varit utan nedslående erfarenheter för att hålla oss ödmjuka. Den i förra årsberättelsen omtalade mannen, som stört det goda förhållandet i Loyang, övertalades visserligen att lämna stationen och distriktet, men har ej upphört med sin agitation, och hans parti arbetar allt fort på söndring. Bombardering av sagda station har i viss mån försvårat det lokala arbetet och nödvändiggjort nya anordningar för de kvarstående och användbara husens bruk. Största delen av verksamheten är emellertid på landsbygden, där utstationerna och lokalförsamlingarne berett tacksam jordmån för det arbete, som kunnat nedläggas därstädes. Missionärerna i Loyang ha under senare halvåret som bostad använt ett hus på Augustana synodens stationsområde utanför staden, vilket välvilligt ställts till de våras förfogande.

På en del platser ha de lokala myndigheterna opponerat sig mot hissandet av svenska flaggan som försiktighetsåtgärd mot luftanfall, ävensom emot intagandet av flyktingar och lagrandet av proviant för dessa på våra stationer, för den händelse att tillförseln skulle avskäras. Det har också förekommit sporadisk, oansvarig agitation mot missionsarbetet, särskilt bland de unga, och brist på förståelse för missionärernas ståndpunkt och plikter som neutrala, med därav följande särställning för missionsstationerna. De högre myndigheterna ha emellertid i möjligaste mån sökt rätta sådana

missförhållanden, och inga svårare motsättningar ha uppstått.

Alldenstund inga statistiska uppgifter influtit från de ointagna delarne av fältet, kan jag ej bifoga några detaljer angående dop, skolor eller finanser, men jag har fått det intrycket, att de fullt motsvara föregående års. Om man tager i betraktande de förhållanden under vilka arbetet utförts, torde man kunna säga, att de synliga resultaten representera en tillväxt i verksamhet och livskraft. Särskilt påfallande har församlingarnes ökade ekonomiska insats i den gemensamma uppgiften varit, i det att de förutom sin del i tält- och annan predikoverksamhet på många platser helt eller i stigande grad delvis avlöna pastorer och andra infödda arbetare. Man kan säga om somliga, såsom Paulus sade om de macedoniska kristna: "De hava givit efter sin förmåga, ja, över sin förmåga och det självmant."

Den intagna delen av fältet.

För att nu komma till det ockuperade området, så var tältarbetet eller dess motsvarighet i gång ända till de angripande truppernas ankomst och fortsatte i vissa distrikt under större delen av våren utan något hinder. Ett tält måste lämnas kvar i den by, där det varit uppslaget, och det har lidit en del åverkan och en del av den tillhörande attiraljen bortförts, men själva tältet och det mesta av utrustningen ha sedan kunnat hämtas utan hinder från vederbörande. Beträffande by- och utstationsarbetet ha förhållandena varit mycket olika vid olika tidpunkter och på skilda platser, beroende dels på myndigheternas inställning, dels på den militära ställningen. I de mer avlägset belägna bygderna har det varit möjligt för missionärer och infödda arbetare att besöka platser på landsbygden, längre eller kortare perioder, där de nästan utan undantag rönt mycket stor mottaglighet. På trakter där förut inga bekännare funnits, har nu bildats grupper av troende, vilka samlas för uppbyggelse och själva bidraga till att föra evangelii budskap vidare. På andra trakter har vår rörelsefrihet varit mycket kringskuren, men de kristna i byarna synas i allmänhet ha hållit tillsammans och bistått varandra, andligen och lekamligen, i många fall uppehållit regelbundna söndagsgudstjänster och åtminstone i en by samlats varje kväll till bön. Med mycket få undantag ha de kristna ej skadats till liv eller lem, och där de lidit förfång, synes det ha varit, emedan det ej varit tydligt att de voro kristna. Även församlingarnes hus och annan egendom ha mestadels undgått den allmänna förstörelsen.

Livet och verksamheten på stationerna synas i allmänhet ej ha varit utsatta för direkt ingripande från någondera sidans trupper, utom genom inspektion och kontroll beträffande på stationerna befintliga flyktingar och skolelever samt angående i skolorna använda läroböcker, vilket senare ej alls berörde dem som användes i religionsundervisningen. Blott i ett enda fall förekom inkvartering av soldater och det blott en enda natt. Flaggan har respekterats och, på ett eller två undantag när, de på stationsområdet befintliga flyktingarne ej förfördelats, fastän det har varit ständiga underhandlingar angående villkor och reglementen för flyktingehjälpens utövande. Ej sällan krävdes personlig hänvändelse för att få sådana, som utan anledning tagits i förvar, försatta i frihet, men fastän undersökningar och förhör tidvis hört till det dagliga brödet, tror jag ej att någon, som gripits på en av våra stationer, fått släppa livet till. Vi ha nästan utan undantag bemötts hövligt och hänsynsfullt, stundom bevisats verklig vänlighet, givits tillfälle att inköpa nödiga förråd av livsmedel, fodervaror och bränsle och i viss mån beretts möjlighet att sända och mottaga post. Många besök av officerare och gemene man, samt på senare tiden även civila ha gett

oss rika tillfällen att gentemot dem ådagalägga vår neutralitet, och vanligtvis fört till samtal i andliga ämnen, stundom till gemensam sång och bön. Ej få kristna japaner och koreaner ha besökt oss och de infödda ledarne, somliga även deltagit i söndagsgudstjänsten, och det har varit en glädje att se kristendomens övernationella art ådagaläggas i den andliga gemenskapen mellan landets folk och dessa trosbröder ur den angripande nationen.

Två av våra stationer (på denna sidan) hava under året utsatts för angrepp från luften, trots att de varit tydligt märkta med svenska flaggor, och väsentlig skada gjorts på hus och lösöre, men vi tacka Gud, att inga liv spillts. Likaledes, fastän i olika utsträckning, har under striderna en del åverkan åstadkommits av artilleri- och gevärsbeskjutning samt i en del fall genom luftangrepp på angränsande byggnader, men jag har icke hört, att en enda av stationernas innevånare ens sårats eller skadats, trots ofta överhängande fara. Gud vare lov för hans skydd.

Hjälpverksamheten för flyktingar hade i viss mån börjat, innan vårt fält intogs, men den utvecklades till vår huvudsakliga uppgift samtidigt med att andra grenar av verksamheten måste uppgivas eller begränsas. Antalet flyktingar har växlat vid olika tidpunkter och på olika platser mellan ett par hundra och över ett tusen, och det är en stor Guds nåd, att vi ej hemsökts av någon farsot, och ej heller ha några av flyktingarne behövt svälta. I de flesta fall voro de självunderhållande, fastän vi måste ordna för matvarornas anskaffande, och för de utblottade fingo vi bidrag genom insamlingar, så att kostnaden kunde bestridas utan att vi behövde använda missionens medel. Flick- och kvinnoskolor måste väsentligen utvidgas, och i det arbetet ökades ju också omkostnaderna genom de många elever, som helt eller delvis voro ur stånd att bekosta sitt underhåll. Manliga seminariet och folkskolan i Yuncheng upplöstes före platsens intagande. Lägre goss-skolor kunde antingen fortsätta sin verksamhet eller ersättas av sådana för flyktingarnes barn, däribland två kindergarten för småttingarne. Särskilda anordningar vidtogos för att ge andlig hjälp, tröst och undervisning åt flyktingarne, detta till stor del genom användande av frivilliga krafter. I vissa avseenden mer än ersatte detta arbete de förlorade tillfällena till vanlig evangelisationsverksamhet. Det var en gripande syn att vid en rond i skymningen se skaror samlade till aftonbön på sex eller sju olika platser här på Yuncheng station och ännu mer att under nattens timmar finna än den ene än den andre på knä i bön, stundom ute på öppna gården, stundom i kapellet eller någon annan stilla vrå. Hade det behövts något rättfärdigande av vårt kvarstannande på fältet under kriget, skulle dylika syner rikligen försett oss med sådant.

Det var oundvikligt, att utrymmet blev till trångsel upptaget, för att ej säga "överbelagt", men de stackars människorna voro villiga att finna sig i vad som helst, blott de finge komma inom våra murar. "Jag kan stå i ett hörn", sade en, "om det ej finns plats att sitta eller ligga." När alla rum och skrubbar voro fulla, användes portgångarna, och några fingo slå upp mattskjul åt sig. Vi äro tacksamma att det var som det var, när det kunde ha varit så oändligt mycket värre. På de flesta platser, både på stationer och utstationer, saknades utbildad läkarehjälp, och det gällde att med de enklaste medel söka hålla hygienen vid makt. I Yuncheng hade vi två läkare, sjukvårdare, ackuschörskor (några tiotal barn kommo till världen på stationen under året) och andra medhjälpare, varjämte renhållningsväsendet och vattenanskaffningen ordnades effektivt med användning av manliga flyktingar, så att hälsovården kunde

hjälpligt uppehållas. Vid en hotande koleraepidemi förrättade militärläkare massinokulering även inom vårt område, så att faran avvärjdes.

I samband med Synodens möte i början av året hade vi glädjen att inviga en ny pastor, Wei Yung-shen, till efterträdare åt vår käre vän och trogne medarbetare, pastor Ching, som avled året förut. Pastor Wei har visat sig vara en verklig herde, ej blott i sitt eget distrikt, där han mitt under pågående krig kunnat hålla serier av bibelkurser i byarne, utan även sträckt sig till de angränsande stationsområdena. I Yuncheng var han till ovärderlig hjälp under de fem månader han var hos oss, då vi voro avstängda från den yttre världen, genom att ägna sig helt åt det direkta andliga arbetet bland flyktingeskaran och organisera det så, att var och en fick sin uppgift däri, i mån som de många yttre bestyren medgåvo.

På vissa stationer har det ej varit möjligt att hålla de sedvanliga vår- och höstmötena, och följaktligen ha ej heller förrättats några dop. På andra höllos goda möten med platsens folk och flyktingarne, under det att i något fall det även varit möjligt att samla folk från landsbygden. Där dessa möten kunde hållas blevo ganska många nykristna döpta, fastän det var nödvändigt att vara mer än vanligt på sin vakt, så att ej sådana, som av orena motiv begärde dopet, blevo mottagna. Detta gällde ju i all synnerhet flyktingarne, om vilkas liv och omständigheter under normala förhållanden vi ej kunde göra oss förvissade, men i själva verket gavs det bättre tillfällen för undervisning och personlig beröring under denna tid av nöd och fara, än vad fallet är med dopkandidaterna i vanliga tider, särskilt sådana från landsbygden. Många av dem, som sålunda upptagits i församlingsgemenskap, ha redan återvänt till sin hembygd eller komma att så göra och bli därför ej något krafttillskott i vårt arbete, men vid avresan förses de med introduktionsbrev till den kristna församlingen i deras hemtrakt, och vi hoppas, de där både skola få andlig vård och hjälp samt själva bli till hjälp för den församling, där de få sitt andliga hem.

Våra timliga behov — och detta gäller hela fältet — ha av Guds nåd blivit fyllda trots alla svårigheter. De hemifrån utsända medlen ha genom växelkursens stigande inbringat mer än vanligt i kinesisk valuta, och vi ha genom affärsförbindelser lyckats erhålla kontanter på platsen. Det sjunkande värdet av de gamla sedlarne och införandet inom det besatta området av nya sådana, vilkas köpkraft ännu ej fixerats, ha väsentligen fördyrat alla levnadsomkostnader, vilket blir synnerligen kännbart för våra lågt avlönade infödda medarbetare. För övrigt har den rikliga nederbörden under hösten befordrat grödan i de trakter där sådd kunnat ske, så att utsikterna för en god skörd äro synnerligen lovande, om blott förhållandena bli sådana, att den kan inbärgas. Detta torde förebygga allmän nöd i vad angår brödfödan, trots alla rekvisitioner och på annat sätt förorsakade förluster, men beträffande bostäder, möbler och redskap är bristen mycket svårare att fylla och skulle kräva bidrag från Röda Korset eller andra nödhjälpsinstitutioner för att i någon mån vara tillräcklig. Innan freden är återställd och ordnad styrelse, där den nu saknas, införd i landet med trygghet för äganderätten, kan dock svårligen någonting göras, som är av förblivande värde.

I januari månad förlorade vi genom döden vår högt värderade medarbetare Judith Hultqvist, som under de sista månaderna av sitt liv vårdades på sjukhuset "Matilda Hospital", Hongkong. Det var en stor förlust för oss och för arbetet, men Herren tog henne i tid undan all oro och nöd, som sedan gått fram över fältet och särskilt hennes egen station. Allt vad han gör, är gjort i trofasthet. Ebba Vidén, som åtföljde henne till Hongkong och stannade hos

henne, tills hembud kom, reste sedan själv till Sverige på en välbehövlig hemsemester. Kort därpå reste även våra kamrater Wilh. och Margaret Bergling hem på semester, just i tid att undkomma krigets utbrott på vårt fält. Ingen av de hemmavarande missionärerna har kunnat komma ut, men vi ha haft glädjen att på fältet välkomna Frances H. E. Bartlett, som under senare delen av året utgjort en välbehövlig ökning i arbetskrafterna i Shensi. Hon övergick från Kina Inlandsmissionen till vår mission i syfte att träda i äktenskap med Åke Haglund. Fastän förhållandena ej tilläto planens förverkligande omedelbart, hoppas vi snart få se dem förenade till gemensam tjänst.

Hälsotillståndet inom missionen har i allmänhet varit ganska gott, fastän många, dels av ålder och dels av med krigstillståndet samhöriga umbäranden fått sina krafter något nedsatta. Några fall av feber ha förekommit, men lyckligtvis ej visat sig svårartade, och där särskild diet varit av nöden, har Herren även försett med av behovet påkallade födoämnen.

Vi prisa Gud för all hans trofasthet och ej minst, att vi ansetts förtroendet värda att under dessa allvarsfyllda tider få utnyttja tillfällena att frambära vittnesbördet till de hopplösa, förbinda de sargade, stärka de svaga och förkunna ett nådens år från vår Gud.

Yuncheng, Sha. China.

Den 1:sta april 1939.

Carl F. Blom.

Verksamheten i hemlandet.

Kommittén för Sv. Missionen i Kina. Under tiden, som förflutit sedan vårt årsmöte förra året, ha ej några ändringar skett i Kommitténs sammansättning.

Kommitténs funktionärer äro: Fil. d:r *Karl Fries,* ordförande, missionsföreståndare *Erik Folke,* v. ordförande, och kapten *O. von Malmborg,* kassaförvaltare.

Kommitténs sekreterare är missionssekreterare *Martin Lindén.*

Kommitténs Arbetsutskott består av följande personer: D:r *Karl Fries,* missionsföreståndare *Erik Folke,* missionär *August Berg,* kapten *O. von Malmborg* samt fröken *Lisa Blom,* ordinarie ledamöter, och suppleanterna musikdirektör *Harald Gillgren* och tandläkare *J. von Malmborg.*

Fullständig uppgift på Kommitténs ledamöter återfinnes i "Förteckning på kommitterade, missionärer och ombud", införd längre fram i detta nummer av vår tidning.

*

I samband med dessa meddelanden om Kommittén vilja vi erinra om att Herren sedan förra årsberättelsen skrevs till sig hemkallat en förutvarande ledamot av Kommittén, Översten *Ch. D. Tottie,* som under senare år en lång tid tjänat såsom Missionens revisor. Vi känna tomrummet efter denne vår och Missionens vördade vän, och vi tacka Gud för allt vad vi fått mottaga genom honom.

S. M. K:s Kvinnokommitté. I denna kommittés sammansättning har under det förflutna året ingen förändring ägt rum. Kvinnokommittén samlas regelbundet till överläggningar och bön, och vi äro tacksamma för deras arbete till fromma för vår gärning. Fullständig uppgift på ledamöterna i denna kommitté återfinnes i den redan nämnda förteckningen på kommitterade, missionärer och ombud.

Missionärskåren. Vid sammanträde i samband med förra årsmötet beviljade Kommittén en ansökan för en av Kina Inlandsmissionens missionärer, fröken *Frances H. E. Bartlett,* om inträde i Svenska Missio-

nen i Kina. Fröken Bartlett och vår missionär Åke Haglund ha ingått förlovning, och detta är anledningen till att vi erhållit denna värdefulla förstärkning i arbetskrafterna på fältet.

På nyåret 1939 fingo vi utsända en grupp missionärer till Kina, vilka så snart vägen till vårt fält öppnas, skola fortsätta dit för att där hjälpa till med de tunga arbetsbördorna. Gruppen bestod av missionärsparet *Ingrid* och *Johannes Aspberg* samt fröken *Runa Hägg*. Fröken Hägg utreste för första gången. Då detta skrives ha vi ej fått underrättelser om att de kunnat komma längre än till Shanghai, fastän det då de senaste breven skrevos var meningen att missionär Aspberg skulle försöka resa till fältet under det fru Aspberg samt missionärsparet Aspbergs barn och fröken Hägg tills vidare skulle stanna i Shanghai.

I detta sammanhang torde det också vara av intresse att meddela, att platser beställts på svensk båt i början av december för ej mindre än nio av våra missionärer, vilka då, om planen kan förverkligas, skola utresa till Kina. De äro: Missionärsparet *Birgit och Martin Bergling* (med tre barn), fröknarna *Elna Lenell, Hanna Wang, Maja Lundmark* samt *Ebba Vidén,* vilka skola återvända till fältet i Kina, samt tre nya missionärer: Fröknarna *Margit Andersson* och *Ella Nilsson* samt herr *Eugen Alm,* vilka utresa för första gången.

I detta sammanhang bör också nämnas, att flera ungdomar tro sig av Gud ha fått kallelse att bliva missionärer inom Svenska Missionen i Kina och därför satt sig i förbindelse med Missionens ledning. Sådana meddelanden tyda på att Gud också för framtiden har en uppgift för oss därute i Kina. Må han då giva den nåd, visdom och kraft, som behöves härför, och det ekonomiska understöd, som också erfordras. Vi anbefalla våra missionärer såväl som de unga, vilka tro sig ha fått missionskallelsen, ja, även de som ännu ej fått visshet om den, men som i den närmaste framtiden kanske komma att ställas inför denna kallelse, åt missionsvännernas kärleksfulla hågkomst i tacksägelse och förbön.

Reseverksamhet och möten. Påminnelsen om de unga missionärskandidaterna leder tanken till möten, då vi särskilt haft tillfälle att komma i beröring med ungdomar, och då ungdomar, vilka känna sig stå i gemenskap med oss, fått vara oss till stor hjälp och uppmuntran. Under rubriken "Reseverksamhet och möten" nämner jag därför först våra Bibel- och Ungdomsveckor under år 1938. Vi hade under detta år förmånen att få anordna tre "veckor". Kanske vi ibland kände det som om det varit nästan mera än vi hade kraft till, men det var i alla fall en stor förmån, och Gud gav kraft för uppgiften. De tre "veckorna" höllos i *Holsbybrunn* (Småland), *Mauritzberg* (Östergötland) och i *Skellefteå* (Västerbotten). Vid dessa "veckor" hade vi en stor skara deltagare, vilka kommo från olika landsändar, och vi ha från dessa platser många ljusa och välsignelserika minnen. Vi minnas också med glädje och tacksamhet många andra högtidsstunder på olika platser i vårt kära fosterland, i vilka det förunnats oss att taga del. Vi äro mycket tacksamma för varje tillfälle att bära vittne om "vad Gud har gjort" och att lägga fram läget och behoven på det arbetsområde, som anförtrotts åt oss. Ja, vi äro tacksamma för varje tillfälle till att tjäna Guds rikssak hemma eller på missionsfälten, och vi tacka varmt för allt stöd, som givits oss genom förbön, offer och kärleksfull omvårdnad om våra representanter.

Bland mötena i Stockholm minnas vi särskilt besöket av pastor *Albert Lunde* vid vårt årsmöte i maj 1938. Denne Herrens tjänare har sedan dess fått ingå i den eviga vilan, som också och det säkerligen med rätta brukar kallas hög-

re tjänst, och detta gör pastor Lundes besök bland oss ännu mera kärt (om detta är möjligt) än om vi kunnat motse flera besök av denne vår vördade och käre Vän. Höstmötet, försäljningen, trettondedagsmötet, avskedsmötet den 20 januari och "14 mars-mötet" den 15 mars äro högtider, som vi minnas med stor glädje och tacksamhet, och våra bönemöten och länkmöten böra också omnämnas. Vi tacka Gud för tillfällena till möten och reseverksamhet, och vi tacka också alla våra vänner, som i detta arbete givit oss sitt stöd.

Expeditionen. I närmast föregående årsberättelse nämndes i förbigående, att vi ibland kände behov av större utrymme på vår expedition. Det var ett länge närt önskemål, som på så sätt antyddes, men ingen hade väl då någon tanke på, att detta önskemål inom ett år skulle bli förverkligat. Så har emellertid skett. Utan att vi gjorde något åt saken kom ett erbjudande till oss att få hyra ytterligare ett rum i samma våning, ett rum vilket kunde förenas med förutvarande expeditionsrum genom att en dörr insattes. Detta erbjudande blev också antaget, och det nya rummet har blivit oss till stor glädje och hjälp vid länkmöten, sammanträden och i det dagliga arbetet, vilket pågått som förut och med samma personal som tidigare. Vi äro synnerligen tacksamma för alla erfarenheter av den trofasta kärlek som såväl missionsvänner som Missionens medlemmar visat och som mött oss just i expeditionsarbetet. Genom brev och genom besök samt genom kärleksfulla gåvor har mycken uppmuntran kominit oss till del, och vi ha fått anledning till stor tacksamhet.

Missionens publikationer. Även under det gångna året har vår tidning, *Missionstidningen Sinims Land,* utgivits enligt samma plan som tidigare och i en lika stor upplaga som föregående år. Kanske upplagan t. o. m. visat någon tendens att ökas. Vår kalender, *Hans Stjärna i Östern,* har också utgivits som vanligt, och upplagan blev ganska fort alldeles slutsåld. Likaså har även detta år en ny upplaga av *"Ämnen för Bön med Tacksägelse"* utgivits. Till alla dem som prenumererat på vår tidning, samlat prenumeranter, köpt våra publikationer eller hjälpt oss med att söka få dem sålda frambära vi vårt varma tack.

Ekonomien. Även under det gångna året har Herren underbart fyllt alla våra ekonomiska behov. Han har manat fram gåvor till vårt arbete, och Missionens Vänner ha villigt hörsammat Guds maning. Gud har också genom fördelaktig växelkurs berett oss lättnad. Han har så många olika medel och utvägar att fylla behoven och föra sitt verk till seger. Må vi alltfort få nåd till att vandra så att vi få se hans härlighet och underbara nåd! "Lova Herren, min själ, och allt det i mig är hans heliga namn. Lova Herren min själ, och förgät icke vad gott han har gjort."

Missionshemmet, Duvbo. På missionshemmet i Duvbo stå missionärsparet *August och Augusta Berg* alltfort i ledningen. En svårighet i arbetet där har varit att Hemmet tidvis haft relativt få inackorderingar, men mycket av uppmuntran möter också i detta arbete, ej minst med tanke på trogna Vänners hågkomst av Hemmet och deras bidrag till hjälp för Hemmets vidmakthållande. Vi ha alltså rik anledning att till Gud och till Missionens Vänner frambära uttryck för tacksamhet, och vi begagna också tillfället att här till missionärsparet Berg uttala ett varmt tack för deras arbete och omsorg om Missionshemmet.

S. M. K:s ombud. På vår ombudslista ha följande förändringar skett: Fru *Elin Hedengren,* Hidingebro, fabrikör *N. A Pe-*

tersson, Värnamo, fru *E. Weinberg,* Karlstad, kyrkoherde *O. Norbeck,* Helsingmo, prosten *A. Wittencrona,* Gränna, fru *Elin Carlstedt,* Gränna, överlärare *K. A. Renqvist,* Piteå, lantbrukare *P. J. Gustafsson,* Tenhult och fröken *Hedvig Andrén,* Karlskrona hava avgått med döden.

Till nya ombud hava kallats: Folkskollärare *Ruben Andersson,* Tranås, fröken *Elina Pettersson,* Lyckeby, fröken *Elsa Lundblad,* Umeå, fröken *Lilly Sjöström,* Obbola, fröken *Linnea Lidén,* Brattåker, Långsjöby, samt fröken *Sigrid Hansson,* Sävar.

Vi tacka Gud för den insats de hava gjort, vilka nu fått träda in i den högre tjänsten, och vi tacka Herren för de nya ombuden och hälsa dem varmt välkomna såsom medarbetare i den gärning, Gud anförtrott åt Svenska Missionen i Kina. Må de själva välsignade av Gud bliva till stor välsignelse.

* * *

Till slut vilja vi innan årsberättelsen avslutas än en gång ge uttryck för vår tacksamhet med tanke på hjälp och bistånd, som under året kommit oss till del. Varje gång en årsberättelse skrives, bliver det för oss på nytt klart, att vi av oss själva intet kunna göra. Vi äro beroende först och främst av Gud, som är all god gåvas givare, men också av dem som stå till Guds förfogande, så att Gud genom dem kan låta välsignelse och hjälp komma till oss. Vårt tack går därför först och främst till Gud, och vi tacka då honom också för var och en, som han givit oss till stöd och hjälp. Men vi vilja också framföra ett tack till alla dem som stått till Guds förfogande och låtit sig användas av honom. "Sig själva gåvo de, först och främst åt Herren, och så åt oss, genom Guds vilja." Vi tacka dem därför, och vi vilja tillropa varandra: "Varen icke försagda!" "Kasten icke bort eder frimodighet!" "Om vi icke uppgivas, så skola vi, när tiden är inne, få inbärga vår skörd."

REDOGÖRELSE

Svenska Missionens i Kina ekonomiska förvaltning under år 1938.

Inkomster och utgifter under året samt den ekonomiska ställningen vid årets början och slut framgår av följande sammandrag av räkenskaperna.

Inkomster.

Kontant och i bank vid årets början	1.827: 46
Gåvomedel	213.402: 41
Från tidningen och bokförlaget	8.348: 17
Räntor	6.303: 61
Kronor	229.881: 65

Utgifter.

Missionsarbetet i Kina, missionärers och hemarbetares underhåll, utbildning av missionärskandidater, resor till och från Kina		202.234: 85
Omkostnader för hemarbetet, hyror, resor, porton, annonser, telefon, skatter m. m.		10.430: 84
Omkostnader för missionshemmet		2.486: 26
Tidningen och böcker		7.152: 82
Enligt kommitténs beslut den 30/5 1921, 23/5 1936 och den 2/9 och 14/10 1938		934: 45
Överfört till kontot för pensionering		645: 32
Kronor		223.884: 54
Överskott: kontant	6: 33	
i bank	5.990: 78	5.997: 11
Kronor		229.881: 65

Behållning den 1 januari 1938.

Kontant och i bank enligt ovanstående	1 827: 46
Donerade medel, för vilka givarna uppställt särskilda villkor	151.833: 02

Inventarier		2: —
Fastigheter i Duvbo		48.000: —
Fastigheter i Kina		1: —
Andelar i Svenska Skolan i Kina, u. p. a. .. Kr. 31.800: —		—
Kronor		201.663: 48
Skulder.		*Inga.*

Behållning den 31 december 1938.

Kontant		6: 33
Innestående medel i bankräkningar		34.740: 78
Donerade medel, för vilka givarna uppställt särskilda villkor:		
Gåva av A. Koskull	2.000: —	
Gåva av G. o. A. Svensson	2.000: —	
Margit Erikssons minne	1.000: —	
För pensionering ..	118.728: 34	123.728: 34
Inventarier å expeditionen i Stockholm		1: —
Inventarier å hemmet i Duvbo		1: —
Fastigheter i Duvbo		48.000: -
Fastigheter i Kina		1: —
Andelar i Svenska Skolan i Kina, u. p. a. .. Kr. 31.800: —		—
Kronor		206.478: 45
Skulder.		*Inga.*

Till tacksam hågkomst må omnämnas, att i årets gåvobelopp ingå influtna testamentsmedel med kr. 25.094: 55 efter följande avlidna missionsvänner:

Fröken Sofia Louise Berggren, Vetlanda	2.000: —
Fru L. Lenell, Boda, Ovanmyra ..	3.082: 45
Fru Matilda Oxelquist, Huskvarna	2.631: 62
Fröken Emma Svensson, Holsbybrunn	2.352: 25
Herr Klas Persson, Kinnekleva ..	411: 81
Fröken Helga Pettersson, Vetlanda	9.316: 42
Klara och Agda Svensson, Sjöarp	200: —
Doktor Knut Bergh, Tranås	5.000: —
Fröken Ester Öberg, Vännebo	100: —

På förekommen anledning erinras om att i testamente till förmån för S. M. K. namnet *Svenska Missionen i Kina* fullständigt bör utskrivas.

Stockholm den 3 april 1939.

Oscar von Malmborg. *Lisa Blom.*

REVISIONSBERÄTTELSE.

Efter fullgjort uppdrag få undertecknade revisorer, valda vid Svenska Missionens i Kina årsmöte 1938, avgiva nedanstående revisionsberättelse gällande verksamhetsåret 1938.

Den ekonomiska ställningen vid räkenskapsårets början och slut samt inkomster och utgifter under året framgå av Kommitténs till årsberättelsen fogade redogörelse för den ekonomiska förvaltningen, vilken vi granskat och funnit överensstämma med de mycket omsorgsfullt förda räkenskaperna. Siffergranskningen har utförts av Herr N. Johannesson, som skriftligen intygat, att ingen anledning till anmärkning förefunnits.

De vid kommitténs och arbetsutskottets sammanträden förda protokollen hava genomlästs och befunnits i ordning.

Missionens värdehandlingar, som förvaras i bankvalv, hava av oss inventerats och varit i överensstämmelse med räkenskaperna.

Missionshemmet i Duvbo har besökts och de olika husen inspekterats från källare till vind, varvid kunnat fastställas, att all möjlig sparsamhet och omtanke ägnats fastighetens underhåll och skötsel.

Så väl fastigheter som inventarier i Duvbo och Stockholm äro försäkrade till betryggande värden.

Då den verkställda revisionen icke givit anledning till någon anmärkning, men väl till tacksamhet mot Gud och missionens vänner, hemställa vi, att full och tacksam ansvarsfrihet beviljas Kommittén och dess funktionärer för den ekonomiska förvaltningen.

Stockholm den 11 april 1939.

P. E. Werner. E. Alfr. Jansson.

E. Düring.

Förteckning på kommitterade, missionärer, hemarbetare och ombud.

Kommittén för Sv. Missionen i Kina.

a) *ordinarie ledamöter:*

Karl Fries, fil. d:r, ordförande, Storängen (r. 1897, o. 1908, r. 1921, o. 1925).
Erik Folke, missionsföreståndare, vice ordf., S. M. K:s Exp., Drottninggatan 55, Stockholm (1907).
O. von Malmborg, kapten, kassaförvaltare, Stockholm, (o. 1919), uttr. 1927, s. 1929, o. 1935).
G. Arbman, kyrkoherde, Järpen (o. 1922).
August Berg, missionär, Missionshemmet, Duvbo, Sundbyberg (o. 1929).
Lisa Blom, fröken, Stockholm (s. 1935, o. 1936).
Ester Fredberg, fru, Göteborg (s. 1928, o. 1935).
Harald Gillgren, musikdirektör, Ulvsunda (r. 1922, s. 1926, o. 1937).
Sven Johnson, grosshandlare, Örebro (o. 1921).
J. von Malmborg, tandläkare, Stockholm (r. 1922, o. 1927).
K. Nilenius, apotekare, Göteborg (o. 1921).
Gust. Törnqvist, disponent, Norrköping (o. 1924).

b) *suppleanter:*

Thure A. J. Carlsson, folkskollärare, Jönköping (s. 1936).
Johan Hoff, komminister, Stockholm (s. 1937).
Ella Josephson, fröken, Vetlanda (s. 1937).
J. Th. Sandberg, komminister, Bergvik(s. 1936).
V. Wisborg, ingeniör, Malmö (s. 1927).

Missionssekreterare:

Martin Lindén.

S. M. K:s kvinnokommitté.

Maria Berg, doktorinna (1902).
Elin Holmgren, fru (1902).
Bell Fries, fru (1908).
Inez Bölling, fru (1910).
Louisa Tottie, överstinna (1921).
Karin Wennerström, fru (1922).
Judit Högman, fru (1928).
Emma Kruse, fröken (1928).
Augusta Berg, fru (1933).
Lisa Blom, fröken (1933).
Jane Guinness, doktorinna (1936).
Elsa Tottie, fru (1936).

Årtalen angiva året för inval i kommittén. Tecknen o. = ordinarie; r. = rådgivande; s. = suppleant.

S. M. K:s Californiakommitté.

O. Pearson, mr, kassör.
Ole Alen, mr, sekr.
John Loven, mr.
K. G. Lindkvist, mr.
Carl Fahlén, mr.
E. H. Lindquist, rev.

S. M. K:s Minnesotakommitté.

C. J. Södergren, pastor, teol. d:r, ordf.
Albert M. Johansson, pastor, sekr.
Samuel M. Miller, pastor.
Erik Dahlhielm, redaktör.
Josef G. Williams, mr.

S. M. K:s missionärer.

samt året för deras första ankomst till Kina.

a) *Ej i aktiv tjänst.*

Carl Henrik Tjäder	1889
Hilma Tjäder (f. Blomberg)	1892
Anna Hahne (f. Watz)	1893
Anna Janzon	1890
Dagny Bergling (f. Aas)	1893
Emma Anderson	1895
Inez Bölling (f. Berzelius)	1902
Richard Anderson	1905
Hildur Anderson (f. Engström)	1908
Judit Högman (f. Gustafsson)	1905
Maria Hultkrantz	1907

b) *I aktiv tjänst.*

Frida Prytz	1890
Carl Fr. Blom	1892
Ethel Blom (f. Usher)	1901
Hugo Linder	1894
Marie Linder (f. Bordson)	1903
Maria Pettersson	1896
Gerda Carlén (f. Wetterstrand)	1904
Maria Nylin	1904
Malte Ringberg	1908
Ida Ringberg (f. Andersson)	1903
*Nils Styrelius	1909
*Olga Styrelius (f. Ahlman)	1905
Ingeborg Ackzell	1912
Estrid Sjöström	1915
Carl Johan Bergquist	1916
Elsie Bergquist (f. Rudvall)	1928
*Nath. Engbäck	1919
*Elsa Engbäck (f. Engström)	1921
*Elna Lenell	1919
*Hanna Wang	1921
Johannes Aspberg	1922
Ingrid Aspberg (f. Israelsson)	1929
*Morris Bergling	1922
*Carola Bergling (f. Rudvall)	1922
Lisa Gustafsson	1923
*Martin Bergling	1925

---

* Vistas f. n. i hemlandet.

*Birgit Bergling (f. Brandin-Olsson) . 1931
Ida Söderberg 1926
*Wilhelm Bergling 1929
*Margaret Bergling (f. Linder) 1931
*Ebba Vidén 1930
*Maja Lundmark 1930
Thyra Lindgren 1931
Gerda Gustavsson 1932
Åke Haglund 1932
Erik Malm 1932
Ingrid Malm (f. Berg) 1932
Carl-Gustaf Nordberg 1932
Arvid Hjärtberg 1933
Astrid Löfgren 1933
Frances Bartlett 1934
Selfrid Eriksson 1934
Hanna Eriksson (f. Lundberg) 1933
Dagny Nordgren 1935
Gösta Goës 1935
Arne Bendtz 1936
Ella Dahle 1936
Astrid Håkansson 1936
Runa Hägg 1939

I hemarbetet anställda:

Erik Folke, missionsföreståndare 1887
Mimmi Folke (f. Beskow)
August Berg, husfader på missionshemmet 1890
Augusta Berg (f. Hulander), husmoder på missionshemmet 1892
Martin Lindén, sekreterare 1916
Anna Lindén (f. Ahlgren).
Gustaf Adolf Österberg, reseombud.
Lisa Blom, fröken, kassör.
Hildur Blom, fröken, korrespondent.
Svea Pettersson, fru, bitr. kassör.
Vera Ekborg, fru, expeditionsbiträde.

S. M. K:s ombud.

a) *Manliga ombud.*

Almgren, Knut, kyrkoherde, Bålsta.
Andersson, Anders, lantbrukare, Gisselås.
Andersson, Elis, lantbrukare, Fröberga gård, Norrköping.
Andersson, Fred., lantbrukare, Bergabo, Mariestad.
Andersson, G., lantbrukare, Svamperyd, Flisby.
Andersson, Gust., lantbrukare, Hagshult, Klevshult.
Andersson, Nils, herr, Håkansta, Brunflo.
Andersson, Ruben, folkskollärare, Tranås.
Andersson, Valfr., predikant, Vetlanda.
Arén, Emanuel, överlärare, Norrköping.
Arvedson, Helge, kontr.-prost, Nora.
Arvidsson, Sigfrid, mekaniker, Höganäs (övre).
Aspan, Otto, kyrkoherde, Sturefors.
Beinhoff, E. O., kyrkoherde, Kungsängen.
Berggren, Karl, kyrkoherde, Torsås.
Biörklund, Carl A., kyrkoherde, Nerkes Bo.
Bjursten, K. E., riksbankskassör, Göteborg.
Blom, F. G., läroverksadjunkt, Västbroga, Älvsjö.
Bolin, Rud., landstingsman, Alfva, Hemse.
Bohman, E. G., kontr. prost, Hammerdal.
Bredin, J. A., kyrkoherde, Byarum.
Brodin, E., fabrikör, Madängsholm.
Byström, E., kyrkoherde, Rånea.
Carlbom, A. E., kyrkoherde, Backe.
Carling, O., prost, Borgholm.
Carlsson, E., grosshandl., Fjugesta.
Carlsson, Henrik, kyrkoherde, Burträsk.
Carlsson, S. A., herr, Vetlanda.
Dahlin, Tycho, missionssekr., Äppelviken.
Dahlström, D., predikant, Malmbäck.
Danielsson, And., köpman, Karlstad.
Dillner, J., trädgårdsmästare, Bureå.
Engstrand, J. F., herr, Edane.
Eriksson, C. Th., fabrikör, Berga Stenhuggeri, Kumla.
Eriksson, E., mjölnare, Ulungsfors, Edsbyn.
Fagerström, J. W., herr, Kramfors.
Feldt, Oscar, red., Vittsjö.
Flodin, Hj., handl., Motala.
Forsell, Ruben, herr, Lövriset.
Forsgren, Fred, disponent, Sundsvall.
Forshell, J., Plym-, kyrkoherde, Jönköping.
Forsman, O., häradsdomare, Forshem.
Fridén, Joh., herr, Ulricehamn.
Goës, Olle, slöjdlärare, Göteborg.
Granath, Nath., folkskollärare, Traneberg.
Granberg, Carl, rådman, Skellefteå.
Gunnardo, K. A., stationsföreståndare, Åsaka.
Gustafsson, Bror, handlande, Ersnäs.
Gustafsson, K., lantbrukare, Sunneränga, Flisby.
Gustafsson, O., predikant, Espebråna, Ekenässjön.
Hahne, Olof, komminister, Karlskrona.
Hall, G., hemmansägare, Rök.
Hallencreutz, Percy, komminister, Västede.
Hannerz, Rune, tandläkare, Sigtuna.
Hansson, Carl, inspektor, Göteborg.
Hansson, A., kamrer, Holsby brunn.
Hansson, O., kontraktsprost, Sollentuna. Norrviken.
Harlin, Gösta, domkyrkoorganist, Luleå.
Helgesson, Hjalmar, stationsinspektor, Gunnarstorp.
Hellgren, Knut E., folkskollärare, Malåträsk.
Hemberg, A., grosshandlare, Axvall.
Hilberts, Hj., kontraktsprost, Kättilstad.
Holmlund, Albin, handl., Bastuträsk.
Horsner, Gösta, rektor, Karlskoga.
Hult, Rudolf, lärare, Hult.
Hultberg, N., f. d. folkskollärare, Värnamo.
Häger, Nils, prost, Vadstena.
Högqvist, Sigurd, kyrkoherde, Asby, Asbysand.
Isaksson, H., herr, Fridhem, Älgarås.
Jansson, Alfr., grosshandlare, Älsten.
Johansson, Anton, kyrkvärd, Skärblacka.
Johansson, A. P., lantbrukare, S: Lindkulla Ramfall.

Johansson, Arvid, lantbrukare, Jonsund, Järlåsa.
Johansson, Erik, lantbrukare, Rosshyttan.
Johansson, F., lantbrukare, Tyskagården, Kinnemalma.
Johansson, Josef, köpman, Lugnås.
Johansson, J. Georg, folkskollärare, Oviken.
Johansson, J., lantbrukare, Rude, Gisebo.
Johansson, S., handl., Eksjö.
Johansson, S., grosshandlare, Luleå.
Johansson, Valfrid, lantbrukare, Husaby.
Johansson, Viktor, missionsföreståndare, Jönköping.
Johnson, J. F., folkskollärare, Hovslätt.
Jonsson, A., fabrikör, Rosenfors.
Johnson, G. P., direktör, Norrköping.
Jonsson, J. A., lantbrukare, Värne, Medalby.
Jonsson, Per, lantbrukare, Käringstorp, Stensjön.
Jonsson, Per, lantbrukare, Bodåker, Söräng.
Kalling, H., gymnastikdirektör, Lund.
Karlsson, Albin, folkskollärare, Göteborg.
Karlsson, Aron, kontraktsprost, Grebo.
Karlsson, David, lantbrukare, Åsen, Ekenässjön.
Karlsson, Fredrik, fabrikör, Tibro.
Karlsson, Gottfr., lantbrukare, Östantorp, Bohult.
Karlsson, Johan, svarvare, Bodafors.
Kuller, C. J., folkskollärare, Anten.
Kårström, Aug., stationsinspektor, Sprängsviken.
Lagerberg, Bror, folkskollärare, Brånsta, Kumla.
Lagergren, A., kakelugnsmakare, Hemse.
Larsson, Joh., lantbrukare, Hemmungs, Hablingbo.
Larsson, Nils, S., komminister, Hultsfred.
Larsson, Lars, kommunalordf., Ålsta, Norderön.
Larsson, Oscar, lantbrukare, Ånaryd, Brötjemark.
Leckström, W., sjökapten, Sjötorp.
Leijonhufvud, K., hovpred., Södertälje.
Levenstam, Thorsten, kyrkoadjunkt, Alingsås.
Lindberg, Joh., komminister, Stockholm.
Lindelöw, Josef, folkskollärare, Ämmeberg.
Linder, Josef, lärare, Strandbaden.
Lindgren, G., kyrkoherde, Norrköping 5.
Lindholm, J. P., skräddarmästare, Virserum.
Lindkvist, Erik, kontraktsprost, Flisby.
Ljungqvist, C., direktör, Mullsjö.
Ljungkvist, Otto, järnhandlare, Skövde.
Löfgren, Aug., godsägare, Borås.
Magnusson, O., lantbrukare, Orrviken.
Markgren, Albert, kyrkoherde, Umeå.
Mogensen, F., handlande, Mörby, Stocksund.
Mårtensson, John, sekr., Stockholm.
Mårtensson, M., lantbrukare, Orrviken.
Möllervärn, M., kyrkoherde, Häggenås.
Nilson, Ax., nämndeman, Gropen.
Nilssén, Ernst, kantor, Vimmerby.
Olofsson, Erik, herr, Dvärsätt.
Olson, Anders, nämndeman, Norderön.
Olsson, Carl, kyrkoherde, Värnamo.
Olsson, Carl, frisör, Mariestad.
Olsson, Erik, sekreterare, Göteborg.
Olsson, Filip, lantbruksingenjör, Falun.
Olsson, Ivar, hovrättsnotarie, Lidhult.
Olsson, Joel, fabrikör, Borås.
Palm, J., polismästare, Hälsingborg.
Persson, G., lantbrukare, Halffara, Åskekärr.
Persson, Ivar, lantbrukare, Hagedahl, Önnestad.
Persson, Storåkers Erik, lantbrukare, V. Björken, Siljansnäs.
Peterson, Fritz, pastor, Stockholm.
Petersson, J. A. V., folkskollärare, Mönsterås.
Pettersson, Edvin, trädgårdsmästare, Nysund, Mölnbo.
Pettersson, Joh., bagarmästare, Ovanmyra.
Pettersson, J. A., herr, Götene.
Redell, J. E., kamrer, Stockholm.
Rinman, Knut, kontorschef, Göteborg.
Rosén, N., disponent, Ystad.
Rudvall, K., rektor, Jönköping.
Rylander, K. G., kyrkoherde, Alsters station.
Samuelsson, A., lantbrukare, Sandåkra, Bäckseda.
Samuelsson, Emil, resesekr., Nye.
Samzelius, E., banktjänsteman, Kumla.
Sandelius, J. S., kyrkoherde, Ljungby.
Sisell, M., folkskollärare, Mora.
Sjöberg, John, kyrkoherde, Mönsterås.
Sjöbeck, Frans, smidesmästare, Hedvigsdal.
Sjöqvist, Karl, folkskollärare, Huskvarna.
Skoglund, Edm., direktör, Stockholm.
Stéen, Martin, bokhandlande, Östersund.
Stenbeck, C., prost, Örebro.
Stendahl, B., sekreterare, Malmö.
Stenqvist, J. D., fabrikör, Kvidinge.
Sundby, Gustaf, kamrer, Finspong.
Sundén, C. V., fabrikör, Lindesberg.
Swensson, J., postmästare, Uppsala.
Svensson, N. B., kantor, Killeberg.
Svensson, Nils, herr, Laxviken.
Svensson, Ragnar, folkskollärare, Åstorp.
Svensson, Robert, kyrkoherde, Arjeplog.
Svärd, G., mjölnare, Hörle.
Söderström, J., folkskollärare, Nederby, Värnamo.
Ternéus, Fridolf, kyrkoherde, Öja, Burgsvik.
Thörnqvist, S., godsägare, Maspelösa.
Tideström, Hj., kontraktsprost, Uppsala.
Toorell, C. E., lantbrukare, Ettarp, Hok.
Unosson, C., förvaltare, Skebobruk.
Wahlström, A., köpman, Göteborg.
Waller, P. E. L., komminister, Köping.
Wallerstrand, Alfr., folkskollärare, Skillingaryd.
Wærneman, A., kyrkoherde, Gudhem.
Westling, V., kyrkoherde, Lindesberg.
Westman, A., direktör, Korsnäs.
Windahl, B., grosshandl., Figeholm.

Voss, C.-G., sekr., Jönköping.
Öhrn, Eber, apotekare, Delsbo.

b) *Kvinnliga ombud:*

Ahlström, Frideborg, fru, Järvsö.
Andersson, Edit, fru, Kvidinge.
Andersson, Elin, fröken, Vadstena.
Andersson, Elisabeth, fröken, Vetlanda.
Andersson, Hilda, fru, Appleryd 3, Brömsebro.
Andersson, H., fröken, Hareryd, Flisby.
Andersson, Maria, fröken, Älvdalen.
Anjou, J., fru, Trollebo, Herrljunga.
Bergh, Naëmi, fröken, Tranås.
Bergh, Olga, lärarinna, fröken, Västerås.
Billing, E., fröken, Flisby.
Björk, Agnes, lärarinna, fröken, Hjoggböle.
Bogeman, Märta, fröken, Hjo.
Bogren, Astrild, fröken, Klippan.
Bohlin, Elise, fru, Källunge.
Bohlin, Maria, lärarinna, fröken, Hejde.
Bondesson, Lydia, lärarinna, fröken, Hjärkanstorp, Björköby.
Bostedt, Frida, lärarinna, fröken, Sollefteå.
Brandin, Jenny, lärarinna, fröken, Stockholm.
Brunskog, Eva, fröken, Mullsjö.
Brusewitz, H., fröken, Hova.
Burman, Maria, seminarieföreståndarinna, fröken, Skellefteå.
Burman, Thelma, lärarinna, fröken, Fahlmark, Hjoggböle.
Bäärnhielm, Aina, fru, Skellefteå.
Carlsson, Dagmar, sjuksköterska, Sundbyberg.
Carlsson, Ester, fru, Sjöagård, Österkorsberga.
Carlsson, Ruth, fru, Ervalla.
Dahlberg, Maja, lärarinna, fröken, Kristdala.
d'Albedyhll, Daga, friherrinna, Stockholm.
Dalholm, Anna, lärarinna, fröken, Kristdala.
Danielsson, Brita, fröken, Yttergärde, Oviken.
Didoff, K., fröken, Växjö.
Dunell, Anna, lärarinna, fröken, Skattungbyn.
Edstam, Märta, fru, Göteborg.
Ekberg, Elsa, fru, Mariestad.
Ekström, Hanna, fru, Stockholm.
Eriksson, Anna, fru, Laxå.
Eriksson, Anna, fru, Katrineholm.
Eriksson, Emma, fröken, Ersnäs.
Eriksson, Nina, lärarinna, fru, Gumnark.
Flodberg, Bertha, fröken, Stockholm.
Forsell, Adelia, fröken, Lobonäs.
Forssander, Elin, fru, Herrljunga.
Gahnström, Nora, lärarinna, fröken, Etelhem, Gotland.
Gallander, G., fröken, Uppsala.
Gavelin, Hulda, fru, Stöde.
Granlund, Agnes, fröken, Skellefteå.
Gunnardo, Elna, fröken, Norrtälje.
Gustafsson, Jenny, fröken, Vadstena.
Gustafsson, Ruth, lärarinna, fröken, Dagsberg.
Göransson, Emma, lärarinna, fröken, Brunflo.
Habbe, H., lärarinna, fröken, Virserum.
Hallencreutz, Nilsalie, fru, Djursholm.
Hansson, Sigrid, fröken, Sävar.
Hedberg, Ida, fröken, Skelleftehamn.
Hellman, Anna, sjuksköterska, Grycksbo.
Hofverberg, Olga, fröken, Ursviken.
Johansson, Alida, fru, Storegården, Kinnemalma.
Johansson, Anna, fröken, Framnäs, Köping.
Johansson, Annie, fröken, Bor.
Johansson, A., fröken, Alingsås.
Johansson, Emy, lärarinna, fröken, Boden.
Johansson, Sophie, fru, Skärblacka.
Jonsson, A., fru, Arnäs, Österäng.
Jonson, Augusta, fru, Vänfors, Spöland.
Larsson, Kerstin, lärarinna, fru, Åre.
Lidén, Linnea, fröken, Brattåker, Långsjöby.
Lindberg, E., fru, Malmö.
Lindberg, Gertrud, lärarinna, fru, Bjärnelund, Fåker.
Lindgren, Aino, fröken, Kristianstad.
Lindqvist, Elin, lärarinna, fröken, Huskvarna.
Ling-Wennerus, Elin, fröken, Lidköping.
Luck, Hildur, fröken, Stockholm.
Lundblad, Elsa, fröken, Umeå.
Lundgren, Maria, lärarinna, fröken, Värna, Linköping.
Lundholm, Maria, fru, Kumla.
Löfqvist, Märta, fru, Visby.
Magnusson, Rut, fru, Norrtelje.
Marklund, S., fru, Bastuträsk.
Nilsson, Emilia, folkskollärarinna, fröken Fryele.
Nilsson, Hanna, fru, Jönköping.
Nilsson, Lisa, fröken, Sjövik, Edsbyn.
Nyblad, Selma, fröken, Uppsala.
Olofsson, Hilda, fru, Öhrviken.
Olsson, Klara, fru, Borgvik, Oviken.
Pettersson, Anna, fröken, Tidaholm.
Petterson, Elina, fröken, Lyckeby.
Pettersson, Emilie, lärarinna, fru, Ljungby.
Petersson, Fredrika, fröken, Björklinge.
Pettersson, Hanna, fru, Karlstad.
Pettersson, Hanna, fröken, Sjömarken.
Pettersson, Ida, fröken, Skillingaryd.
Reuterswärd, Maria, fröken, Södertelje.
Runnbäck, Hilma, fröken, Uppsala.
Sandberg, Olga, fru, Misterhult.
Sjöström, Lilly, fröken, Obbola.
Steen, Helene, fröken, Vetlanda.
Stork, Klara, fru, Hok.
Sundell, J., fru, Stockholm.
Svenson, M., fröken, Visby.
Svensson, Olga, fru, Sandarne.
Söderstedt, Thyra, fröken, Sala.
Tronêt, Signe, fru, Nockeby.
Uhrbom, I., fru, Värnamo.
Ulff, Louise, fröken, Stockholm.
Wahlberg, Ellen, sjuksköterska, Stockholm.
Vennér-Tommos, Anna, fru, Häverösund.

Wennerberg, Elin, lärarinna, fröken, Söderhamn.
Westerström, Emelia, fru, Stockholm.
Viklund, Barbro, lärarinna, fröken, Ronöholm, Hargshamn.
Öhman, Rut, fru, Göteborg.

Bönemötena för S.M.K.

Tisdagsbönemötena i Betesdakyrkan pågå t. o. m. den 9 maj. De bönemöten, som hållas varje fredag kl. 2 e. m. på S.M.K:s exp., pågå t. o. m. fredagen den 12 maj. Efter dessa dagar upphöra bönemötena till hösten, då vi i denna tidning meddela, när de åter börja. Må dock bönen fortsätta även under sommaren, då bönemötena upphöra.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Den första "veckan" hålles på *Ungdomshemmet Åh* i närheten av Ljungskile, den 4—10 juli. Bibelstudierna ledas av missionsföreståndare *Erik Folke*. Ämne: "Abrahams, Isaks och Jakobs Gud". Missionsföredragen hava till gemensamt ämne: Kampen för Guds rike i Kina: 1) Under förföljelsetider. 2) I tider av hungersnöd. 3) Under krigstider. 4) Kampens resultat.

Den andra "veckan" hålles på *Mauritzberg*, nära Norrköping, den 25—31 juli. Bibelstudierna ledas där av doktor *Karl Fries*. Missionsföredragen ha till ämne: Nöd och nåd i missionsarbetet. 1) Från missionsledningens synpunkt. 2) Från en hemarbetares synpunkt. 3) Från en hemmavarande missionärs synpunkt. 4) Från en missionärs på fältet synpunkt.

Den tredje "veckan" hålles i Piteå 10—16 augusti. Bibelstudierna komma att ledas av missionsekreterare *Martin Lindén*. Ämnen meddelas senare.

Priset är detsamma som föregående år, 20:— kr. för en hel "vecka". Sängline, kudde och minst två filtar torde medtagas. Anmälan om deltagande torde i god tid sändas till "Svenska Missionen i Kina", Drottninggatan 55, Stockholm.

Vi anbefalla dessa våra "veckor" alldeles särskilt i våra vänners hågkomst och förbön.

Inackordering på Missionshemmet Duvbo.

På Svenska Missionens i Kina missionshem i Duvbo mottages inackorderingar för längre eller kortare tid. Hemmet är beläget i närheten av såväl Sundbyberg som Råsunda. Goda kommunikationer till huvudstaden.

För vidare upplysningar torde reflekterande vända sig till fru Augusta Berg, Missionshemmet, Duvbo, *Sundbyberg*. Tel. *Stockholm 28 20 13*.

Länkmöte i Stockholm.

Kinalänkarna samlas torsdagen den 25 maj kl. 7 e. m. hos fröken Anna Björk, Birger Jarlsgatan 60, Stockholm. Sista Länkmötet för terminen. Alla välkomna!

PROGRAM

vid

S. M. K:s 52:a Årsmöte

Onsdagen den 17 maj.

Kl. 7 e. m. Möte på *K. F. U. M.*, Birger Jarlsgatan 35, Stockholm.

Inledningsföredrag av doktor *Karl Fries*.

Val av ordf. och sekr. vid mötet.

Föredragande av revisionsberättelsen.

Fråga om ansvarsfrihet.

Val av revisorer och revisorssuppleanter.

Predikan av pastor *Petrus Hsi* (med tolk).

Servering av kaffe och te.

Avslutning.

Torsdagen den 18 maj.

Kl. 11 f. m. *I Betesdakyrkan,* Floragatan 8.
Inledning av missionsföreståndare *Erik Folke.*
Predikan av pastor *Petrus Hsi.*

Kl. 3 e. m. Gemensam middag på K. F. U. M. (Hotell Excelsior), Birger Jarlsgatan 35. *Av dem som önska deltaga i denna middag måste anmälan i förväg göras till S. M. K:s Exp., Tel. 10 44 59 eller 10 54 73.*

Kl. 6 e. m. *I Betesdakyrkan.*
Utdrag ur årsberättelsen av sekr.
Predikan av pastor *Hsi.*

Fredagen den 19 maj.

Mötena hållas hela dagen på *K. F. U. M.,* Birger Jarlsg. 35.

Kl. 10,30 f. m. Morgonbön. Missionär *August Berg.*

Kl. 11 f. m. Bibelstund. Pastor *Petrus Hsi.*

Kl. 12 m. Kafferast.

Kl. 12,30 e. m. Möte med tal av missionärerna *Nils Styrelius, Olga Styrelius. Hanna Wang, Ebba Vidén* och *Martin Bergling.*

Kl. 7 e. m. Ungdomsmöte.
Tal av pastor *Hsi* samt fröknarna *Ella Nilsson* och *Margit Andersson* samt herr *Eugen Alm* och fröken *Lisa Blom.*
Servering av kaffe och te.

Lördagen den 20 maj.

Samling vid Duvbo kl. 11,30 f. m. Avresa från Stockholm sker: med *tåg från Centralstationen* till *Sundbyberg Norra* station kl. 10,50 f. m. eller med *omnibus* eller *spårvagn* från Norra Bantorget.

Söndagen den 21 maj.

Kl. 11 f. m. i *Betesdakyrkan,* Florag. 8. Möte med pastorerna *I. Arvén* och *Petrus Hsi* såsom talare.

Varmt välkomna att deltaga i vår årshögtid! Bedjen för den!

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under april 1939.

Allmänna missionsmedel.

619.	K. S., Vinslöv, "Åt Herren"	30:—
620.	Ps. 79:13, till Ville Berglings underh.	1,200:—
621.	B. K., Vänersborg, till Elna Lenell d:o	40:—
622.	G. S., Stensjön, "prov. å. S. L."	2:25
623.	Missionsinkomst fr. F—s, gm A. J., Köping	100:—
624.	Offerkuvert fr. Köping gm d:o	28:—
625.	A. E., Sundbyberg, "Herrens tionde"	300:—
626.	Barnsyfören. Kinabarnen, till Maja Lundmarks underh.	290:—
627.	Möröns syfören., till H. o. S. Erikssons d:o	11:—
628.	Koll. i Olden, offerdel	11:75
634.	H. o. I. J., Gbg	25:—
635.	Oscars Kyrkl. Ungdomsf., Sthlm, hälften av nettoinkomsten vid försäljn. 1/4 -39, till Arne Bendtz underh.	600:—
636.	A. N., Ursviken, "Ett litet tackoffer enligt löfte till Gud"	25:—
637.	A. W., Sjöbotten	7:75
638.	"Onämnd"	7:75
639.	M. L., Sthlm, "en guldtia"	16:—
640.	T. S., Strängnäs	5:—
642.	N. G., Traneberg, till Astrid Håkanssons underh. Joh. 15:16	50:—

646. H. S., gm N. W., Sthlm .. 5:—
647. Enligt önskan av avlidna fru Elin Carlstedt, Gränna. .... 1,000:—
648. "Ur djupen, ett tack till Herren" ..... 50:—
649. M. B., Södertälje ..... 135:—
650. "Morabo" ..... 23:—
651. Från Maja Lundmarks besök i Örviken ..... 30:—
652. Kinavänner i Örviken, gm H. O. ..... 8:—
653. "H" ..... 4:—
654. "Onämnd" ..... 400:—
655. Kinalänkarna, Klippan, sparb. tömning till H. Erikssons underh. ..... 130:—
656. B. o. K. L., Sthlm ..... 30:—
657. "Med tack för Guds godhet under gångna år" ..... 50:—
658. A. C., Sthlm ..... 50:—
659. H. H., Virserum, "Herrens tionde" ..... 40:—
660. Solglimten, Värna ..... 35:—
661. M. L., Linköping, bönedagsoffer 14/3 10:—, S. L. 6:75 .. 16:75
662. E. o. G. N., Egelsta, i st. för blommor på vår vän Wolmar Johanssons, Lövåsen, bår. .. 10:—
663. H. o. R. A., Hovsta, till d:o 10:—
664. "Annie o. Alma, till Fars och Mors minne" ..... 50:—
665. M. L., "tackoffer" gm A. B., Skellefteå ..... 5:—
666. O. F., gm d:o ..... 1:—
670. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh. ..... 100:—
671. K. K., Björköby ..... 20:—
672. L. A. O., Gbg, "Som tack för Herrens godhet mot oss" .. 25:—
673. Missionsstudiekretsen i Västerledskyrkan 30:10
674. W. B. ..... 50:—
676. "I st. för blomma på en grav" 10:—
679. J. L. ..... 100:—
680. F. S., Kumla, "minnesgåva 11 april 1830" ..... 20:—
681. L. H., Lund, "del av tionde" 5:—
683. A. A., Mora ..... 5:—
684. A. P., Vetlanda ..... 12:—
685. M. S., Mora ..... 31:—
687. A. K., Stensjön, en blomma vid Kristina Johanssons bår. 10:—
688. Böneringen, Karlskrona, Offerstund ..... 40:—
689. En sparb. ..... 6:—
690. Testamentsmedel efter avl. fröken Bertha Peterson, Kristianstad. 5.867:67
693. Koll. Vid Länkmötet 1/4, Lund 7:20
694. Kinamissionsvännerna, Höganäs, sparb. tömning 15/4. .. 175:70
695. "4 Mos. 14: 21" ..... 200:—
696. Koll. i Mossby, Kumla 14:60
697. D:o i Brånsta, d:o ..... 10:—
698. D:o i Sörby, Edsberg. ..... 20:—
699. D:o vid syfören. i Laxå ... 7:—
700. A. E., d:o ..... 10:—
701. Koll. i Ämmeberg ..... 10:—
702. D:o i Ingelsby 5:40
703. E. K., d:o ..... 5:—
704. Koll. i Hassle ..... 20:—
705. D:o i Gullspång ..... 50:—
706. D:o i Lugnås ..... 8:—
707. J. J., d:o ..... 25:—
708. Koll. i Månstorp ..... 10:—
709. D:o i Byslåtterna 4:50
710. D:o i Götene ..... 12:—
711. D:o i Essgärde, Husaby ... 10:65
712. D:o i Kestad 18:75
713. H. J., Varnhem ..... 15:—
714. Koll. i Fullösa ..... 15:—
715. D:o i Madängsholm ..... 20:—
716. Ungdomsfören. i d:o ..... 50:—
717. E. P., Tidaholm ..... 20:—
718. Koll. i Stenstorp ..... 4:—
719. D:o i Fridene 31:25
720. D:o i Häggum ..... 10:—
721. D:o vid syfören. i Skottek, Ulricehamn 105:05
722. K. G. K., Varberg ..... 50:—
723. Koll. i Brobacka 10:70
724. Mfg i d:o ..... 75:—
727. Koll. i Immanuelskyrkan, Skövde ..... 50:—
728. S. J., d:o ..... 10:—
729. E. o. J. G., I S., Hasselrör, i st. för blommor på Wolmar Johansson, Lövåsen, bår. .... 10:—
732. C. J., Järnboås 6.25
733. K. A., gm d:o 2:25
734. A. A., gm d:o ..... 1:—
735. A. B., gm d:o ..... 2:—
736. I. B., till "Mors minne 2/4" 10:—
737. L. M. F., till Frida Prytz o. Maria Nylins underh. ..... 900:—
738. "Lova Herren, min själ, och förgät icke, vad gott han har gjort." Ps. 103: 2 ..... 8.580:—
739. Onämnd, Vrigstad ..... 10:—
740. Kinakretsen, Gbg, Offerdag, till G. Goës o. C. G. Nordbergs underh. ..... 550:—
742. Visby Femöresfören., till evangelisation 26:50
744. O. E. N., Piteå 2:75
745. Ps. 65: 10 ..... 5:—
746. J. B., Rentjärn, "Herren behöver den", Mark. 11: 3 .. 10:—
747. B. L., Örebro, "en namnsdagsgåva" ..... 5:—
748. M. B., Hejde ..... 4:—
749. Skolbarnens sparb. medel, gm d:o ..... 6:—
750. Kinakretsen, Gbg, efterskörd till offerdagen, till G. Goës o. C. G. Nordbergs underh. 200:—
751. Koll. fr. sykretsen i Gärdsmark 37:88

752. "Glädjebössan" ..... 150:—
753. P. A. H., Valla ..... 200:—
754. M. R., Agunnaryd ..... 40:—
755. B. F., Ekenässjön, "tack för Herrens hjälp" gm D. K. .. 10:—
759. Vårroffer av och genom Kinesernas Vänner, Jkpg ..... 700:—
760. "En länk" ..... 15:—
761. Offer fr. Kinakretsen, Bureå 45:—
762. "Onämnd" ..... 50:—
764. H. S., Mariestad, "tackoffer till Herren" ..... 5:—
765. H. L., Skövde ..... 10:—
766. Länkarna i Malmö 24/4 ... 40:56
767. Missionsafton i Klippan 27/4 57:—
768. A. W., för en kliché ..... 4:—
769. E. H., Sthlm ..... 10:—
770. D. U. F., Brunflo 28:43
771. S. S., Jkpg ..... 10:—
772. H. J., Mariedam 2:75
773. S. H., Asbysand ..... 3:—
774. H. P., Karlstad 2:75
775. B. o. E. C., bröllopsgåva .. 10:—

Kr. 24,021:94

Särskilda ändamål.

629. A. o. A. B., Duvbo, till I. Ackzells verks. i Tali ..... 10:—
630. Vänner i Uppsala, till Maria Petterssons barnh. ..... 18:—
631. Till J. Aspberg, att anv. för hungr. barn. ..... 50:—
632. D:o till bibeldelar för flyktingar ..... 5:—
633. E. o. M., till barnh. i Sinan, en kärlekens hälsning med ps. 91 ..... 50:—
641. M. H., Sthlm, till de nödl. .. 25:—
643. E. N., till Dagny Nordgrens fattiga ..... 10:—
644. G. H., Luleå, till Thyra Lindgren att anv. efter gottf. .. 15:—
645. En länk, födelsedagskronor till de nödl. bl. flykt. ..... 33:—
667. N. S., till lindr. av nöden, gm A. B., Skellefteå ..... 10:—
668. S. A., Sävar, till Dagny Nordgren att anv. enl. överensk. ..... 5:—
669. Ps. 23, till de nödställda .. 60:—
675. W. B., till Selfrid Eriksson, att anv. enl. överensk. ..... 60:—
677. Ett litet tack, till de nödl. .. 11:—
678. A—n, —hamn, till Elna Lenell, att anv. efter gottf. .... 10:—
682. S. K., Obbola, till Dagny Nordgren, att anv. enl. överensk. ..... 40:—
686. Daggryningen i K. M. A., till skolorna i Kina ..... 3.000:—
691. A. L., Östertälje, till de nödl. 20:—
692. Några vänner i Älgarås, till Maria Petterssons barnh. gm. H. I. ..... 15:—
725. A. J., Husaby, till Gerda Carléns verks. efter gottf. .. 25:—
726. Söndagskolbarnens sparb. i Brobacka, till Maria Petterssons barnh. 24:35
730. A—e, Gbg till Lisa Gustafsson, att anv. efter gottf. .... 40:—
731. A. P. J., Ramfall, till de nödl. 20:—
741. Norra Skärstads Friförsamling, till evang. underh. ..... 50:—
743. S., till de nödl., gm. M. S., Visby ..... 10:—
756. S. F., Jkpg, till d:o 12:25
757. Mörteryds juniorfören., till en skolgosse i Juicheng ..... 25:—
758. Kinakretsen, Sävsjö, till Maria Petterssons barnh. 75:53
763. M. L., till Gerda Gustavssons kvinnoarb. ..... 12:—
776. En länk i Gbg, till bibeldelar åt kineser ..... 10:—

Kr. 3.751:13

Allmänna missionsmedel	***24,021: 94***
Särskilda ändamål	***3,751: 18***
S:a under april mån. 1939 Kr.	***27,772: 07***

Med varmt tack till varje givare!

"Den som älskar mig, han skall bliva älskad av min Fader, och jag skall älska honom och skall uppenbara mig för honom."

Joh. 14: 21.

INNEHÅLL:

Tvivel och tro beträffande Guds rikes utbredande i världen. — Åkallan. — Två högtidsdagar. — Sv. Missionens i Kinas årsberättelse. — Redogörelse för Svenska Missionens i Kina ekonomiska förvaltning. — Revisionsberättelse. — Förteckning på kommitterade. — Från Red. o. Exp. — Program. — Redovisning.

Expedition: **Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.**
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1939. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 10. ÅRG. 44 25 MAJ 1939 PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

S. M. K:s 52:a ÅRSMÖTE.

"Jag bönhör dig i behaglig tid", med de orden inledde doktor Fries årsmötet, och det ordet gick bokstavligen i uppfyllelse. Hela årsmötet blev en bönhörelse, och vad var pastor Hsi, om ej ett svar på mångas böner! En säregen stämning rådde, och en djup gripenhet.

Doktor *Karl Fries* öppnade, som redan nämnts, mötet med orden i Jesaja 49: 8—13: "Jag bönhör dig ...". Anförandet lydde i sammandrag: Dessa ord äro i första hand riktade till Israels barn, som höllo på att vända åter från fångenskapen i Babylon till det land, dit deras hjärtans längtan stod. De skulle få intaga och uppbygga det landet, och de skulle komma från alla håll, även från sinéernas land. I en bibelöversättning stod "Sinims land". Med bestämdhet kan ej sägas att det betyder Kina, men sena tiders forskningar ha givit vid handen, att förbindelser rådde mellan Kina och västerlandet på Jesajas tid; alltså är det inte omöjligt tänka att här menas Kina, detta land, som är föremål för så mycket intresse från eder, som kommit hit i dag. Jag hälsar eder välkomna. Bland eder är även en från "Sinims land", och vi glädja oss åt att han ej är främmande för vår mission utan stått i direkt förbindelse till oss som medarbetare. Må Gud välsigna honom och ge oss alla välsignelse!

Efter doktor Fries anförande följde årsmötesförhandlingar. Redogörelsen för den ekonomiska förvaltningen under år 1938 föredrogs av kassaförvaltaren, kapten *O. von Malmborg*, revisionsberättelsen för samma tid av överingeniör *P. E. Werner*.

Doktor Fries påpekade det underbara i att så stora belopp flutit in, 213.500:— kr., och detta är det 52:a året! Tänk på de olika summor som inkommit år efter år! Tänk, vad det betyder, att vi fått hålla fast principen att ej bedja någon om gåvor utan fått tala med Gud om våra stora behov! Missionsföreståndare *Erik Folke* tackade Gud för hans trofasthet mot Missionen under år som gått.

Vid val av revisorer återvaldes de förutvarande: Missionssekreterare Tycko Dahlin, överingeniör P. E. Werner och grosshandl. Alfr. Jansson samt till revisorssuppleanter fröken Signe Schubert och missionssekreterare Elis Düring.

Sedan blev det Pastor *P. Hsis* tur, med missionär Martin Bergling som tolk, att framföra sitt budskap.

Pastor Hsi började med att säga: Nyss meddelades att jag är från Augustana-Synodens kinamission. Jag kan lika gärna säga, att jag hör till S. M. K. Augustana-Synodens kinamission är en direkt frukt av missionsföreståndare Folkes besök i Amerika vid en resa från Kina, därför blev jag mycket glad i mitt hjärta, när jag mötte Erik Folke. Då jag nyss hörde vilken stor summa pengar ni använt för missionen i Kina, kände jag, att jag skulle vilja tacka från alla de kristna, buga mig och tacka.

När jag nu talar till er och ser en stor skara äldre missionsvänner framför mig och vet att de gångna 50 årens arbete blivit av Gud rikt välsignat, vet jag, att det är resultatet av de många missionärernas arbete under stora mödor, och jag vet också, att det är resultatet av edra förböner och trohet och villighet att uppoffra er i kärlek. När jag undrade vad jag skulle säga, ville tårarna komma i mina ögon vid tanken på alla de många evangelii förkunnare, som varit i Kina och som fått möta smälek och förföljelse och fått bära Kristi kors, och jag vill ge er det ord som står i Gal. 6: 8. "Den som sår i sitt kötts åker, han skall av köttet skörda förgängelse, *men den som sår i Andens åker, han skall av Anden skörda evigt liv.*"

När jag ser er alla framför mig, känner jag mig mycket bedrövad. Jag tycker det är sådan skada att ej alla vännerna kunna komma till Kina och se förhållandena där nu. Om Erik Folke nu vore i Kina, skulle han så fyllas av glädje att han ej kunde sova, för nu är där skördetid. Förr fingo de hålla på att så under stora bekymmer, men Gud har verkat under alla år och utfört ett stort arbete i hjärtana. På alla platser finns nu möjlighet att förkunna Jesu evangelium. Men det är tyvärr så: Skörden är mycken, men arbetarna äro få. Gud har dock väckt upp den kristna församlingen för dess ansvar. Detta är ej platsbetonat, utan har skett på många platser och det gäller ej blott att höja de kristnas inre liv utan också att låta Guds ord bli känt vida omkring. Under de senaste 10 åren har det blivit så, att alla som själva fått nåd att komma till korset och där fått möta Kristi kärlek ha blivit förkunnare. De ha talat om vad de själva fått mottaga. Gud har välsignat deras arbete underbart, och församlingen har ökats. Men Kinas land och folk är stort. 450 miljoner, eller en fjärdedel av jordens befolkning, bo i Kina, men de kristna äro endast omkring *EN miljon,* och därför finns det många som hungra och törsta efter att någon skall komma med evangelium.

Nu ha förhållandena tvingat många att söka Herren. Ha de ej Gud, ha de ej frid, men de se att Gud håller att lita på, ty han hjälper de sina under alla förhållanden och då tro de.

I Kina är det nu underbara tillfällen till evangeliskt arbete. Många, som fått lämna sina hem, gå till missionsstationer, och de hoppas att där få möta Guds nåd. De kristna känna att Gud nu sitter till doms. De måste vakna upp, ty det finns risk för att deras liv skall ändas. Jag har på känn, att det som nu händer är till stor nytta för missionsarbetet. Även om det är oerhört mycket, som blir förstört och många tusen som dödas, har den andliga välsignelsen varit oändligt stor. Fast vi stå mitt i kriget ha vi ej hört om något uppehåll i arbetet för Guds rike, utan det är istället mycket mera brådskande än förut.

Den kinesiska församlingen har öppnat många olika verksamhetsgrenar. En del av medlemmarna gå till sjukhus, som upprättats för sårade soldater. De gå där för att hjälpa och trösta, och deras besök äro så uppskattade, att soldaterna icke vilja låta dem gå hem igen. Andra gå till de sårade bakom fronten för att bringa hjälp, och man kan förstå, att det skall röra de sårades hjärtan. De behöva ej predika för dem, de känna

ändå att det är Jesu Kristi kärlek som tvingar dem till att hjälpa. Det upprättas också barnhem för de skaror av barn, som genom döden mist sina föräldrar eller blivit skilda från dem och aldrig mera ha hopp att möta dem. Kanske de sist nämnda äro de mest beklagansvärda. På ett ställe där jag var fanns ett barnhem för 500, och hade det funnits möjlighet att utvidga det till ett för 2000 skulle det omedelbart blivit fullt.

Kina upplever nu en bitter och svår tid, men det är också en tid då Gud välsignar Kina, och Gud använder denna nöd för att låta de kristna få känna välsignelsen av att arbeta för andra. Jag tror att Kinas folk skall bli ett Guds folk, att Guds kraft skall få visa sig bland Kinas folk, men vad vi behöva, är eder förbön. Bed att Gud låter sin nåd vara över oss och att evangelium må spridas till de 450 miljonerna. Alla vänta på att få ta emot Guds tröst, men hur skall Gud kunna trösta? Gud vill att vi alla skola vara tröstare. Det är en nåd, vi fått, att låta dem få trösten fritt.

Älskar du mig — tag hand om mina lamm, sade Jesus. Gör du det, gör du det åt mig!

Frälst, är en sak för sig, att få lönen, är också en sak för sig. Ta vi del i arbetet för Guds rike, i bön och offer, skola vi ock få taga emot lönen. Gud kommer ihåg!

*

Vid Kristi himmelsfärdsdagens f. m.-möte i Betesdakyrkan inledde missionsföreståndare *Erik Folke* med att hälsa den stora skara av vänner, som samlats, hjärtligt välkomna. Särskilt uttalades, att "vi tacka Gud för pastor Hsi, och det är mycket dyrbart för oss att han kommer från vårt fält och att han varit vår medarbetare i evangelii verk, och ej är främmande. Det är en dyrbar förmån få äga honom bland oss." Så läste missionsföreståndare Folke dagens text i Lukas 24: 50—52 och yttrade, i sammandrag: Det är som en nådegåva att under dessa förhållanden få fira årshögtid. Och att få göra det denna dag har något särskilt att ge, som skall hjälpa oss till frimodighet och till att förstå vikten av vad vi äga. Det finns ingen möjlighet att gå in i Guds verk och leva för honom utan att ha blicken klart riktad på honom, Jesus Kristus, i härligheten, och vi få säga så barnsligt: Han, som satt sig på Majestätets högra sida, han sade: "Mig är given all makt". Det är något, som vi ej på en gång lära oss den riktiga innebörden av, men det är sant. Han, vår förhärligade Frälsare, har all makt i himmel och på jord, och vi veta, att han ej tagit den för egen skull utan han tänkte på sitt rike i världen bland människorna, och när han tänkte på det, tänkte han på dig och mig. Han skall regera tills han lagt allt under sina fötter, och under det vi vänta, få vi stå fasta vid, att han bär allt med sin krafts arm. Han har burit under det år som gått, han visste vad som skulle möta, vi visste det ej, och han har burit oss på sin starka arm. Vilka ämnen till tacksägelse ha vi ej, vi kan ta fram det ena efter det andra, och vi bli rika.

Något av Jesu härlighet har också mött oss då vi fått brev från de våra och hört om den kamp, vari de stå och i vilken vi ha försökt vara med, och vi ha förstått att det varit mörker och fasa, men de stå där. Kom ihåg vilken välsignelse det är att på alla våra missionsstationer stå de våra kvar.

Välsignad vare Gud, som givit de våra nåd att stanna mitt i ofriden. De stå där med budskap om frälsning, och det blir mottaget. Och våra trossystkon bland kineserna, deras nöd kan jag ej beskriva. Men de leva i den, och aldrig ha vi hört något av missnöje emot Gud och hans ledning. Vad är det om ej en uppenbarelse av vår Frälsare i höjden. Är det ej som ett budskap från vår förhärligade Frälsare. Ser du ej, säger han, hur jag vill ha det med dig. Jag vill ha det så, att jag får vara den tillräckliga

glädjen, att du skall leva med mig i alla förhållanden. Kristi härlighet lyser med oförgänglig glans, och vi se hur han vill ha det med oss, och vi säga: Tack Herre, att du ville taga vara på oss.

Så få vi fortsätta med vår kallelse, vårt arbete, detta nya år, som börjats, och bedja honom om nåd att kunna leva i tro och förtröstan, ej med oro, utan trygga, och tro på Jesus i stort och smått. Må han få välsigna oss så.

De gingo åter tillbaka till Jerusalem med stor glädje. Må vi gå till baka med glädje, ty vi ha varit med om samma härlighet.

*

Pastor *Hsi,* tolkad av missionär Martin Bergling, talade därefter. Jag tackar Herren, sade han, för att han givit mig tillfälle få möta er alla, och jag skulle vilja stå som representant för alla kristna i Kina och hälsa er med Frid! Och jag vill tacka för att ni vill offra pengar och kraft för Kina.

I dag är Kristi himmelsfärdsdag. Vi veta att Herren Jesus på Guds befallning kom till jorden. Han visste att han var Guds son, allt var skapat genom honom, och dock ville han lämna härligheten i sin himmel och komma till jorden för att lyda sin Fader och frälsa världen. Med glädje var han villig att offra sig på korset, och tack vare honom kan det i dag vara gott mellan oss och Gud. Därför att Herren Jesus för vår skull på korset led smälek och dödens smärta för att fullgöra Guds vilja, lät Gud honom uppstå från de döda och förde honom åter till sin härlighet, och i dag har han all makt i himmel och på jord, och han är vår Frälsare. Den Herre, som vi tro på, han är ärans konung, och hans rike är hela jorden. Allt är i hans hand. Om Herren Kristus icke lidit och dött för oss, hur skulle det då varit med oss i dag? Vi borde tro, att han har makt att hjälpa oss, han den uppfarne Jesus Kristus. Och därför att han nu sitter på härlighetens tron, så ha alla vi, som tro, det stora hoppet att en dag få sitta tillsammans med honom. Han har sagt: Jag går att bereda eder rum och kommer tillbaka, ty jag vill att där jag är, där skolen ock I vara. Herren har gått in genom porten, och porten är öppen för oss, för alla som tagit emot honom och blivit rena. Där är plats för oss. All sorg och bedrövelse är ändad i Guds härlighet. Men vem kan få komma dit? De, som ha oskyldiga händer, rent hjärta och rena läppar. Må Herren Kristus få bli vår hjälpare, så att vi få komma dit in. Den heliga platsen vid korset, det är nådens plats, där vi bli helgade och få det eviga hoppet.

Vid e. m.-mötet samma dag, också i Betesdakyrkan, lämnade först missionssekreterare *Martin Lindén* en kort sammanfattning av årsberättelsen, därefter predikade pastor *Hsi,* även nu tolkad av missionär Martin Bergling. Hans text var Joh. 3: 16. "Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son —." Predikan lydde i kort sammandrag: Det Guds ord vi läste talar om att Gud älskade världen. Vi veta att i Joh. 3 kap. talar Jesus om synnerligen viktiga ting. När Jesus såg Nikodemus älskade han honom. Han såg, att Nikodemus var värd att älska, och därför sökte Jesus på detta enkla sätt förklara det stora problemet om pånyttfödelsen. Nikodemus blev förvånad, men Jesus sade, du skall inte bli förvånad. Du kan inte få se Guds rike, om du icke är född av vatten och ande. Varför måste vi födas på nytt? Jesus svar är: Det som är fött av kött, är kött, men det som är fött av ande, är ande. Vem är född av kött? Alla människor äro födda av kött, alla äro kött, och därför måste vi pånyttfödas, eljest kunna vi ej få se eller komma in i Guds rike. Jesus talar om, att den som är född på nytt är född av helig Ande. Jag känner, att detta är ett viktigt ämne, ett ämne, som vi kristna böra lägga vikt vid, det gäller oss personligen.

Det finns bland de kristna många olika tankar om pånyttfödelsen. Det är många, som aldrig göra klart för sig, ingen har heller talat med dem om, att

den är nödvändig, att det är en ofrånkomlig upplevelse. Man förblir, vad man kallar en kristen, och man vill älska Gud, men man står främmande inför pånyttfödelsen. Andra åter veta, att pånyttfödelsen är viktig och ofrånkomlig och vägen till Guds rike, de tänka ofta på det och tala kanske med andra härom, läsa om det och skriva kanske om det, utan att ha upplevt det. De ha kunskap, men det är ej nog med kunskap, det är hjärtat det gäller. Till denna kategori hörde jag själv. Jag hade läst allt jag kommit över om pånyttfödelsen. Jag utbildades till präst, och jag trodde mig vara en riktig kristen. När jag fick klart för mig, att jag icke var pånyttfödd, blev det en fruktansvärd kamp för mig. Ingen kunde ge mig tröst och hjälp, och jag var färdig ge upp min prästerliga utbildning och åter leva som en hedning, allt höll på att falla samman. Då mötte Gud mig, och jag fick se, att pånyttfödelsen var icke något som skulle uppfattas med huvudet utan mottagas med hjärtat. Det som är fött av kött måste dödas; om det inte korsfästes med Kristus kan aldrig kristuslivet komma istället. Pånyttfödelsen är en *födelse*. Vidare finns det sådana, som verkligen fått uppleva pånyttfödelsen, som veta att det är en verklighet. De ha fått den Helige Ande, som vittnar om förbindelsen med Jesus Kristus. En sådan vet på vem han tror. Han är icke endast själv kristen, utan han har möjlighet att hjälpa andra. Han tar emot av Jesu Kristi kärlek, och han önskar följa Guds vilja. Gud ger honom kraft och glädje, och han får mer och mer av livets frukter i sitt liv. Ack att alla de kristna vore sådana, att ingen funnes, som gick tvivlande på att han är Guds barn. Må Gud hjälpa oss att öppna våra hjärtan och ta emot denna nåd, det nya livet.

*

Fredagens möten inleddes kl. 1/2 11 med morgonbön av missionär *August Berg*. Hans text var Rom. 8: 31—39. Hela detta kapitel, sade talaren, talar om Guds kärlek till syndare, uppenbarad i Kristus Jesus. Vår text börjar med en fråga: Vad skola vi säga. Det är så mycket som möter, och vi stå spörjande och undrande. Hur skall det sluta, vad är meningen? Visst kunna vi säga, att det ser ut som skulle det vara ute med Guds rike och med oss, som stå som förkunnare av detta rike. Om vi i dag känna oss så, se vad Paulus säger: Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss? Gud har icke skonat sin egen Son. Tänk vad Jesus fick utstå från krubban till Golgata. Gud skonade honom ej, den kärleksfulle Fadern lät sin son dö. Har Gud kunnat göra ett sådant offer, huru skulle han kunna annat än skänka oss allt. Paulus liksom blickar ut över jorden och frågar: Vem kan komma åt oss? Kristus är den som dött och uppstått och satt sig på Guds högra sida och manar gott för oss. Vi ha en som står inför Gud för oss, i vårt ställe, och han beder för oss. Vi äro intet i oss själva, vi ha intet att åberopa oss på, men vi ha Jesus Kristus och det är övernog. I allt vinna vi därför en härlig seger. Vad skulle då kunna skilja oss från Guds kärlek? Icke något som nu är, något som nu trycker vårt hjärta; tro vad Guds ord säger, det skall ej skilja oss från Gud. Och något som skall komma behöva vi ej ha omsorg för. Ha vi det, är det ej från Gud, utan vår otro, som likväl aldrig kan göra Guds trohet om intet. Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss!

Pastor *Hsi* talade därefter. Hans text var Joh. 3: 1—15 och predikan var en fortsättning av torsdags-e.m.-predikan. I går e. m., sade pastor Hsi, påminde vi om Jesu samtal med Nikodemus om pånyttfödelsen, och jag nämnde då om hur olika de kristnas syn på saken är. Varför var Jesus så ivrig att lära Nikodemus pånyttfödelsens nödvändighet? Vad var Nikodemus för en människa? Här talas om att han var en farisé, en lärare. Fariséerna skulle vara folkets lärare, de skulle lära dem att hålla lagen, de skulle lära dem att vänta på Guds

utkorade. Det fanns många ödmjuka och sanna Gudsdyrkare ibland dem, Nikodemus var en, men många voro hårda i sina hjärtan och tjänade Gud endast till det yttre. Frälsaren dömde fariséerna, och det var de som beredde honom smärta och sorg och förföljde honom. Han gjorde många underverk, och därigenom bevisade han sig vara Guds Son, men fariséerna sade att han var av Beelsebub. Nikodemus var en verklig farisé, han var en ödmjuk Guds tillbedjare, och då Jesus såg honom älskade han honom. Han visste, att det i hans själ var verklig längtan efter att få taga emot Guds nåd. Därför kom han till Herren Jesus och ville lära av honom. Vi veta, att du är från Gud, sade han. Han var hemma i Guds ord, och han förstod, att om ej Gud varit i Jesus, hade han ej kunnat göra de under han gjorde. Nu finns det många, som ej ha denna visshet, och därför stå främmande för Guds kraft och hans Ande. Nikodemus var hemma i sin bibel, men ett fattades, han hade ej upplevt pånyttfödelsen. Jesus sade: Du måste födas på nytt, eljest får du ej se Guds rike. Det hjälper ej att veta Guds vilja, det hjälper ej med offer, ej med varmhjärtenhet, det gäller om du är pånyttfödd av Guds egen Ande. I Joh. 1: 12 står: "Åt alla dem som togo emot honom gav han makt att bliva Guds barn". En kristen behöver att ha mottagit pånyttfödelsens kraft och vissheten om att vara född av Gud och således ett Guds barn. Då vi se barnen på gatan och kanske tycka att de äro vackra och trevliga kunna vi dock icke säga att de äro våra barn, de äro ej födda i våra hem. Så är det med oss. Äro vi ej födda av Gud, äro vi ej Guds barn. Att vara pånyttfödd är att vara född av Ande. Må vi så taga emot Guds Ande i våra hjärtan och låta honom göra sitt arbete! När Anden kommer, vill han tala med oss om rättfärdighet och dom, för att vi skola döma oss själva. Vi måste under korset för att få taga emot blodets kraft. Det som skiljer oss från Gud är vår synd. Herren Jesus säger, att den som tror och bliver döpt skall bli frälst och få erfara återlösningens nåd.

Jesus älskade Nikodemus och ville föra honom fram till pånyttfödelsens upplevelse. Jesus älskar också oss och önskar att vi alla skola få en verklig överbevisning om att vi äro födda på nytt, taga emot Guds Ande och komma i gott förhållande till Gud. Alla kristna borde ha två födelsedagar. En för den kroppsliga födelsen och en för den nya födelsen. Finns det något som skiljer Gud och oss åt?

*

Vid f. m.-mötet talade missionärerna *Nils* och *Olga Styrelius, Hanna Wang, Ebba Widén* och *Martin Bergling*. Det var berättelser om stängda dörrar i Kina, och öppna dörrar, underbara skildringar om hur Gud öppnat portar, men också hur han stängt, då det gällt beskydd. Det talades om kamp inför den stängda vägen till Kina och om tacksamhet för att det ser ut som om Gud ville öppna för utresa, men det var ock bävan vid tanke på resan till de ovissa förhållandena. Det var anhållan om förbön att de skulle bli väl rustade för den kommande striden. Missionär Martin Bergling talade om, att det i Kina Inlandsmissionens berättelse för det gångna året stod, att denna mission förra året fått döpa flera än något föregående år. Så går Guds verk fram med kraft trots krig och oro.

*

Kvällens möte kallades ungdomsmöte, och det var verkligen en stor skara ungdom, äldre och yngre, samlad. Vid detta möte upplästes skriftliga och telegrafiska hälsningar bl. a. från förutvarande kommittéledamoten, rektor *Joh. Rinman*, som på grund av klenhet ej kunde deltaga i årshögtiden.

Pastor *Hsi*, nu som vid alla de föregående mötena tolkad av missionär Martin Bergling, talade över Rom. 12: 1—2. Dessa ord, sade han, tala om en

särskild sak, att vi skola bära fram våra kroppar med glädje som ett levande offer åt Gud. Varje kristen borde frambära sin kropp till ett offer, vi ha ej rätt att leva för oss själva, vi skulle leva för Gud. Om Guds kärlek driver på vårt hjärta, hur kunna vi då annat än bära fram våra kroppar till ett offer? Tänka vi på hur Gud älskat oss och hur hans kärlek aldrig upphör? Bibeln talar om att han offrade Jesus Kristus på korset, och att det var ett bevis på hans stora kärlek. Vår Gud har offrat sin egen Son av kärlek till oss, och denne bar all vår synd och har vunnit frälsning åt oss. Genom sitt blod har han köpt oss från synden. Våga vi då leva för oss själva? Gud offrade sin Son för oss, och han vill att alla skola tillhöra honom. Många av de nuvarande kristna äro villiga att överlämna sin synd vid korset och ta emot blodets försoning och tro på syndaförlåtelsen, men de vilja inte lämna sig själva helt och hållet åt Jesus. De vilja ha del i världen, men de vilja också ha del i Jesus. Men Gud vill inte bara ha vår synd, han vill ha oss helt och hållet, varenda en.

Har du tänkt på att Jesu blod flöt ned från korset för dig? Jesus dog för dig och mig. Du vet väl att blodet och vattnet rann för vår skull, att han dog för vår synd, för att frälsa syndare? Tänka vi på allt detta, börjar Jesu kärlek driva på vårt hjärta, och vi kunna ej leva för oss själva utan lämna oss helt i hans hand, så att han får ta hand om oss.

Må Guds Ande få tala till ditt och mitt hjärta så att vi frivilligt bära fram våra kroppar till honom och leva helt för vår Frälsare.

*

Så var det de tre unga, som skulle frambära sina vittnesbörd om hur Gud fört dem på deras väg till att bliva "ett levande offer".

Fröken *Ella Nilsson* började. Gud hade tidigt talat till henne, och han hade sagt: Jag har kallat dig vid namn, du är min. Kamp och nöd hade det varit, men hela tiden hade denna visshet varit levande för henne: Gud har kallat mig, jag är hans. De hinder, som synts henne så stora, hade Gud undanröjt, och nu stod hon färdig att med glädje gå in i hans tjänst, som kallat henne vid namn.

Fröken *Margit Andersson* talade därefter. Kamp och nöd, nåd och glädje, det var grundtonen också i hennes vittnesbörd. Gud hade fört henne djupt ned, men han hade gjort henne villig att offra vad som stod hennes hjärta nära för att sedan ge det åt henne igen på ett nytt sätt. Hon är sin moders enda barn och modern är änka. Det var inte lätt att tala med mor om kallelsen, men Gud hade gått före henne och öppnat vägen. Hon får resa med sin mors välsignelse.

Herr *Eugén Alm* hade samma upplevelser att tala om. Gud hade fått arbeta flera år med honom, innan han blev villig att helt lämna sig åt Gud. Ganska snart efter sin omvändelse började han ana, att Gud ville ha honom i sin tjänst, men han fick ingen riktig visshet härom. Kamp blev det, offer gällde det, innan Gud gav honom fullständig visshet. Men med vissheten följde också glädjen, och han fick gå på av Gud beredda vägar.

Hindren röjde Gud undan, och nu står även han färdig för den heliga tjänsten.

Fröken *Lisa Blom* skulle avsluta mötet. Hon började med att säga: Under många år har jag stått som siste talare på vårt ungdomsmöte och ibland undrar jag, vad man kan säga till slut på ett sådant möte. Före årsmötets början har det varit ett hjärterop: Gud välsigne vårt möte! — Ha vi blivit bönhörda? Har du fått någon välsignelse? Jag känner det som om mitt hjärta ville sprängas av allt jag fått. "Så tacka vi dig Gud och lova ditt heliga namn." När vi i kväll ha fått lyssna till dessa vittnesbörd, se vi, att Gud lever och verkar, och när vi se på honom, som kommit som ett bevis på att Gud utför något i Kina, känna vi det ej då som en nåd att vi få vara med?

Vi som fått ta emot frälsningen, fötts på nytt till ett levande hopp, vilja vi ej bli välsignelsens budbärare till vår omgivning? Ack, att vi kunde ge ut mer och mer för att bli tömda så, att Gud på nytt får fylla oss. Låt oss komma överens om att tacka, bedja och lova Gud.

*

På lördagen samlades vi på Missionshemmet i Duvbo. Det var en väldig skara vänner samlad därute. Även då talade pastor *Hsi,* nu tolkad av missionär August Berg. Han talade om sig själv och sitt hem, hur han fann Gud och hur Gud hjälpt på sitt eget underbara sätt. Vi fingo också hälsningar av vänner och ombud dels ute från landet dels från Stockholm.

*

Nu är vårt årsmöte slut. Har det ej varit en högtid, då vi stått vid offeraltaret och med förundran skådat vad Gud har gjort med våra små offer och våra svaga böner? De äro icke förgäves. Gud har tagit dem i sin hand och har använt dem i sin tjänst. Nu sände han oss ett synligt bevis på vad de fått utföra: En man som blivit tagen ut ur hedendomens mörker och som nu tjänar Gud och får vara bärare av hans välsignelser.

Bör ej detta ge oss ny frimodighet att fortsätta vårt arbete, vårt offer och vår bönetjänst?

H. B.

Till Sveriges missionsvänner.

Allmänna Svenska Missionskonferensen, samlad till möte i Jönköping den 19—23 april, sänder allt Sveriges missionsfolk sin fridshälsning med det apostoliska ordet: "Nåd vare med eder och frid ifrån Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus" (1 Kor. 1:3).

Tidsläget är oerhört allvarligt. Mer än någonsin behöver fridens budskap nå ut över världen. Missionen har en uppgift i denna tid större än någonsin. Kristi församling behöver träda fram med det försoningens budskap, som funnit sitt uttryck i det evangelium, som genom vår Frälsares offerdöd kallar till enhet och samling, det evangelium, som häver alla rasfördomar och kallar folken till sammanlevnad i frid.

Vi ha fått bevittna, huru länder stängts för missionsverksamhet och huru missionärer tvingats lämna blomstrande fält. Och dock står Jesu uppdrag kvar att gå ut i hela världen med hans evangelium. Denna sanning behöver på nytt gripa våra hemförsamlingar. De starka krafter, som i dag tävla med missionen om människornas själar, bör vara en maning till våra hemförsamlingar att ännu ivrigare bedja och offra för våra missionärer och missionsfält.

Jämsides med dessa allvarliga förhållanden möter oss i missionen förhållanden av den mest glädjande art. Att Internationella Missionsrådets konferens denna gång kunde hållas i ett av de färgade rasernas huvudländer, är ett av de mest uppmuntrande tecken, vi i nuvarande tid kunna få del av. Det vittnar om den seger missionen vunnit. Vittnesbörden från denna konferens tyda på att vi stå inför intet mindre än ett nytt skede i missionens historia, en av missionens största segerperioder. Församlingarna på missionsfälten hålla på att träda in i förhållanden, under vilka det blir dem möjligt att efterhand övertaga allt större ansvar för sin verksamhet. Detta bör sporra oss att allt ivrigare bedja för dem och att arbeta vidare på missionens utbredning. En ständig växelverkan bör dock alltid förefinnas mellan hemförsamling och missionsfält för att ytterligare stärka sambandet mellan den gamla kristenheten och de unga kyrkorna. Guds väg till missionsfältet går alltfort genom hemförsamlingen. Vi anbefalla studiet av missionen som en av de bästa förutsättningarna för bibehållet intresse för denna Gudsrikets stora gärning.

I denna för judarna så kritiska tid vilja vi särskilt mana till förbön och praktisk hjälpverksamhet för detta folk. Dörrarna för Kristus börja alltmera upplåtas ibland dem.

Tiden kallar Guds folk till stora uppgifter. Alltfort står kvar vår Frälsares suveräna ord: "Mig är given all makt i himmelen och på jorden". Snart kommer Han åter. Må vi då i vaka och väntan och arbete stå redo för hans ankomst.

För Allmänna Svenska Missionskonferensen:

K. B. Westman. *Nils Dahlberg.*
Hj. Danielsson. *Axel Andersson.*

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

S. M. K.-möte i Göteborg.

Vårmöte för S. M. K. i Göteborg anordnas onsdagen den 31 maj kl. 7.30 e. m., precis. Lokal: Masthuggets Arbetsstuga, Karl Johansgatan 5.

Obs.! Det sista mötet före "veckan" på Åh.

Lärarinnornas Missionsförening (L. M. F.)

högtidlighåller minnet av sin 40:åriga verksamhet genom en Jubileumskonferens i Göteborg tiden 28 juni—3 juli. Bibelstudium hålles av kyrkoherde Ad. Kloo. Ett flertal av vårt lands andliga talare och missionsledare komma att medverka jämte ett fyrtiotal missionärer från skilda fält.

Till konferensen inbjudas lärarinnor och seminarister, vilka hälsas varmt välkomna.

Anmälan om deltagande sändes jämte en avgift av 5 kr. före den 10 juni till L. M. F:s expedition, Erik Dahlbergsgatan 32, Göteborg.

Familjenytt.

Enligt mottaget meddelande föddes den 14 april åt missionärsparet *Carl-Johan och Elsie Bergquist* en dotter, som skall få namnet *Ann-Mari*. Vi gratulera och tillönska hela familjen Guds rika välsignelse.

Missionstidningen Sinims Land.

Enär vi gärna önskade få med referatet från årshögtiden i detta nummer av vår tidning utkommer det något försenat, och vi bedja om benäget överseende härför.

S. M. K.s Bibel- och Ungdomsveckor sommaren 1939.

Svenska Missionen i Kina anordnar v. G. såsom förut meddelats tre Bibel- och Ungdomsveckor under den kommande sommaren. Dagordning och plan för "veckorna" blir såsom vid föregående års möten, och vi hälsa alla särskilt ungdom, varmt välkomna såsom deltagare.

*

Den första "veckan" hålles på *Ungdomshemmet Åh* i Bohuslän den 4—10 juli, och adressen till deltagarna är under tiden som mötet pågår: Bibel- och Ungdomsveckan, Ungdomshemmet Åh, *Resteröd*. Såsom medverkande hoppas vi där få äga: Missionsföreståndare och fru *Folke*, missionssekreterare *Martin Lindén*, fröknarna *Lisa* och *Hildur Blom* samt missionärerna *Morris* och *Carola Bergling*, *Martin* och *Birgit Bergling*, *Maja Lundmark*, *Ella Nilsson*, *Margit Andersson* och *Eugen Alm*.

Missionföreståndare *Erik Folke* leder bibelstudierna. Ämne: "Abrahams, Isaks och Jakobs Gud". Missionsföredragen före middagen hava till gemensamt ämne: "Kampen för Guds rike i Kina". Missionföreståndare *Erik Fol-*

ke talar därvid om kampen under förföljelsetider, missionär *Martin Bergling* om kampen i tider av hungersnöd, missionär *Morris Bergling* om kampen under krigstider och missionssekreterare *Martin Lindén* om kampens resultat.

De övriga medverkande tala vid missions- och uppbyggelsestunder, som anordnas under "veckan".

*

Den andra "veckan" hålles på *Mauritzberg* den 25—31 juli. Resan dit företages med tåg till Norrköping, och därifrån ordnas samlingsdagen med bussar för resa till Mauritzberg. Postadressen till deltagarna är: Bibel- och Ungdomsveckan, Mauritzberg, *Östra Husby*.

Vid denna "vecka" leder doktor *Karl Fries* bibelstudierna. Ämnet blir: "En lärjunges fostran i ljuset av Petri erfarenhet." Missionsföredragen före middagen behandla ämnet: "Nöd och nåd i missionsarbetet". Missionsföreståndare *Erik Folke* talar över detta ämne från missionsledningens synpunkt, fröken *Lisa Blom* från en hemarbetares synpunkt, missionär *Martin Bergling* från en hemmavarande missionärs synpunkt och missionär *Nils Styrelius* från en missionärs på fältet synpunkt. Medverkande i övrigt bliva: Fru *Mimmi Folke*, fröken *Hildur Blom* samt missionärerna *Olga Styrelius, Elna Lenell, Ella Nilsson, Margit Andersson* och *Eugen Alm*.

*

Den tredje "veckan" hålles i *Piteå* den 10—16 augusti, och post till deltagarna kan adresseras: Bibel- och Ungdomsveckan, Prästgården, *Piteå*.

Bibelstudierna, som troligen komma att behandla ämnet "Väntan efter Herren", ledas av missionssekreterare *Martin Lindén*. Missionsföredragen före middagen hållas över ämnet: "Vår heliga missionskallelse". Missionär *Wilhelm Bergling* talar därvid om missionskallelsens grundval, missionssekreterare *Martin Lindén* om vårt svar på missionskallelsen, missionär *Martin Bergling* om missionskallelsens förverkligande på missionsfältet och fröken *Lisa Blom* om missionskallelsens åtlydande i hemlandet. Övriga medverkande bliva missionärerna *Birgit Bergling, Hanna Wang, Maja Lundmark, Ebba Vidén, Ella Nilsson, Margit Andersson, Eugen Alm* samt fröken *Hildur Blom*.

*

Anmälan om deltagande i "veckorna" bör i god tid sändas till Svenska Missionens i Kina Expedition, Drottninggatan 55, *Stockholm*. Anmälan om deltagande i "veckan" i Piteå mottages även av fru Dagmar Strömgren, Prästgården, Piteå. Må Missionens vänner ihågkomma dessa möten i förbön, och må vi också få hjälp ifråga om att bekantgöra mötena, så att vi få deltagare. Priset är detsamma som föregående år, 20:— kr. för en hel "vecka". Sånglinne, kudde och minst två filtar torde medtagas.

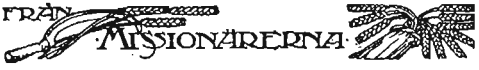

Stockholm—Shanghai.

(Forts. fr. n:r 8).

Färden genom Röda havet var varm och kvalmig, på kvällarna var det dock ganska svalt på däck, varför vi föredrogo att vistas där så mycket som möjligt. Stjärnhimmeln började nu te sig helt annorlunda mot den europeiska. Sydkorset började vi se i slutet av Röda havet.

Ön Perim passerade vi den 8:e febr. och tillbragte sedan hela denna dag i Babelmandebsundet. Nästföljande morgon sågo vi sista skymten av det afrikanska fastlandet. När vi kommo ut på Indiska Oceanen, började luften kännas friskare. Vi fingo en enastående fin re-

sa över detta hav, emedan vi kommo mellan två monsuner. Sjön låg ofta spegelblank, och vi hade rika tillfällen att njuta av sol-, luft- och vattenbad. Ibland sågo vi hela stim av silverglänsande flygfiskar sväva över vattnet.

En e. m. drogs båtens flagga på halvstång. Döden hade hastigt skördat en man bland besättningen, en musiker. Han hade gått för att vila sig efter lunch, och när man kom för att väcka honom, var han död av hjärtslag. Nästa morgon samlade vi till begravning på däck. Kistan var höljd i de tyska färgerna, och några sjömän bildade häck kring densamma. På ena sidan stod båtens hornmusikkår och på den andra båtens övriga manskap. Den tyske kyrkoherden förrättade jordfästningen och höll ett kort tal. Kaptenen talade också och lade en krans på kistan. Därefter spelade musiken en sorgmarsch. Så lyftes en florbehängd tysk fana till avskedshälsning, och samtliga tyskar gjorde Hitlerhälsning under det kistan sakta och tyst firades ned i havets djup, som en gång skall återge sina döda. Ännu en människa hade gått in i evigheten. Hade Jesus fått ledsaga själen över dödsfloden?

Nästa söndag hölls åter tysk gudstjänst, och efter densamma höll Johannes ett missionsföredrag, "Glimtar från missionärslivet i Kina". Föredraget hölls på engelska och sammanfattades sedan av en tysk till tyska. Många judar lyssnade till detta föredrag. På kvällen stannade vi utanför Colombo, och de som önskade, blevo av hinduer förda i mindre båtar in till staden. Här skildes vi från en av våra tyska kamrater, som nu skulle börja sitt missionärsliv i Indien. Försäljare och rickshawdragare voro i farten och önskade innerligt att få förtjäna på oss. Några av oss togo en rundtur i rickshaws. Somliga affärer voro ännu öppna. Här och där på trottoarerna och utanför husen lågo män och sovo, insvepta i tunna skynken. På ett ställe såg jag en "helig ko" ligga och vila sig tillsammans med sovande människor. Vi besökte bl. a. ett buddisttempel. Utanför templet växte rikligt med blommor och flera små eldar brunno där. Johannes slog sig i samspråk med en buddistpräst, som var utanför templet. Ehuru buddisten absolut höll på sin lära, blev det dock tillfälle att säga ett ord om världens Frälsare, så att både hedningar och en skara judar, som kommit in på tempelgården fingo höra det, och över oss lyste Indiens praktfulla stjärnhimmel, erinrande om alla Guds löften.

Nästa morgon voro vi ute på de vida vattnen igen. Länge kunde vi se konturerna av Ceylons kust. Ibland sågo vi hela flottor av indiska fiskarbåtar. Singapore på Malackahalvön var nästa hamn, vi stannade i. Här var ett vimmel av människor; hinduer, araber, kineser och europeer. Det var en intressant och i högsta grad levande stad, som satte människans alla sinnen i arbete, lukten inte minst. Det var en utsökt blandning av väldoftande och illaluktande ångor. I bil åkte vårt "Nordiska kompani" på en tur genom staden och ut på landet. Färden gick genom det område av staden, där kineserna bo, så här gjorde jag mitt första möte med detta folk. Det luktade kinesmat och vimlade av barnungar. Vi ställde kosan till den botaniska trädgården och sedan till den zoologiska. Som dessa ställen lågo ganska långt utanför staden och från varandra, fingo vi tillfälle att se en hel del av landskapet på Malacka. Här växte isynnerhet palmer, gummiträd och bananträd. Här och där syntes pampiga, utländska hus, omgivna av präktiga trädgårdar. Infödingarnas hyddor voro flerstädes byggda på höga pålar och överskuggade av stora träd. Den botaniska trädgården var helt enkelt förtjusande. Den upptog ett mycket stort område och uppvisade många vackra växter, särskilt blommor, så det var mycket svårt att slita blickarna från dem. En del av området utgjordes av en djungel.

Samtidigt med Scharnhorst kom dess systerskepp Gneissenau till Singapore på återresa till Europa. Ombord på denna båt träffade vi C. I. M:s hemdirektor Mr. Aldis, som just kom från Shanghai och kunde meddela oss nytt från Kina.

Nästa hamn vi anlöpte var Manila på Filippinerna. Det var den östligaste platsen på hela resan. På f. m. togo vi en promenad i staden. Utanför stadsmuren växte en enastående hög och ståtlig palmallé och en sorts buskar med vackra röda blommor, som jag sedan såg på många ställen på landsbygden. Många kvinnor voro klädda i luftiga broderade klänningar med en sorts stela puffärmar, som kom dem att likna stora fjärilar. På e. m. följde jag med ett sällskap i bil ut på landet. Vackra naturscenerier utbredde sig för våra ögon, och på flera ställen påminde dessa om Norge med sina höjder. Vi åkte genom flera byar, där infödingshyddorna stodo i långa rader. De voro byggda på höga pålar och täckta av palmblad. Alla voro omgivna av tropiska fruktträd. Svarta grisar promenerade på bygatorna och inne på gårdarna, och ute på fälten gingo hjordar av buffeloxar, som äro de vanligaste dragdjuren på Filippinerna. På ett ställe sågo vi en sorts rödbrokiga getter beta.

Strax före solnedgången voro vi vid Montalbano, en underbart vacker plats, där två höga berg löpa nära intill varandra, endast skilda av en älv, som på ett ställe bildar ett vattenfall, som måste vara imponernade under regnperioden, då vattenmängden är rikare. Vägen slingrade sig fram längs flodstranden, tills vi kommo till en liten öppen plats, där några infödingshyddor stodo. Små bruna barn med bara fötter och glittrande mörka ögon kommo emot oss med blommor, som de plockat och hoppades få pengar för. Sedan blev vägen bara en smal stig mellan berget och floden. Här hade naturen själv framskapat riktiga konstverk i berget och flodbädden, och när solen gick ned spreds ett gyllenrött, trolskt skimmer över det hela. När det började mörkna kommo massor av små fladermöss ut ur sina hålor i bergen och svävade ut över vattnet. Om några minuter var dagsljuset släckt, och den ena stjärnan efter den andra började tindra på himlen.

Foto: J. Aspberg.
Vid Judith Hultqvists grav.

En dagsresa efter Manila fingo vi ännu ha den tropiska värmen, men sedan började den så småningom avtaga ju längre mot norr vi kommo. Morgonen den 22 febr. vaknade jag med en viss högtidskänsla. Vi voro vid inloppet till Hongkong, och jag skulle snart vara i det land, dit Herren kallat mig. "Förbundsblodet, som varder utgjutet för många till syndernas förlåtelse" ... var det ord, Herren möte mig med denna morgon, och det blev så dyrbart för mig. Inloppet till Hongkong skall vara ett av de vackraste i världen, och det

var stiligt med de mäktiga höjderna kring vattnet. Vi fingo en mycket trevlig dag i Hongkong. I hamnen träffade vi en norsk sjömanspastor samt Fru Hannerz från Buddistmissionen. Fru Hannerz gjorde till vår glädje sällskap med oss hela dagen.

Först reste vi upp till Happy Vally, där vår kamrat Judith Hultqvist fått sitt sista vilorum. Hennes grav ligger högt uppe på en terass med utsikt över hela begravningsplatsen och en vik av havet. Här strålade solen och här sjöngo fåglarna och allt verkade så ljuvligt och fridfullt, som hon var, som nu vilar där. Vi lade ned en krans från hennes syskon och hade sedan en bönestund kring graven och tackade Gud för vad Han gav S. M. K. i vår hänsovna vän.

På e. m. bilade vi upp till det högt belägna Tao Fung Shan, där buddistmissionen har sin station. Så gott som hela vägen dit upp var kantad med furuträd, och utsikten var den mest storslagna, man kan tänka sig: höjder och dalar vart ögat såg. Djupt nedanför Tao Fung Shan ligger en blånande havsvik. När vi kommo fram, välkomnades vi av pastor Hannerz och hunden Trogen. Pastor Hannerz förde oss omkring på den trevliga missionsstationen, och vi fingo en inblick i buddistmissionens arbete. Sedan bjödos vi på härligt svenskt kaffe med bl. a. svenska pepparkakor. Tiden gick fort, och snart måste vi resa ned till Hongkong igen för att hinna med båten. "Skynda er, nu måste vi fara hem till Scharnhorst"! ropade Anna Brita. Den kvällen togo vi farväl av tre av våra tyska kamrater, som skulle fortsätta sin resa med en annan båt, samt av vår norska kamrat, som stannade för att arbeta bland flyktingar i Hongkong.

Från den ödelagda delen av Shanghai. Foto: J. Aspberg.

Den 24:e började vattnet se allt gulare och grumligare ut ju längre vi fortsatte vår färd. Vi voro då i närheten av Yangtzeflodens utlopp. Vid tretiden på e. m. närmade vi oss Shanghai. En gång, när jag kom upp på däck, bemäktigades jag av en hemsk, isande och bedövande känsla. På stränderna såg jag otaliga sönderskjutna och brända hus. Det var något av krigets ansikte, som grinade emot mig. Det verkade så dött på land, men på vattnet var det desto livligare. Där kryssade båtar av olika storlek och nationalitet i alla riktningar.

"I Jesu namn på Kinas jord", sade en av mina reskamrater, när vi landstego i Shanghai. Ja, hur lyckliga äro

inte vi, som tro på Jesusnamnet, när vi jämföra oss med alla judiska flyktingar, som landstego i detta arma land på samma gång som vi utan att tro på sin Messias. Vänner, vill ni inte vara med om att bedja, att den svåra nöd, som nu övergår Guds egendomsfolk, måtte få driva dem in i Frälsarens armar!

Gud hjälpte oss förunderligt lätt genom tullen, och här på Kina Inlandsmissionen ha vi en skön fristad i denna stad, där lidande och nöd tycks ha hopat sig mer än på de flesta platser på jorden. På söndagen, den 26:te, besökte jag en gudstjänst för judiska flyktingar. Lokalen låg inom japanskt område. Hemvägen togo vi genom en stadsdel, som var helt och hållet lagd i ruiner. Det var en stor öken av trasiga och sönderbrända hus. De flesta av civilbefolkningen hade flytt när förödelsen kom. Japanerna ha rensat upp denna hemska öken, så att man kan obehindrat komma fram på gatorna mellan de brända husen. Här och där ha de också byggt och hålla på att bygga nya moderna hus. Men det var en dödens tystnad över hela stadsdelen. Helt annorlunda var det, när vi åkt några meter till och åter voro inne i den utländska stadsdelen. Här pulserade livet, och här trängdes människorna på gatorna. Häromdagen besökte jag ett flyktingeläger på 5.000 människor. Det var intressant men i högsta grad beklämmande.

Inte vet jag mycket om framtiden och hur länge det dröjer innan vägen upp till vårt fält öppnas. Jag är dock glad att vara här och veta, att Herren leder på rätta vägar för sitt namns skull. Den första tiden här blir förstås mest ägnad åt språkstudier.

Aspbergarna hälsa varmt till vännerna i Sverige! Vi äro så tacksamma för edra förböner.

Varma hälsningar

från Eder

Hai Ju-lan = Runa Hägg

Guds barmhärtighet är stor!

Utdrag ur privat brev från Selfrid Eriksson, skrivet i Ishih den 20/3.

Via Tientsin har det på sistone kommit en del post från hemlandet. Isoleringen håller på att brytas. Det sista brevet hade tagit litet mer än fem veckor på vägen. De flesta numren av Sinims Land från förra året ha också nått oss. Sinims Land är alltid välkommen.

Då postgången varit upphävd och vi därför ej brevledes kunnat rådgöra med missionsledningen i viktiga frågor, har jag därför måst cykla in till Yuncheng. Ibland har jag eskorterat talare eller hemvändande flyktingar, ej alltid utan risk.

Ett påtagligt bevis på Guds godhet och bevarande nåd fick jag en gång förra hösten, då jag var på väg till en utstation för att hämta ett lass spannmål till flickskolan. På vägen dit bröt en strid ut, endast några hundra meter från den plats, dit vi hunnit. Kulsprutorna smattrade livligt och i luften ven det från kulorna. Vägarna äro härute tämligen ojämna, vilket i krigstider inte enbart är en nackdel, ty i en större urholkning fann vi vår tillflyktsort, där vi väntade tills striden dog ut och vi kunde fortsätta vår väg.

Våra två envangelistlag ha nu varit ute i var sin by några veckors tid. Vi ha tre män på ena stället och fyra på det andra, två från den senare gruppen äro "frivilliga". Trots oron på landsbygden kände vi alla, att Gud ville ha oss att predika evangelium också denna vår för dem som ännu inte fått höra det.

Äldste Hai och Evangelistseminariets lärare Chang, som vi i år ha förmånen att ha här i Ishih, besöka de kristna på utstationerna, där de hålla kortare bibelkurser. Vår bibelstudiekurs här i staden avslutades för två veckor sedan. Den var talrikt besökt och mycket uppmuntrande. Stormötet är bestämt att hållas den 20—23 april,

och farbror Carl Blom har inbjudits att tjäna som huvudtalare.

Båda skolorna äro i gång och ha större elevantal än vanligt. Någon annan skola än dessa finns inte i staden. Följaktligen ha många hednabarn fått tillträde till våra skolor, men andan i dem är dock god. Lisa Gustafssons uppgift i flickskolan är stor och betydelsefull.

Vi ha ännu ett mindre antal flyktingar kvar inom vårt område. Förhållandena äro alltjämt sådana på landet att de icke kunna bo hemma.

Vad framtiden kommer att föra med sig, veta vi ej, men det är visst, att Guds barmhärtighet är så stor, att den räcker även för de svåraste förhållanden.

Inbjudan till fortbildningskurs för missionärer vid Holsbybrunn den 19–27 aug. 1939.

Svenska Missionsrådet inbjuder härmed missionärer och missionärskandidater inom de svenska missionsorganisationerna jämte styrelseledamöter och övriga funktionärer till en fortbildningskurs vid Holsbybrunn i Småland den 19—27 inst. augusti. Missionsvänner, som intressera sig för missionens studium, äro ock välkomna.

Kursen kommer att hållas enligt följande program:

Lördagen den 19 augusti.

Kl. 8 e. m. Inledningsmöte. Hälsningstal av Svenska Missionsrådets ordförande, professor *K. B. Westman.* Val av funktionärer och kommittéer.

Söndagen den 20 augusti.

Kl. 11 f. m. Predikan av missionsföreståndare *Axel Andersson.*

Kl. 5 e. m. Missionsmöte med tal av missionssekreterare K. A. Modén m. fl.

Under förmiddagen predikan vid olika platser i närheten av missionärer och andra kursdeltagare.

Måndagen den 21 augusti.

Kl. 10.30—11.30 f. m. Bibelstudium. Pastor *Fritz Peterson.*

Kl. 12—2 e. m. Föreläsning av professor *K. B. Westman: Edinburgh—Jerusalem—Tambaram.*

Kl. 5 e. m. Föredrag av doktor *G. Palmaer: Afrika av i dag från missionssynpunkt.*

Tisdagen den 22 augusti.

Kl. 10.30—11.30 f. m. Bibelstudium. Pastor *Fritz Peterson.*

Kl. 12—2 e. m. Föreläsning av lektor *Wilh. Carlgren: Kristendomen och det nuvarande världsläget.*

Kl. 5 e. m. Föredrag av missionär *Gustaf Ahlbert: Muhammedanismen i vår tid.*

Onsdagen den 23 augusti.

Kl. 10.30—11.30 f. m. Bibelstudium. Pastor *Fritz Peterson.*

Kl. 12—2 e. m. Föreläsning av missionslärare teol. kand. *W. Bredberg: De svenska missionssällskapens uppkomst och utveckling.*

Kl. 5 e. m. Föredrag av missionsföreståndare *Birger Pernow: Judarna och vår tid.*

Kl. 8 e. m. Föredrag av fröken *Ruth Nathorst: Kina av i dag från missionssynpunkt.*

Torsdagen den 24 augusti.

Kl. 10.30—11.30 f. m. Bibelstudium. Missionssekreterare *Joh. Hagner.*

Kl. 12—2 e. m. och 5 e. m. Programmet för dagen ordnas av Svenska Missionsrådets Kvinnokommitté. Ämne för dagens föreläsning, som uppdelas på en yngre och en äldre kvinnlig missionär: *Förhållandet*

mellan de nykomna och de äldre missionärerna. På e. m. diskussion över samma fråga.

Fredagen den 25 augusti.

Kl. 10.30—11.30 f. m. Bibelstudium. Pastor *Joh. Hagner.*

Kl. 12—2 e. m. Föredrag av missionärerna *Hemming Andermo* och *Per Stjärne* över ämnet: *Vad kan göras för missionsintressets vidmakthållande och stärkande?*

Kl. 5 e. m. Föredrag av missionssekreterare *Joh. Hagner: Indien av i dag från missionssynpunkt.*

Lördagen den 26 augusti.

Kl. 10.30—11.30 f. m. Bibelstudium. Missionssekreterare *Joh. Hagner.*

Kl. 12—2 e. m. och 5 e. m. Dagens program ordnas av missionärerna vid kursen.

Söndagen den 27 augusti.

Kl. 11 f. m. Predikan av missionsföreståndare *Nils Dahlberg.*

Kl. 5 e. m. Avslutningsmöte.

På förmiddagen hållas predikningar på olika platser i trakten av kursdeltagare.

För missionärer, missionärskandidater och funktionärer inom missionssällskapen betalas ingen deltagareavgift. Övriga intresserade betala en avgift för hela kursen av 5 kr. eller för varje session 50 öre. Morgon- och aftonbönerna äro offentliga, likaså mötena på söndagarna. Vid söndagarnas möten såväl vid Holsbybrunn som på andra platser upptages kollekt för konferensens kostnader.

Programkommittén bestämmer talare för morgon- och aftonböner och ordnar med eventuella utflykter o. s. v.

Anmälan om deltagande sändes till missionär G. Palmberg, *Vetlanda.* Deltagare böra om möjligt medtaga linne och handdukar. Genom tillmötesgående från brunnsdirektionen komma kostnaderna för bostad och mat att som vanligt nedbringas till det minsta möjliga.

Svenska Missionsrådet.

Missionstidningen

Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina,* utkommer 1939 i sin 44 årgång. Ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl.

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr. år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

S. M. K:s 52 årsmöte. — Till Sveriges missionsvänner. — Från Red. o. Exp. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor 1939. — Från missionärerna. — Inbjudan till fortbildningskurs — Missionstidningen Sinims Land.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.

Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1939. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.